

የማኅሌተ ጽጌ ትርጉምና ታሪክ፤

ክፍል ሁለት

ሁለተኛ እትም !!

ድንገል ሆይ እግዚአብሔር፤ አንቺን ባያስቀርጸን ኖር
እንደ ሰዶም በሆን፤ እንደ ገምራም በመሰልን ነበር፤

ገጽ 6

ትርጉም ሊቀ ጠበብት አስራደ ባያብል

አዘጋጅ ይርጋለም ወሰኑ

ዓለም አታሚዎች ታተሙ።

አዲስ አበባ

ግንቦት አንድ ቀን ፳፻፬ (2004) ዓ.ም።

- 23 ድንጋዩ ማንን መስሎ ተመታ?.....
- 24 ተጋቢአሙ በደመና ሰማይ (ሐዋርያት በሰማይ ተሰብስበው ምን አዩ?) .....
- 25 እመቤታችን፤ የታደሰው የሰንዶ አሸት እንዴት ተባለች?.....
- 26 እመቤታችን፤ የበርተሎሜዎስ ወይን እንዴት ተባለች?.....
- 27 ከሞት የተነሡ ወንድማማች!.....
- 28 የሥልጣን ክህነት፤ ኃይል.....
- 29 እመቤታችን፤ የጊዮርጊስ ምልክትና የሞቱ መታሰቢያ ለምን ተባለች?.....
- 30 ሁለት እስጢፋኖሶች፤ የመጀመሪያ ሰማዕታት እንዴት ተባለ?...
- 31 ሰውንና ወፍን፤ ስለሚያስወልድ ተአምረኛ ድንጋይ.....
- 32 ስለ ሰማዕቱ ፊቅጦር፤.....
- 33 በተገፈፈ ቆዳው ሙት ስላስነሳው ሰማዕት .....
- 34 በሃይማኖት፤ ተራራን ስለማፍለስ.....
- 35 እመቤታችን፤ በኢያሪኮ ዳርቻ ስላደረገችው ተአምር.....
- 36 በብርሃን ስለታጀበው ልጅ፤.....
- 37 የተቆረጠች እጅ፤ በቅዳሴ ጊዜ ስለማብራቷ.....
- 38 ስለ መልእክተኛው ወፍ.....
- 39 ወርቅን የያዘ ዓሣ.....
- 40 እመቤታችን፤ በቃና ሰርግ፤ ወይን እኮ! አልቆባቸዋል ያለችበት ምሥጢር .....
- 41 ውሃውን ባርኮ፤ ኅብስት ስላደረገው ጻድቅ.....
- 42 ድንጋዩ፤ ወርቅ መስሎት ሃይማኖቱን ስለካደ ሰው.....
- 43 ጌታ፤ ሴቲቱ ሽቱውን ለመቃብራ ጠበቀች ለምን አለ?.....
- 44 ከአነጋገር ጉድለት፤ የመጣ መቅሠፍት.....
- 45 ዋቢ መጻሕፍት .....
- 46 ምስጋና .....

- 52
- 55
- 56
- 57
- 59
- 60
- 63
- 64
- 65
- 65
- 66
- 68
- 70
- 71
- 72
- 73
- 74
- 75
- 77
- 79
- 83
- 84
- 86
- 88

ገ.50 አይኑ ዘተገብረ ፈውስ፤
 እንበለ (እምቅድመ) ትትወለዲ ድንግል እምቤተ ክህነት ወንግሥ፤
 መድኃኒተ (መድኃኔ) ዓለም ከነ ደመ ጽጌኪ ክርስቶስ፤
 እሰግድ ለተአምርኪ በአብራካ ሥጋ ወነፍስ፤
 በከመ ሰገደ ለኪ (ለወልድኪ) ዮሐንስ በከርሥ።

ድንግል ሆይ ከቤተ ክህነትና ከቤተ መንግሥት (ከነገደ ሌዊና ከነገደ ይሁዳ) ኩፋ.22.12-23፤ ዕብ.7.5-15 ከመወለድሽ በፊት ምን የተደረገ ድንገት አለ? (ምን ሕይወት ነበረ?) በእርሱ ቀስል እኛ ተፈወስን ተብሎ ትንቢት እንደ ተነገረ ኢሳ. 53.4-7.

የልጅሽ የክርስቶስ ደም፤ የዓለም መድኃኒት (ዓለምን የሚያድን)፤ ሆኗልና፤ ኤፌ. 2.13-14፤ 1ኛ ዮሐ. 1.7-8. ዮሐንስ በማሕፀን ሳለ ለእንቺና ለልጅሽ እንደሰገደ፤ ሉቃ. 1.41. ጉልበትም ሁሉ ለእኔ (ለጌታ) ይንበረከካል እንደተባለ ኢሳ.45. 23-24፤ ፊልጵ. 2.10-12. ለተአምርሽ (ተአምርን ለሚያደርግ ልጅሽ) በነፍስና በሥጋ እሰግዳለሁ።

ስግደት፤ ስንት አይነት እንደሆነ በክፍል አንድ፤ ገጽ 103 ላይ ተገልጿል።
 ፶፩- 51 ከመ ሰዶም እምኮነ ወከመ ገሞራ እመሰልነ፤
 እግቢአብሐር ኪያኪ እመ ኢያትረፈ ለነ፤
 በትረ ተአምር ማርያም እንተ ጸገይኪ መድኅነ፤
 ዘይቤ ኢመጻእኩ እጸውዕ ጻድቃነ፤
 አላ ለንስሐ ኃጥአነ።

ጻድቃንን እጠራ ዘንድ አልመጣሁም ኃጥአንን ወደ ንስሐ ልመልስ መጣሁ እንጂ ብሎ እንደተናገረ ማቴ.9.13.

(1) ለሥጋ - ሕይወት፤ ረቂቅ አካል ሆኖ የተፈጠረች ነፍስ፤ ዘፍ. 2.7-8፤ በጎ ሥራ ልትሠራ ትወዳለች፤ ማቴ.26.40-42።

ዓለምን የሚያድን ጌታን የወለድሽልን የተአምር ብትር ማርያም ሆይ በአዳምና በሔዋን ምክንያት ከመጣ መርገመ ሥጋ፤ መርገመ ነፍስ ዘፍ.3.10-20. እግዚአብሔር፤ የምንድንብሽ አንቺን ያስቀረልን ባይሆን ኖሮ፤ እንደ ሰዶም በሆን፤ እንደ ገሞራም በመሰልን ነበር ኢሳ. 1. 9. ሮሜ.9. 29። (ሐተታ) እመቤታችንን፤ እግዚአብሔር አንቺን ባያስቀርልን ኖሮ እንደ ሰዶም በሆን፤ እንደ ገሞራም በመሰልን ነበር ማለቱ፤ ጌታ አንቺን ከመርገመ ሥጋ፤ ከመርገመ ነፍስ ጠብቆ ከአንቺ ባይወለድ ኖሮ ዓለም ከፍጻ ባልዳነም ነበር ማለቱ ሲሆን፤ የተአምር ብትር ነሽ ማለቱም፤ የአሮን ብትር ውሃ ሳትጠጣ፤ በተአምር አብባና አፍርታ እንደተገኘች ዘኁ.17.1-11 እመቤታችንም ያለዘር ጌታን ፀንሳ መውለዷን የሚያስረዳ ነው፤ ማቴ.1.18-25። በ1948 ዓ.ም የታተመውና መጽሐፈ ሰዋስው ወግስ፤ ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ የተባለው የኪዳነ ወልድ ክፍሌ መዝገበ ቃላት እንደተናገረውም፤ እግዚአ ማለት፤ ገዝአ ገዛ፤ ጌታ ሆነ፤ ከሚለው ግእዝ የተገኘ ሲሆን፤ ብሔር ማለት ደግሞ፤ ዓለም ማለት ነው፤ በዚህ መሠረት እግዚአብሔር ተብሎ በአንድ ሲነበብ የዓለም ገዢ፤ የዓለም ጌታ፤ ዓለምን የፈጠረ ማለት ነው።

፶፪- 52 እመ ተሰቅለ ቊልቊሊተ ወተተክለ በርእሱ፤
እንበለ ረድኤትኪ አልቦ ዘይክል አድኅኖተ (አድኅኖ) ነፍሱ፤
አኮ ድንግል በፈጽሞ ቃላት ስሱ፤
ለተአምርኪ ከመ ይትነከር ሞገሱ፤
በገነተ ጽጌ ሢምኒ ምስሌኪ አንሶሱ።

ድንግል ሆይ ተዘቅዝቆ ቢሰቀልና በራሱ ቢተክል ያለ ረድኤትሽ ነፍሱን ማዳን የሚችል የለም፤ ብራብ አበላችሁኝ፤ ብጠማ

(2) ሥጋ፤ ደካማ ነውና፤ ወደ ክፉ ሥራ እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ ማቴ. 26.40-42።

አንግዳ ብሆን ተቀበላችሁኝ፤ ብታረዝ አለበላችሁኝ፤ ብታመም ጠየቃችሁኝ፤ ብታሰር ጎበኛችሁኝ የሚሉ ስድስቱ ትእዛዛትን (ስድስቱ ሕጎችን) በመፈጸም ብቻ አይደለም ኢሳ.58.7.9፤ ሕዝ.18.7-10. ማቴ. 25. 35-37. የተአምርሽ ክብር ይገለጻል ልጅሽ ባዘጋጃት ገነት ከአንቺ ጋር እኖር ዘንድ አድዬኝ እንጂ።

፶፫-53 ከመ ታቦት ሥርጉት በወርቀ ዓረብ ወተርሴስ፤
በድንግልና ማርያም ሥርጉተ ሥጋ ወነፍስ፤
ተአምረ ነቢር አርአይኪ በቤተመቅደስ፤
ኢያቄም ወሐና ቀንሞስ ቀናንሞስ፤
እምዘጸገዩኪ ለጳጦስ በዓመት ሠላስ።

ጥሩ በሆነ በዓረብ እና በተርሴስ ወርቅ (ተርሴስ፤ ቢረሌ፤ በተባለ ፅንፈኛ መጋ.5.14፤ ሕዝ.1.16) እንዳይጠኝ ታቦት ዘጸ. 25. 1-23፤ ፅብ 1.9.4 በሁለት ወገን (በነፍስና በሥጋ) ንጽሕት የሆነሽ ማርያም ሆይ ሙሴ፤ ጳጦስ ለምትባል ቊጥቋጦ፤ ዘፀ.3.2-4፤ አሮን ያለ ውሃ ለበቀለችና ላፈራች ብትር ምሳሌ ሆነሽ፤ ዘኁ. 17. 1-12. በትንቢት መነጻር በአዩሽ በ3ኛው ሺህ ዓመት እና መዓዛው ደስ ከሚያሰኝ ቀንሞስ፤ ቀናንሞስ ከሚባል ሽቱ የከበሩ ኢያቄምና ሐና አንቺን በወለዱሽ በ3ተኛው ዓመት፤ ለቤተ መቅደስ ከሰጡሽ ዘንድ በቤተ መቅደስ የመኖርን ተአምር አሳየሺ።

(ታሪኩ) ሙሴና አሮን፤ እመቤታችንን በትንቢት መነጻር ባይዋት በ3ኛው ሺህ ዓመት እና በተወለደች በ3ኛው ዓመት፤ ታኅሣሥ (3) ቀን ኢያቄምና ሐና ለቤተ መቅደስ ስለሌሉት መስጠታቸውንና በቤተ መቅደስ መኖሯን የሚገልጽ ነው።

፶፬-54 ያፍኒ ረከበት ቤተ ሰነባሬ፤
እሴብሐኪ እንዝ እብል በመዝሙረ ዳዊት ወውሉደ ቆሬ (ዘውሉደ ቆሬ)፤

(3) የመንፈስ ፍሬ ፍቅር፤ ሰላም፤ እምነት፤ በገነት፤ ይህን የመሰለ ሁሉ ነው ገላ.5.22።

ተአምርኪ ማርያም ዘትጸጊ ሕገ ዝማራ፤
ትመስል ዕፀ ዘባቲ ኅበ ሙሐዘ ማይ ሠራሬ፤
በበጊዜሃ እንተ ትሁብ ፍሬ።

ማርያም ሆይ በዳዊትና በቆሬ ልጆች ምስጋና (የቆሬ ልጆች በሚያመሰግኑት በዳዊት ምስጋና)፤ በርግብ የተመሰለች ማርያም፤ መኖሪያ ቤትን (ቤተ መቅደስን) አገኘች እያልኩ አመሰግንኻለሁ፤ መዝ83.3፤ ሆሴ.11.10. በአበባ የተመሰለ ምስጋና ሕገን የምታብብ ተአምርሽ፤ በየጊዜው ፍሬዋን የምትሰጥና በውሃ ዳር የበቀለች ዛፍን ትመስላለችና። ዘፍ. 49. 22. መዝ.1.3-4። በየጊዜው ፍሬዋን የምትሰጥ ዛፍ የተባለችም በሀገራቸው ለውዝ፤ በሀገራችን ሉሚ (ትርጉን) ናት። እመቤታችንንም በየጊዜው የተነሱ የቃል ኪዳን ልጆቿ እንደ ኤልሳቤጥ የማሕፀንሽ ፍሬ የተባረከ ነው ሲሏት ይኖራሉና ነው። ሉቃ1. 41-43. በዳዊትና በቆሬ ልጆች ምስጋና አመሰግንኻለሁ ማለቱም ለንጉሥ ዳዊት ከ288 በላይ መዘምራን ነበሩት፤ የነዚህ አለቆችም ቆሬ፤ ኤማን፤ አሳፍ፤ ኤደትም (ኤታን) ይባላሉ፤ እነዚህም የዳዊትን መዝሙር ከአራት ተካፍለው ይጻፋሉ፤ በክበርና በጽናጽል፤ በዜማም ያመሰግኑ ነበር፤ ከመዘምራን አለቆችም አንዱ ቆሬ ነበረና፤ መዝ.41፤ 1ኛ.ዜና.መዋ. 15.16-19።

ጳጳ-55 የጎዝነኒ ማርያም ዘረከበኪ ድክትምና፤
እመ ቤተ መቅደስ በእኪ እንዘ ትጠብቁ ሐሊበ ሐና፤
ወያስተፌሥሐኒ ካዕበ ትእምርተ ልሕቀትኪ በቅድስና፤
ምስለ አብያጺሁ ከመ አብ እንዘ ይሴስየኪ መና፤
ፋኑኤል ጽጌ ነድ ዘይከይድ ደመና።

ማርያም ሆይ የሐናን ወተት እየጠባሽ ወደ ቤተ መቅደስ በገባሽ ጊዜ ያገኘሽ ድሀ አደግነት (ብቸኝነት) ያሳዝነኛል፤ በደመና የሚመላለስ የእሳት አበባ የሆነ ፋኑኤል ከመላእክት ጋር መናን እየመገበሽ በንጽሕና የማደግሽ ተአምር ግን ደስ ያሰኘኛል። ፋኑኤል፤ የእሳት አበባ ነው ማለቱ፤ የመላእክት ተፈጥሮ እምነብ አልቦ ኅበቦ፤ (ምንም አይነት ተጨማሪ ምክንያት ከሌለበት

(4) በመንፈስ ተመላለሱ (የነፍስ ፈቃድ፤ በጎ ሥራ ነውና፤ በነፍስ ፈቃድ ኑሩ) ገላ.5.16-18።

ከአምላካዊ ብርሃን ነው። ስለርቀታቸውና ስለ ፍጥነታቸውም፤ በእሳትና በነፍስ ይመስላቸዋልና ነው። መዝ.103.4-5።

መናፍቃን ሴቶች ቤተመቅደስ አይገቡምና፤ ማርያም እንዴት ገባች ለሚሉት ማስረጃ

መናፍቃን፤ ሴቶች ቤተመቅደስ አይገቡምና፤ ማርያም ቤተመቅደስ ገብታ ኖረች ማለት አይቻልም ለሚሉት ኑሩቁ መልሱ፤ ቤተመቅደስ የመግባትና ያለመግባት ጉዳይ በእግዚአብሔር የመመረጥና ያለመመረጥ ጉዳይ ነው። በመሆኑም ድንግል ማርያም (ቤተመቅደስ) ገብታ እንደምትኖር እርሷ ከመወለዷ በፊት፤ ጊታ ምሥጢሩንና ምሳሌውን አስቀድሞ ገልጿል። ይህም ጌታ-በሙሴ አማካኝነት ብዙ ብትሮች በድንኳኑ (ቤተመቅደስ) ገብተው እንዲወጡ ባደረገ ጊዜ የእርሷ ብትር ውሃ ሳትጠጣ በተአምር ለምልማና አብባ፤ መልካም ፍሬንም አፍርታ እንድትታይ ማድረግ እና ለሚያምፁብኝ ልጆች ምልክት ሆኖ ትጠበቅ ዘንድ፤ ብትሯ በቤተ መቅደስ ትነር ማለቱ ነው፤ ዘኑ.17.1-12። ስለዚህ የእግዚአብሔር ይቅርታው በደረሰ ጊዜ፤ መዝ. 68.13-14፤ 118.126፤ ወተወልደ እምብእሲት «ከሴት ተወለደ ብለው» ቅዱስ ጳውሎስ እንደተናገረና ገላ. 4.4. ይህንንም ቃል ሊቁ ቅዱስ ያሬድ ድን በተባለ ድርሰቱ ዘእንበለ ዘርዕ ሠረፀ፤ ወኢነፈረ ተወለደ እምብእሲት፤ እንዘ አጋዜ ኃይል ኃይል ለኩሉ ፍጥረት፤ «የፍጥረት ሁሉ ጌታ ኃይልን ሁሉ የያዘ ሆኖ ሳለ ያለዘር ከሴት» ተገኘ፤ ከሴት (ከድንግል ማርያም) መወለድንም አላረጋም ብሎ እንደተረጎመው፤ የመቅደሱ ባለቤት የሆነ ጌታ ከሴቶች ሁሉ ብቻዋን ለይቶ እናት ትሆነው ዘንድ የመረጣት ድንግል ማርያም፤ በቤተ መቅደስ እንድታድግ እና በቤተ መቅደስ በንጽሕና፤ በቅድስና ያደገ ሥጋዋን እስኪለብስ ድረስ በቤተ መቅደስ ኖረች። ጌታ፤ ለሚያምፁብኝ ልጆች ምልክት ሆኖ ትጠበቅ ዘንድ ብትሯ በቤተ መቅደስ ትነር ማለቱም፤

(5) የሥጋን ምኞት ሁሉ አትፈጽሙ፤ ነፍስ ልትጠራው የማትመደዱን ነፍስ ወንጀል ይሠራልና ገላ.5.16-22፤ ሲራ.17.31።

የማኅሌተ ጽጌ ትርጉምና ታሪክ።

ገጅ-57 እምነት መጽሐፍ እቀሥም ተለምረኪ ለነቢብ፤

ለገቢረ መግር ጽጌ በከመ ይቀሥም ንህብ፤

በአሳዕንኪ ማየ ዘአስተይኪዮ ለክልብ፤

ታስተዩኒ እምሮማንኪ ጊዜ ለዓተ ጽምዕ ዕውብ፤

ተራጎርኒ ማርያም የጥሂት ርኅብ።

የተጠማ ውሻን በጫማሽ ውሃ ያጠጣሽው መልካሚ ርግብ ማርያም ሆይ ቅባ ማርን ለመሥራት አበባን እንደሚቀስም (እንደሚለበስብ) ከተክል ቦታ መጽሐፍ፤ ተአምርሽን ለመናገር እቀስማለሁ (አስበስሳለሁ)፤ በሚያስጨንቅ ውሃ ጥም ጊዜም ከመዓዛ ረድኤትሽ ታጠጣሽ ዘንድ ራሪልኝ።

ጥም ጥም፤ ማርያም የተበሠረች በዮሴፍ ቤት እንጂ በቤተ

መቅደስ አይደለም ለሚሉት ማስረጃ

(ገጽ 20) እመቤታችን፤ በዮሴፍ ቤት ሳለች ውሃ ለመቅደት ወደ ወንዝ ጠባቂ ትራጫለች የተጠማ ውሻን አይታ በጫማዋ ውሃ ባጠጣቸው ጊዜ ጥራቷ የነበሩ ሴቶች፤ አምላክ ይወለዳል የሚባል ከአንቺ ይሆን፤ እያሉ ሲዘባቡባት እና ከብዙዎችም አንዷ ሴት፤ ማድጋሽን (አንባብሻን) አጎደልሽ፤ መቅሻም የለሽ፤ ውሃውም የጉድጓድ ውሃ ነው አልቻልን፤ እመቤታችን ግን ውሃስ ከጉድጓድ የሚወጣ አይደለም፤ ከላይ ጠቅላይነቱ ለቤተ ጳጳራት እንጂ አለች፤ በዚህ ጊዜ ጌታ ማድጋዋን ጠቅሞት ምልቶላታል፤ ይህን የትሕትና ቃልም ምክንያት አድርጎ፤ መቅደስ ገብርኤል ትግንሻለሽ ብሏታል፤ (19 ተአምረ ማርያም)። ገብርኤል ማርያምን ያበሠራት በዮሴፍ ቤት እንጂ ሳይሆን፤ ውሃ ስትቀዳ እና ውሃውን ስታወርድ፤ ጥም ጥም፤ ተበሠረች ማለት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ታሪክ ነው። ማህረውን ማህረውን፤ ታሪኩ ከላይ እንደተገለጸው

የማኅሌተ ጽጌ ትርጉምና ታሪክ።

1ኛ. ድንግል ማርያም ከቀዳችው ውሃ ለተጠማ ውሻ ትራጫለች ትጸንሻለሽ ብሎ አብሥሯታል፤

2ኛ. የቀዳችውን ውሃ ከቤት ስታወርድ ትጸንሻለሽ ብሎ አብሥሯታል፤

3ኛ. ነገር ሁሉ በሁለት (በሦስት) ምስክሮች ይጸናል ተብሎ የተጻፈውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል ታውቅ ነበርና፤ ዘዲ ጥም ጥም፤ ነገረ ማርያም የተባለው መጽሐፍ እንደተናገረው፤ ይህ ነገር ደጋገመኝ እናቴ ሔዋንን ያሳተ ሰይጣን ዘፍ.3.1-8. ልያስተኝ መጥቶ ይሆን? እስቲ ከቤተመቅደስ ሄጄ ልረዳው (ላረጋግጥ) ብላ፤ ከቤተመቅደስ ሄዳ ለቤተመቅደስ የሚሆን መጋረጃን ስትረትል አብሥሯታል። እሷም በዚህ በ3ኛው ቃል፤ ቅዱስ ገብርኤልን እንደ ቃልህ ይሁንልኝ ስትል፤ ምዲያው አካላዊ ቃል በማህበሩ አድሯል። ስለዚህ ውሃ የቀድታ ስትመለስ፤ ውሃውን ከቤት ስታወርድ፤ ከቤተመቅደስ አስሠራት የሚሉት እነዚህ ሦስት ታሪኮች የተለያዩ አይደሉም፤ ምክንያቱም

1ኛ. ውሃ ልትቀዳ ወደ ወንዝ የወረደች፤ ከዮሴፍ ቤት ነውና፤

2ኛ. ውሃውን ያወረደች፤ ከዮሴፍ ቤት ነውና፤

3ኛ. በቤተመቅደስ የተበሠረችው ነገሩን ለማረጋገጥ ስትል ወደቤተመቅደስ የሄደች፤ ከዮሴፍ ቤት ነውና። ሦስት ጊዜ ለመበሠራትም በቂ ማስረጃ የሚሆንን ደግሞ፤

1ኛ. መልአኩ ገብርኤል ደስ ይበልሽ ጌታ ከአንቺ ጋር ነውና ሲላት፤ ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው ማለቷ፤

2ኛ. መልአኩ ገብርኤል ትጸንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልዳለሽ ሲላት፤ ወንድ ሳላውቅ ይህ (መጽኅስና መውለድ) እንዴት ይሆንልኛል ማለቷ፤

(9) ሥጋውንና ደሙን ስንቀበል ይህ ሥጋና ደም ነገሩን የተለየው፤ መለስት የተዋሐደው ነው ብለን በማመን ነው፤ ደም ከአለ ዘንድ ነፍስ አትለይምና ጥሬውን (ቀዩን ሥጋ) አትብሉ ከሚለው ከዘጸ.12.9-10. እንደምታ ትርጓሜ የተወሰደ።

3ኛ. መልአኩ ገብርኤል መገደብ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል (መንፈስ ቅዱስ ያድርብላል) ሲላት፤ ነገሩን በዚህ በ3ኛው ብሥራት አረጋግጣ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ (ይደረግልኝ) ማለቷና ጌታ፤ (3) ጊዜ የተናገረችውን ይህን ቃሏን ምክንያት አድርጎ በማሕፀኗ ማደሩ ነው፤ ሉቃ.1.28-39። እመቤታችን እጮኛዋ የሴፍ አብሯት አያለ፤ ወንድ ሳላውቅ ይህ እንዴት ይሆንልኛል ማለቷ የዘለዓለም ድንግልናዋን መገልጻ ነው።

- ፲፮-58 ከመ ጽጌረዳ በምድር ምስል መጻፍ ወቅያኖህ፤
- ወከመ ፀሐይ በሰማይ ምስል ሞቅ ወሠራሄ፤
- እርእዩኪ ማርያም ወእረከበኪ ውስተ ኩሳሄ፤
- (እርእይኪ ማርያም ወእርከብኪ ውስተ ኩሳሄ)፤
- ይቅጽባኒ አዕይንትኪ እለ ምሉዓት ርገራኔ፤
- ፈልፈለ ረባሕ ተአምርኪ ገበ ይትቀዳሕ ርሄ።

ማርያም ሆይ ከመቅላትና (ቀይ ከመሆንና) ደስ ከሚያለኝ መጻፍ ጋር በምድር እንደሚታይ አበባ፤ ከሙቀትና ከብርሃን ጋርም በሰማይ እንደአለ ፀሐይ ሆነሽ፤ በሁሉ ቦታ እንዳይሽ እና እንዳገኘሽ (እይሽና አገኝህ ዘንድ)፤ መጻፍ ያለው የክብር ምንጭ ተአምርሽ ወደ ሚቀዳበት ሥፍራ ርገራኔን የተመሉ ዐይኖችሽ ያመልክቱኝ።

- ፲፱-59 ገበ ይቀውም ፀሐይ ለሕልቀተ ወርቅ በማዕከላ፤
- (ሰገልቀተ ወርጎ በማዕከላ)፤
- በእርእያ ድንግል ነአስ ማርያም ርግበ ገሊላ፤
- እንዘ ተሐቅፊ ሕፃነ ዘይፀድል እምሥነ ዕብላ፤
- መንገሰ ሰማይ አዕይንትሃ አልዲላ፤
- ተአምረኪ ነጸረት ሳቤላ።

የገሊላ ርግብ ማርያም ሆይ ፀሐይ በሰማይ ቆሞ በሚያበራበትና

(10) መጻፍቱ የሐንሰ፤ የነቢያት መጨረሻ ነቢይና የሐዲስ ኪዳን የመጀመሪያ መንገድ ጠራጊ (ሰባኪ) ነው ሚ.ል.3.1-4፤ ማር.1.1-9።

የጨረቃ ብርሃን በማይታይበት በቀትር ጊዜ፤ በወርቅ ቀለበት መካከል ሆነሽና ሕፃን የሆነች ድንግል ሴትን በምትመስል መልክ፤ ከጨረቃ ብርሃን ይልቅ እጅግ የሚያበራ ሕፃንን ታቅፈሽ፤ ሳቤላ ዐይኖቿን ወደ ሰማይ አቅንታ ተአምርሽን አየች። (ሐተታ) እመቤታችንን የገሊላ ርግብ ማለቱ፤ ገሊላ ማለት ገለልተኛ መንደር፤ ዙሪያ ማለት ሲሆን እመቤታችን፤ በገሊላ ያነበሩ ሕፃናት ሞት ምክንያት ከገሊላ ተነሥታ በረሃ ለበረሃ በስደት መንገላታቷን መናገር ነው።

የወርቅ ቀለበት በሰማይ (የሳቤላ ራእይ)፤

(ታሪክ) ሮሜ በሚባል አገር የነገሠ ብልህ እና ደግ ንጉሥ ነበር፤ ሰዎችም እሱን ከመወደዳቸው የተነሳ ልንሰግድልህ እንወዳለን አሉት፤ እሱም እኔ ፈራሽና በስባሽ ሰው ነኝና፤ ይህ ለእኔ አይገባም አለ። በዚያው በሮሜ አገርም የምትኖር ሳቤላ የምትባል ብልህና ደግ ሴት ነበረችና፤ ወደ እርሷ ሄዶ ሰዎች ልንሰግድልህ ይገባል ያሉትን ሁሉ ነገራት፤ ሳቤላም ንጉሥ ሆይ እስከ (3) ቀን ድረስ ታገሠኝ፤ የሚሆነውን ሁሉ እኔ እነግርሃለሁ አለችውና፤ ጌታ ስለሚገልጽላት ነገር ሁሉ በጾምና በጸሎት ተጾምዳ (3) ቀን ቆየች። በ3ተኛው ቀንም ከቀኑ በ6 ሰዓት (በቀትር ጊዜ) ፀሐይ በሰማይ መካከል ቆሞ የወርቅ ቀለበት በንጉሡ እጅ ተይዞ፤ በወርቅ ቀለበቱ ላይም እንደ ፀሐይ የምታበራ ድንግል ሕፃን ሴት ተሥላበት፤ በከንድሞም ፊቱ ከብርሃናት ሁሉ የሚያበራ ሕፃንን ታቅፋ ራእይ አየች፤ ሳቤላም ንጉሡን ና፤ ወደ ሰማይ ተመልከት፤ አለችው፤ ንጉሡም ወደ ሰማይ ሲመለከት ሳቤላ እንዳየችው ሁሉ አየ፤ በዚህ ጊዜ ንጉሡ፤ ድንግሊቱ እና ሕፃኗ ምንድን ናቸው ብሎ ጠየቃት፤ ሳቤላም ድንግሊቱ ሕፃን እመቤታችን ናት፤ ሕፃኑም ሰማያዊ ንጉሥ

(1) የሐንሰ፤ ፈጣሪውን በማጥመቁ ካህን ነው ማር.1.9-12።

ነው። ለዚህ ሰማያዊ ንጉሥም ለገደት ይገባል ብላ ተረጉመችለት፤ ይህ ንጉሥም በዚህ የራእይ ተአምር እጅግ ተደንቆ ለፈጣሪ ዕጣንን አቀረበ፤ መሥዋዕትንም ሠዋ፤ ያን ጊዜ ንትሁ መሥዋዕት ያቀረበበት ቦታም፤ እስከዛሬ ድረስ በርም አገር የሰማያዊ ንጉሥ መሠዊያ እየተባለ ይጠራል፤ (182 ተአምረ ማርያም)።

፩-60 እግዚአብሔር ነጻረ ኩሎ ዓለሙ፤
ወኢረከበ ማርያም ዘከማኪ እመ፤
ኪያሁሰ ጽጌ ዘእምከርሥኪ ተቀሰመ፤
ዳዊትኒ እመረኪ እንዘ ይብል ቅድመ፤
ሰምዒ ወለትየ ወርእዬ ዳግመ፤
እስመ ፈተወ ንጉሥ ሥነኪ አዳመ።

ማርያም ሆይ እግዚአብሔር ዓለምን ሁሉ አየ፤ (ተመለከተ) ነገር ግን እንደአንቺ ያለች እናትን አሳገኘም፤ ዳዊትም ንጉሥ ክርስቶስ ለማረ ደም ግባትሽን ወዲልና፤ (ከሥጋሽ ሥጋን ከነፍስሽ ነፍስን ጊሥቶ ከአንቺ ይወለዳልና)፤ ልጅ ሆይ ትምህርቴን ፈጽመሽ ስሟ ሲል፤ ከማሕፀንሽ የሚገኘውን ጌታ ፀንሰሽ እንደምትወልዷ ለሰቀድሞ ትንቢትን ተናገረልሽ። መዝ. 44.10-11። ዳዊት፤ ከአባቱ በእሴይና ከእናቱ ከሁብሊ ዓለም በተፈጠረ በ4253 ዓመት ሚያዝያ (፩) ቀን ለአባቱና ለእናቱ (7ኛ) ልጅ ሆኖ ተወለደ መዝ. 50. 3ገቡና ትርጓሜው። 2ኛ. ዜና. መዋ. 2.15። ዳዊት ማለት የተወደደና የተመረጠ ልብ ለምላክ ማለት ሲሆን፤ መዝ.88.19-21 ትውልዱ ለነገደ ይሁዳ ነው፤ በተወለደ (በ30) ዓመቱም ጥቅምት (12) ቀን በእየሩሳሌም ነግሦ፤ (150) መዝሙርን ደረሰ፤ በዚህ መዝሙር ውስጥም የዘመናቻችን መጠን (የሰው እድሜው) (70) ዓመት ነው ብሎ ትንቢት ተናግሮ ነበርና፤ መዝ. 89.10. በተናገረው ትንቢት መሠረት፤ በተወለደ (በ70) ዓመቱ ዐረፈ። 1ኛ ነገ. 2.10-12)። (ሐተታ) ንጉሥ ዳዊትን ልብ ለምላክ ከአሰኙት ትንቢቶችም አንዱ፤ የዘመናቻችን መጠን (የሰው እድሜው) 70 ዓመት ነው ብሎ እንደተናገረ፤ (በ70) ዘመኑ ማረፉ ነው።

[1] የአንስትላውንተኛ መምህር (ሰባኪ) ሆኖ፤ በሰይፍ በመቆረጡ ሰማዕት ነው ማቴ.14.1-13።

፩፮-61 ስብሐተ ፍቅርኪ ማርያም ኩሎ አሚረ፤
በልሳነ ኩሎ ይጸጊ ወኢይፈርሕ አባረ፤
ዘያረጥብ የብሰ ወያየብስ ባሕረ፤
እስመ ብኪ ጠሰ ተአምር እንተ ርደቶ ነጻረ፤
ጌዴዎን ነብ ሰፍሐ አምሳለኪ ፀምረ።

ማርያም ሆይ የፍቅርሽ ምስጋና ሁል ጊዜ በሁሉ አንደበት ያብባል፤ ድርቅንም አይፈራም ፤ የብሰን ርጥብ፤ የሚያደርግና ባሕሩን የሚያደርቅ ነው፤ ጌዴዎን የአንቺ ምሳሌ የሆነ ፀምርን (ነጭ ባዘቶን) በዘረጋበት ሥርዓት፤ መውረዱን ያየው የተአምር ጠል (የሰማይ ካፊያ) አለሽና፤ (በአንቺ አለና)።

(ሐተታ) የእመቤታችን ምስጋና ድርቅን አይፈራም ማለቱ፤ ድርቅ አሁሉንና ተከሉን፤ ቆርጫ ያስቀራል፤ የእመቤታችንን ምስጋና ግን ውዳሴ ከንቱ አይቀላቀለውም፤ ባሕርም አይገድበውምና ነው፤ ጌዴዎን የአንቺ ምሳሌ የሆነ ፀምርን (ነጭ ባዘቶን) ዘረጋ፤ የተአምር ጠልም (የሰማይ ካፊያ) በአንቺ አለ ማለቱም፤ ጌዴዎን የጌታን ተአምር ለመረዳት ፀምር በአውድማው ላይ ልዘርጋ፤ ጠልም በፀምሩ ላይ ይውረድ ዙሪያውም (ምድሩ) ደረቅ ይሁን ብሎ ጌታን በጠየቀ ጊዜ እንደተመኘው ተፈጽሞለታልና። ጠሉ፤ በፀምሩ ላይ ብቻ መውረዱም፤ የጠሉ ምሳሌ የሆነ ጌታ ኢሳ.26.19-20 ከሌሎች ሌቶች በንጽሕና፤ በቅድስና የተለየች በሆነች በእመቤታችን ብቻ የማደሩ ምሳሌ ነው፤ መሳ.6. 37-40።

፳፪-62 ፈትላ ወርቅ ወፈትላ ሜላት እመ በእጽባዕትኪተባየጹ፤
አምሳለ መለኮት ወትስብእት እንዘ ኢየሐፀ፤
ተአምረ ብርሃን ማርያም ለፀሐየ ጽድቅ አንቀጹ፤
ጸገይኪዮ እንበለ ኦብ በሰሚዐ ቃሉ ወድምፀ፤
ለገብርኤል መልእክኪ ዘፍሡሕ ገጹ።

[13] መጽሐፍ ቅዱስ፤ ትርጓሜውም ቢሆን የሐንስን በሰይፍ ያስቆረጠውን ወለተ ሄሮድያ (የሄሮድያ ልጅ) ብሎ ከመጥራት በቀር፤ ልዩ መጠሪያ ስሟን አልገለጸም ማቴ.14.6-13. ሆኖም የሄሮድያ ልጅ ልዩ ስሟ ማነው? →

እውነተኛ ፀሐይ ለሆነ ጌታ፣ እናቱና የብርሃን ምልክት የሆንን ማርያም ሆይ እንደ መለኮት እና እንደ ትሰብእት (እንደ እግዚአብሔርነት እና ሰው እንደመሆን) ምጽጢር፣ ተዋሕዶን (አንድነትን) ሳያጎድሉ፣ የሐርና የወርቅ ፈትሎች በጣቶችን በተፈተሱበት ጊዜ፣ ፊቱን ደስ ጠሎት የተላከልሽ የገብርኤል ቃሉንና ድምፁን በመስማት ያለ አባት ጸንሰሽው ሉቃ.1.26-39። (ሐተታ) የሐርና የወርቅ ፈትሎች፣ እንደ መለኮት እና እንደ ትሰብእት ምጽጢር፣ አንድነትን ሳያጎድሉ በጣቶችን ተፈተሱ ማለቱ፣ ሐርና ወርቅ (ሁለቱ) በአንድነት ተፈትለው፣ እንደ ልብስ ሲሆኑ እንደሚሰማሙ ሁሉ፣ መለኮትና ሥጋ፣ ተዋሕዶው (ሁለቱ አንድ ሆነው) አምላክ ሰው ሆነ፤ ሰው አምላክ ሆነ የሚለውን ምጽጢር ሥጋዊ መግለጹ ነው። የቃልና የድምፅ ልዩነት ምን አይነት ነው ቢሉ? ቃል የነገሩን ፍሬነት ሲያመለክት፣ ድምፅ ደግሞ ከቃል (ከአንደበት) የሚወጣውና በጆሮ የሚሰማው ነው። ታሪኩም እመቤታችን፣ በቤተመቅደስ ሐርንና ወርቅን እያስማማች ስትፈትል ቅዱስ ገብርኤል ትፀንሻለሽ ብሎ ያበሠራትና ጌታን የፀነሰችበት ነው።

፳፫-63 ዐቢይ ውህቱ ተአምር (ዐቢይ ውህቱ ስብሐተ ተአምር) ጸግዮትኪ በድንጋሌ፣ ወፈርዮትኪ በንጽሕ ቊርባነ አምልኮ መጥለል፣ ማዕጠንተ ሱራሬ ዘወርቅ ወጽዋዐ ኪሩብ ዕንቁ ቢረሊ፣ አልቦ ጸሎት ወአልቦ ትንባሌ፣ እንበሌኪ ማርያም ዘየዐርግ ሉዓሌ።

ሱራሬ ለሚባል መልአክ የወርቅ ማዕጠንት፣ ኪሩብ ለሚባል መልአክም ቢረሊ የሚባል የዕንቁ ጽዋ የሆነ ማርያም ሆይ ራእ. 9.4. በንጽሕና መጽናሰሽና የሚያለመልም የአምልኮ ቊርባንን (ሥጋውንና ደሙን) የሰጠ ጌታን መውሰድሽ፣ (ምስጋና የሚገባው) ታላቅ ተአምር ነው፣ ያለ አንችም ወደ ፈጣሪ የሚያርግ ጸሎትና

(14) የሐንስን፣ በሰይፍ ያስቀረጠችው የሂርድያጻ ልጅ፣ ልዩ መጠሪያ ስሟ፣ ቅምጥራ እንደምትባል በገድሰ አባ ሳሙኤል ዘወገግ፣ ግሊዝና አማርኛ በምዕራፍ (33) ተገልጿል እትም 1998 ዓ.ም።

ምልጃ የለም። (ሐተታ) እመቤታችንን፣ ያለ አንች ወደ ፈጣሪ የሚያርግ ጸሎትና ምልጃ የለም፣ (ዐያርግም) ማለቱ፣ በብሉይ ኪዳን ድኅነት አስመገኘቱንና ጌታ ከእርሷ ከተወለደ በኋላ (በሐዲስ ኪዳን) ድኅነት መገኘቱን ለመግለጽ ነው፣ የሱራሬል (የካህናተ ሰማይ) ቊርባኖቹው 24 ሲሆን፣ የጌታን ዙፋን እያጠነ የሚያመሰግኑ መላእክት ናቸው፣ ኢሳ.6.3-5. ራእ.6.10. ኅዳር (24) ቊንም ይከብራሉ። ሱራሬ ማለት፣ የመልአክ ስም ሲሆን፣ መጽሐፈ አክሲማርስ እንደተናገረውም ሱራሬል ለሚባሉ መላእክት አለቃ ነው ኢሳ.6.2-6። ኪሩብ ማለትም፣ የመልአክ ስም ሲሆን፣ ኪሩቤል ለሚባሉ መላእክት አለቃ ነው ሕዝ.10.1-20።

፳፬-64 አ፡ ዝ. መንክር በዘዪአኪ አምሳል፣ ኮከበ ትንቢት ዘቦቱ መልክአ ሕፃን ሥዑል፣ ሠረቀ ያርኢ ተአምረኪ ድንግል፣ ወመርሆሙ ለሰብአ ሰገል እምርትቅ ደወል፣ ጽጌኪ ኅበ ሀሎ ይሰክብ (ሰኪቦ) በጎል።

ድንግል ሆይ የንጋት ኮከብ የተባለ ጌታ ከአንቺ በተወለደ ጊዜ ራእ.22.16 ምን አይነት ድንቅ ነገር ነው! በአንቺ አምሳል የተሣለና የሕፃን መልክ ያለበት የትንቢት ኮከብ፣ ዘኑ. 24.27. ተአምርሽን ይገልጥ ዘንድ ታየ፣ ሰብአሰገልንም ከሩቅ አገር ልጅሽ ተኝቶ ወዳለበት (ወደተወለደበት) በረት መርቷቸዋልና፣ ማቴ. 2.9-12።

የትንቢቱ ኮከብ በስንት ዓመት ተገለጸ?

(ታሪክ) እመቤታችን ከመወለዷ ከ1520 እና ከጌታ ልደት (ከ1536) ዓመት፣ በፊት በለዓም የሚባል ፈላስፋ (ተመራማሪ) ነበር፣ ከዕለታት አንድ ቀን ከአዳም እስከ ሙሴ ዘመን ያሉትን ሰዎች የትውልድ ቊርባንና ትንቢትን የያዘ መጽሐፍ አቅርቦ ሲመረምር፣ እመቤታችንን ባያት ጊዜ እርስዋ ድንግል ስትሆን ልጅዋ ክርስቶስን

(15) ሰዶምና ገሞራ፣ በዝሙት ምክንያት ዓለም በተፈጠረ በ3152 ዓመት በሐምሌ ወር በአላት ተቃጠሉ፣ ከ-4.12.51-53።

ታቅፋ፣ በአጠገቧም ታላቅና ብሩህ የሆነ ኮከብ ነበር፤ በዚያን ጊዜ ከእሱ በታች ያሉትን ፈላስፎችና ዘረደሽት የሚባል ደቀ መዝሙሩን ሰበሰባቸው፤ ከዚያም በተዳመጸ ብራና ላይ የተሣለውን እና እመቤታችን ልጇን ታቅፋ በአጠገቧ ያለውን የኮከብ ሥዕል አሳያቸው። ፈላስፋውም በእሱ ዘንድ ለተሰበሰቡት፣ ይህ ኮከብ በእናንተ (በልጆቻችሁ) ዘመን ምልክትን ቢያሳይና ቢገለጥ፣ የዚያን ጊዜ ድንግል ከነልጁ ወዳለችበት ቦታ መርቶ ያደርሳችሁ ዘንድ እሱን (ኮከቡን) ተከተሉት፣ ለሕጻኑም እጅ መንሻን አቅርቦለት አላቸው፤ ይህንን የትንቢት ምልክት ከነገራቸው በኋላም ፈላስፋው በለዓምና ተከታዮቹ ሁሉ ሞቱ፣ ነገር ግን ከእነሱ በኋላ የተነሱት ሰዎች፣ ያቺን ሥዕል በቤተ መዛግብት (በዕቃቤት) አኖሯትና ለሚጎበኙት ሁሉ አባቶቻቸው የተናገሩትን ትንቢትና በኋላ ዘመን የሚደረገውን ይነግሯቸው ነበር፤ (ከ1534) ዓመት በኋላም ጌታ፣ ከድንግል ማርያም ሊወለድ (2) ዓመት ሲቀረው) «ያ» ኮከብ በሀገራቸው በግልጽ ታየ፣ በዚያን ጊዜ ያንን ሥዕል ከቤተ መዛግብት አውጥተው በሥዕሉ አጠገብ ያለውን የኮከብ ሥዕል ቢመለከቱ በአየር (በሕዋ) ላይ ከተገለጸላቸው ኮከብ ጋር በትክክል አንድ አይነት መልክ መሆኑን አረጋገጡ፣ አባታቸው ዘረደሽትም ቀድሞ እንደ ነገራቸው የሀገሩ ፈላስፎችና መኪንንቶች ሁሉ፣ ከሰራዊቶቻቸው ጋር እጅ መንሻቸውንና ሥዕሉን ተሸክመው ለመሄድ ተነሡ። የኮከቡ ርቀትም ከሰው ቁመት (75) ሜትር በሆነ ከፍታ ላይ ሆኖ በፊት በፊታቸው እየሄደ መንገዱን ይመራቸው ነበር፤ በመሸ ጊዜም በመልካም ማደሪያ ቦታ ያደርሳቸውና ከእነሱ ይሠወር ነበር፤ እነሱም በሰላም ያድራሉ በዚህ አይነት ጉዞም፣ እየተጓዙ ጌታ ከተወለደበት ቦታ (በ2) ዓመት ደረሱ፣ ሕፃኑንም ድንግል እናቱ በከንዲ እንዳቀፈችው አይተው ተደስተውና ሰግደው እጅ መንሻቸውን አቅርበውለታል ማቴ.2.1-13።

(16) እግዚአብሔር ማለት፣ ዓለምን ፈጥሮ የሚገዛ የዓለም ጌታ ማለት ነው።

የሰብአ ሰገል ቍጥር ስንት ነው?

የሰብአ ሰገል ቍጥራቸው (ብዛታቸው) ስንት ነው ቢሉ ሠላሳ ሺህ ሦስት ሲሆን፣ ሦስቱም ማንቱሲማር፣ በዲዳስፋና ሜልኩ የሚባሉ ነገሥታት ናቸው፤ እነዚህ ሦስቱ ነገሥታትም ለእያንዳንዳቸው ዐሥር፣ ዐሥር ሺህ፣ ሰራዊትን ይመሩ ነበር፤ ማቴ. 2.1-13. ንባቡና ትርጓሜው (28 ተአምረ ማርያም)። መጀመሪያ በታተመው የማኅሌተ ጽጌ መጽሐፍ (የ1534) ዓመት የትንቢት ኮከብ ታሪክ የተባለው የዘመን ቍጥር (1536) ዓመት ተብሎ በዚህ መጽሐፍ ተስተካክሏል፤ እመቤታችንም ጌታን በወለደችበት ሰዓት የብርድ ሰዓት ነበርና ነቢዩ ኢሳይያስ፣ ላም (አህያ) የገዥውን በረት አወቀ፣ ኢሳ.1 3፤ ነቢዩ ዕንባቆም በበኩሉ በሁለት እንስሳ መካከል አየሁ። ብለው አስቀድመው ትንቢት እንደተናሩ ትን.ዕን. 3.2. ይህ የተወለደ ሕፃን ፈጣሪያቸው መሆኑን አውቀው ዘፍ. 1.24. እንስሳ (አህያና ላም) ሰግደው ትንፋሻቸውን ገብረው አሙቀውታል፤ (62 እና 213 ተአምረ ማርያም)። ዕንባቆም ማለት አዋቂና አስተዋይ ማለት ሲሆን፣ አባቱ ጻኮር (ናኮር) እናቱ ሬፋ ይባላሉ፤ ነገዱም ከነገደ ስምዖን ነው፤ (መጽሐፈ አዕናቁ የብርራና)። በነቢይነት የተጠራውም ዓለም በተፈጠረ በ4892 ዓመት (ከጌታ ልደት በፊት ከ608-507 ዓመት) ነው።

ጁ፩-65 እንደ ተሐቅፊዮ ለሕፃንዚ ጽጌ ፀዓዳ ወቀይሕ፣
 አመ ቤተ መቅደስ በእኪ በዕለተ ተአምር ወንጽሕ፣
 ንዒ ርግብየ ትናዝዝኒ እምላህ
 ወንዒ ሠናይትየ ምስለ ገብርኤል ፍሠሕ፣
 ወሚካኤል ከማኪ ርኅሩኅ።

ጌታ፣ ከወፎች ሁሉ በመረጣት ርግብ የተመሰለሽ መልካሚቱ ርግብ ማርያም ሆይ ዕዝሱቱ.3.26. ነጭና ቀይ መልክ ያለው (በእምላክነቱ ነጭ፣ በሰውነቱ ቀይ የተባለ) አባባ ልጅሽን መኃ.5.10. ታቅፈሽ፣ በ40 ቀን ወደ ቤተ መቅደስ እንደገባሽበት ጊዜ ሁሉ፣ ደስ ካለው ከገብርኤልና እንደ አንቺ ርኅሩኅ ከሆነ ከሚካኤል ጋር፣

(17) ከአራት ዘፍጥረት እስከ ትንቢተ ሚልክያስ ድረስ እግዚአብሔር የሚል (7464) ይገኛል።

ከገዘን ታረጋጊኝ ዘንድ ነዩ። (ታሪኩ) እንደ ኦሪቱ ሕግ ጌታን በተወለደ (በ40) ቀኑ ከርግብና ከዋናስ ጋር ወደ ቤተ መቅደስ የወሰዱበትና ዘሌ.12.6-7. ካህኑ ስምዖን የካቲት (8) ቀን የታቀፈበት ነው። ሱቃ.2.22-25። እንደ ርግብ የዋህ ሆና የተፈጠረች ሔዋን፣ የዲያብሎስን ተንኮል ባለማዋቋ ተሳስታለች 3ኛ. መቃ.2.18። ዳግሚት ሔዋን የተባለች ድንግል ማርያም ግን፣ በንጽሕና፣ በቅድስና ተሸልማ መልካሚ ርግብ እየተባለች ትመሰገናለች። (ሐተታ) ቅዱስ ገብርኤል ደስተኛ መልአክ ነው መባሉ፣ ጌታ ማርያምን ሂድ አብሥራት ሲለው ደስ እያለው መጥቶ፣ እሷንም ደስተኛይቱ ማርያም ሆይ ደስ ይበልሽ እያለ በማብሰሩ ነው ሱቃ.1.26-29። ቅዱስ ሚካኤልም እንደ አንቺ ርገሩና አዛኝ ነው መባሉ እመቤታችን የምሕረት እናት (አዛኝ) እንደሆነች ሁሉ፣ ወሚካኤል አሐዱ እመላእክት እምቅዱሳን ቀደምት እስመ በዲበ ሠናይቱ ለሰብእ ተአዛዚ፣ “ቅዱሳን ከተባሉ መላእክት አንዱ የሆነው ቅዱስ ሚካኤል፣ ከጌታ በተሰጠው ቸርነት ለሰው ሁሉ ታዛዥና ምሕረትን የሚለምን ስለሆነ ነው። ሄኖ.1.6 እና 5-6 እና ሠለስት የተባለ የቅዱስ ያሬድ ድርሰት።

በ፲ቱ ወፀቱ ትንብልናክ (የቅዱስ ሚካኤል የ14ቱ ምልጃዎች) ታሪክና ምሥጢር

ቅዱስ ያሬድ፣ ድን በተባለ ድርሰቱ እና በየዓመቱ ጎዳር (12) ቀን በማኅሌት በሚዘመረው ቃለ እግዚአብሔር ላይ፣ ሚካኤል እመላእክት መነኩ ከማክ ልዑል፣ አስተምህር ለነ ሰለልናክ በ፲ቱ ወፀቱ (በዐሠርቱ ወአርባዕቱ) ትንብልናክ፣ ማሰትም ከመላእክት እንደ አንተ ከፍ ያለ ማን ነው? የተባለልህ ሚካኤል ሆይ (በ14ቱ) ምልጃዎችህ ማልድልን የሚል ኃይለ ቃል ይገኛል።

(18) ከዕዝራ ሱቱኤል እስከ መጽሐፈ ሄኖክ (በ81 መጽሐፍ ቅዱስ ከገጽ 723 እስከ 853) በአሉት ብሉይት መጻሕፍት፣ እግዚአብሔር የሚል (2028) ይገኛል።

- ቅዱስ ሚካኤል (በ14ቱ) ምልጃዎችህ ማልድልን ለምን ተባለ? ቢሉ የእሱድ መጽሐፈ አክሲማሮስ እንደተናገረው፣
- 1ኛ. አለቃቸው ሳጥናኤል (ዲያብሎስ) የነበረ፣ ኢዮር በተባለ በ1ኛው ከተማ ያሉ እና አጋዕዝት የሚባሉ መላእክት፣
- 2ኛ. አለቃቸው ኪሩቤ የሚባል፣ መልአክ እና በኢዮር በ2ኛው ከተማ ያሉ ኪሩቤል፣ የተባሉ መላእክት ሕዝ.10፣ 1-20.
- 3ኛ. አለቃቸው ሱራሬ የሚባል መልአክ እና በኢዮር በ3ኛው ከተማ ያሉ ሱራሬል፣ የሚባሉ መላእክት፣ ኢሳ.6-2-6.
- 4ኛ. አለቃቸው ሚካኤል እና በኢዮር በ4ኛው ከተማ ያሉ ኃይላት የሚባሉ መላእክት፣ ሄኖ.10.2-6.
- 5ኛ. አለቃቸው ገብርኤል እና ራማ በተባለ በ1ኛው ከተማ ያሉ አርባብ የሚባሉ መላእክት፣ ሄኖ.10-78.
- 6ኛ. አለቃቸው ሩፋኤል የሚባል መልአክ እና ራማ በተባለ በ2ተኛው ከተማ ያሉ መናብርት የሚባሉ መላእክት ፣ ሄኖ.10-6-7.
- 7ኛ. አለቃቸው ሱርያል የሚባል መልአክ እና በ3ኛው የራማ ከተማ ያሉ ሥልጣናት የሚባሉ መላእክት፣
- 8ኛ. አለቃቸው ሰዳክያል የሚባል መልአክ እና ኤረር በተባለ በ1ኛው ከተማ ያሉ መኳንንት የሚባሉ መላእክት፣ ማቴ.24-30-32.
- 9ኛ. አለቃቸው ሰላትያል የሚባል መልአክ እና በኤረር በ2ኛው ከተማ ያሉ ሊቃናት፣ የሚባሉ መላእክት፣
- 10ኛ. አለቃቸው አናንያል የሚባል መልአክ እና በኤረር በ3ኛው ከተማ ያሉ መላእክት የተባሉ አገልጋዮች (በጠቅላላ እነዚህ መላእክት) (100) ነገድ ነበሩ፣ (የእሱድ መጽሐፈ አክሲማሮስ

(19) ከማቴዎስ ወንጌል እስከ ራእዮ ዮሐንስ (በሐዲስ ኪዳን) እግዚአብሔር የሚል (1191) ይገኛል።

ከፍል ሁለት እና መጽ.ከፋ. 2-6-8)። ከነዚህ መላእክትም አንዱ እና ዋና የነበረው ዲያብሎስ፣ በትዕቢቱ ሲወድቅ 3ኛ. መቃ.8-11፣ (99) ነገደ መላእክት ተባለ። ቅዱስ ሚካኤልም ለነዚህ መላእክት ሁሉ አለቃ ሆኖ አብሮ ያመሰግናል። ስለዚህ (በ14ቱ) ምልጃዎችህ ማልድልን ተባለ። አሁንም ቅዱስ ያሬድ ድን በተባለ ድርሰቱ እና ጥር 11 ቀን (በጥምቀት በዓል) በሚፈጸመው ምስጋና ላይ፣ ስለ (99ኙ) ነገደ መላእክት ሲናገር፣ ገዲጎ፣ ፮. (ተስዓ) ወጧተ. (ወተስዓተ) ነገደ ቆመ ማእከል ባሕር፣ «ጌታ (99ኙ) ነገደ መላእክትን ትቶ በዮሐንስ እጅ ሲጠመቅ በባሕር መካከል ቆመ» ብሏል ማቴ. 3-13። ይህ ታሪክም (ኃይለ ቃል) የሚያስረዳን እኔ ፈጣሪ ነኝ ብሎ በፈጣሪው ላይ በታበየውና (ከ100) ነገደ መላእክት ተለይቶ በወደቀው በዲያብሎስ ምትክ (ከ99ኙ) ነገደ መላእክት ጋር ፈጣሪውን ሲያመሰግን የተፈጠረ አዳም! በተፈጠረ (በ7) ዓመቱ የፈጣሪን ትእዛዝ አፍርሶ ከገነት በወጣና 3ኛ መቃ.2.9-20. (ከ99ኙ) ነገደ መላእክት በተለየ (በ5526) ዓመት (በ33) ዓ.ም ጌታ (የ99ኙ) ነገደ መላእክትን ባሕርይ ትቶ (ሰውን ወደ እና አክብሮ) ማዳኑን ነው። ይህንንም ታሪክ ጌታ፣ መቶ በጎች ያሉት ሰው ቢኖር፣ ከመቶ በጎች መካከል አንዱ በግ ቢጠፋበት (99ኙን) በበረሃ ትቶ አንዱን በግ ሲፈልግ ይሠማራ የለምን? ባገኘው ጊዜስ ደስ ይለው የለምን? ሲል ከመላእክት የተለየ አዳምን ለማዳን የመጣ መሆኑን በምሳሌ ተናግሯል ማቴ.18.11-15። ስለዚህ (በ14ቱ) ምልጃዎችህ ማልድልን የሚለው ኃይለ ቃል በምሥጢር ሲዘረዘር፡

1ኛው ምክንያት፣ እስራኤል ተማርከው በባቢሎን ሳሉ፣ ቅዱስ ሚካኤል መሐሮሙ እግዚአ ወተሳሰሉሙ "እቤቱ ሕዝብህን ማራቸው፣ ይቅርም በላቸው" እያለ ይጸልይ ነበረ ዘካ.1.12። መሐሮሙ እግዚአ ወተሳሰሉሙ የሚለውን ፊደልም እያንዳንዱ ቢቁጥሩት (14) ይሆናልና።

(20) በጠቅላላ (በ81) መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር የሚል (10,683) ይገኛል።

2ኛው ምክንያት፣ በወር፣ በወር የሚከበረው የቅዱስ ሚካኤል በዓል (12) ሆኖ የአእላፍ (ስፍር ቀጥር የሌላቸው) መላእክት በዓል የሚውልባቸው ገዳር (13) እና ሰኔ (13) ቀን እንደ አንድ ቀን ተቁጥረው፣ የታላላቅ (19) ቀን የቅዱስ ገብርኤል በዓልም፣ ከነዚህ ጋር ተቁጥሮ በመክበሩ ነው፣ ይህም ቢቁጠር (14) ይሆናልና።

3ኛው ምክንያት፣ 99ን ለ14 ቢያካፍሉት 14.14 ይደርሳል። ስለዚህ ቅዱስ ሚካኤል የ99ኙ ነገደ መላእክት አለቃ ሆኖ ስለ ሰው ምሕረትን ይለምናልና ነው። (የድን ባህል የእጅ ጽሑፍ) ፳፱-66 ሶበ ዴገነኪ አርጭ በሊዐ ሕፃንኪ ዘጎለየ፣

በዘተሠርሪ ገዳመ ወታፊጥኒግግግግ፣
 አመ ጸገይኪ አክናፈ ከመ ዮሐኒ ጸገየ፣
 ብእሲተ ሰማይ ማርያም ዘተለብሲ ፀሐየ፣
 ተአምረኪ ጸሐፈ ዮሐንስ ዘርእየ።

ፀሐይን የምትለብሽ (እውነተኛ ፀሐይ የተባለ ጌታን የወለድሽ) የሰማይ እመቤት ማርያም ሆይ ልጅሽን ለመግደል ያሰበ አውራ ሄሮድስ በተከተለሽና ወደ በረሀ ፈጥነሽ በምትሸሸበት ጊዜ፣ ራእ. 12.1-7. ክንፍን እንዳወጣ እንደ ዮሐኒ ክንፍን ስታወጪ ያየ ዮሐንስ፣ ተአምርሽን ጸፈ። (ሐተታ) አውራ (ዘንዶ) የተባለ በጨካኝ ባሕርዩ ንጉሥ ሄሮድስ ነው። ራእ.12.4-5. በተቃራኒው ግን፣ እመቤታችን ከቤተልሔም ወደ ግብጽ ስትሸሸ ባደረችበት ቦታ አውራ የሚያድን የነበረ አንድ ሰው ውሾቹን ይዞ ወደ እመቤታችን ሲመጣና ውሾቹ እመቤታችንን ሲያዩ የፍጥረቱ ሁሉ ጌታ ለሆነ እናቱ የሆነሽ እመቤታችን ሆይ ለአንች ምስጋና ይገባሻል እያሉ የበለጸገም አሁን በሰው አንደበት እንደተናገረች ሁሉ ዘጎ.22.24-31 በሰው አንደበት አመስግነዋታል፣ (32 ተአምረ ማርያም)።

21) ጸድቅ ማለት፣ ጸድቀ እውነተኛ ሆነ ከሚለው የግእዝ ቃል የተገኘ ሲሆን፣ ጸድቃን ማለት ደጎች፣ እውነተኞች፣ ቅኖች ማለት ነው።

አባ ዮሐንስ በክንፍ ስለመብረሩ፤

(ታሪክ) የዓመተ ምሕረት አቁጣጠርን በተመለከተ፤ ከ145-147. ባለውና ተለምረ ኢየሱስ በተባለው መጽሐፍ፤ ታሪኩ እንደ ተገለጸ፤ በየመን አውራጃ በምትገኘው ናግራን (ሳባ) በምትባል ቦታ መሪያቸው የሆነ ቅዱስ ኂሩትን ጨምሮ፤ በከሐዲው ንጉሥ በፊንሐስ (በማዝሩቅ) ሃያ ሺህ ሰማዕታት በተገደሉበት (በ525) ዓ.ም (አባ ዮሐንስ ከመወለዱ ከአንድ ዓመት በፊት) የአባ ዮሐንስ የእናቱ ባል ናግራን ወደሚባል አገር ዘምቶ (ለ7) ወር ያህል ቢዘገይ፤ ሚስቱን ትንሽ ወንድሙ ወንድሜ ዘገየ (ቆየ) ከእንግዲህ ወዲህ አይመለስም፤ ሞቷልም ይላሉና፤ ሚስት ትሆኒኝ ዘንድ ነዪ ቃል ኪዳን እንግባ አላት፤ እሷም የባሏ ትንሽ ወንድምና በቤቷ ውስጥ ያሳደገችው በመሆኑ እንዴት ደፈርከኝ ብላ ተቁጣች፤ እሱም ወንድ ነውና፤ በጉልበት አሸንፎ ቢደርስባት ጸንሳ (በ526) ዓ.ም ሚያዝያ (5) ቀን ዮሐንስን ወለደች፤ በወለደችበት በዚሁ ቀንም ከብዙ ምርኮ ጋር ባሏ ወደ አገሩ ተመልሶ ወደ ቤቱ ቢገባ ሚስቱ ከቤት የለችም ነበርና፤ ሚስቱ ወዴት ሄደች ብሎ ጠየቀ፤ በዚህ ጊዜ በቤት ውስጥ ያለ አንድ ሕፃን ልጅ ባለቤትህ ታማላች አለው።እርሱም በሽታዋ ምንድነው አለው፤ ሕፃኑም ዛሬ ልጅ ወለደች ሲለው ፈጽሞ ተቁጣና ሕፃኑ እየመራው ሚስቱ ወዳለችበት ገብቶ ይደበድባት ጀመር፤ በዚሁ በትግራይ ክፍል በሚገኝና ተራራው የዓሣ ቅርጽ ስላለው ደብረ ዓሣ ተብሎ በተሰየመው ገዳምም (ለ20) ዓመታት ያህል የቆየ ስሙ አባ አሞኒ የተባለ ገዳማዊ ሰው ነበር፤ የጌታ መልአክም አባ አሞኒን ተነጋሪና የተገባን ሹም ወደ ሆነው ሰው ቤት ሂድ! ከዚያም ጌታ የወደደውን ነገር ታገኛለህ፤ (ታያለህ) አለው፤ አባ አሞኒም የጌታ መልአክ እንዳዘዘው ከገዳሙ ወጥቶ ወደ ተገቢን ሹም ቤት ደረሰ፤ ሚስቱም በቤቱ በር ፊት ለፊት አባ አሞኒን ቆሞ ስታየው፤ ውስጡ ጥበብ እግዚአብሔር ነበርና፤ ከዚህ

(22) የሰው ባሕርይ ከኃጢአት ስለማይነጻ፤ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ፍጹም ጸድቅ ሊባል አይችልም፤ ሊሳ.59.7-9፤ ሮሜ. 3.11-21 ነገር ግን ጸድቅ ሊባል ይችላል።

መነኩሴ ጸነስኩ አለችው። ያን ጊዜ ባሏ በቀጣ ወጥቶ አባ አሞኒን መታውና ልጅህን ይዘህ ሂድ ሲለው፤ እሺ ስጠኝ ብሎ ሕፃኑን በልብሱ (በአጽፉ) አቅፎ ወደ ገዳሙ ወስዶ እኔ ጡት የለኝ! አላጠባህ ብሎ ወደ ጌታ ጸለየና ከገደሉ ጀርባ በመቃብር አምሳያ (መሬቱን መቃብር አስመስሎ) ቆፍሮ የዘንባባና የእንሰት ቅጠልን አንጥፎ፤ በዚያም አኑሮ፤ ድንጋይንም ከድኖ ጌታ ከወደደ ያድንህ፤ ይህቺ ጉድጓድም እናትህ ትሁን ብሎ ትቶት ወደ ገዳሙ ሄደ። በነጋውም ማልዶ ወደዚያ ሕፃን ገሠገሠ፤ ፌቆዋ (ሚዳቋዋ) ከጉድጓዱ አፍ ድንጋዩን አስወግዳ ተንበርክካ ስታጠባው፤ ዝንጀሮዎችም ሲያጫውቱት፤ የሰማይ ወፎችም በደስታ ሲያጅቡት፤ ሕፃኑም ደስተኛ ሆኖ አየና ይህን ዕፁብ ድንቅ ሥራ ያሳየኸኝ ጌታ ስምህ ይመስገን ብሎ ወደ ገዳሙ ተመለሰ፤ አባ አሞኒም ሕፃኑን ጠዋትና ማታ እየጎበኘውና ፌቆ፤ እንደ እናት ሆና ጡት እያጠባቸው (3) ዓመት ከኖረ በኋላ የፌቆዋን ጡት መጥባት ተወ፤ አባ አሞኒም ወደ ገዳሙ ወስዶ (ከ7) ዓመቱ ጀምሮ የዳዊትን መዝሙር፤ የነቢያትንና የሐዋርያትን መጻሕፍት አስተምሮ (12) ዓመት ሲሆነው፤ ዲያቆን ይሆን ዘንድ በአክሱም ከተማ ወደ አለው ጳጳስ ሲወስደውና ልዩ ስሙ <<ሲህታ>> ከሚባለው ቦታ ሲደርሱ፤ ዮሐንስ ውሃን በእንሰራ ተሸክመው የራሳቸው ጸጉር ረጅም፤ ጡቶቻቸው ታላላቅ ሆነውና ከልብስ ተራቁተው (10) ሴቶችን በመንገድ አየ። ዮሐንስም ከዚህ በፊት የሴት መልክን አይቶ አያውቅም ነበረና፤ አባ አሞኒን ከደረታቸው ቀንድ ቀንድ ያላቸው ጡታቸውን ማለቱ ነው! ጡታቸውን አይቶ እነዚህ ምንድን ናቸው? አለው፤ አባ አሞኒም እነዚህ ሰውን የሚያስቱ ናቸው አለውና፤ ዮሐንስ ሴትንና ወንድን ይለይ ዘንድ ልጅ አዎን እንደነዚህ ያለ ጡታቸው በደረታቸው የወደቀና ጺም የሌላቸውን ሰዎች ባየህ ጊዜ፤ ተወርውረህ ወደ ገደል ግባ ብሎ ወደ ገዳሙ መለሰው፤ በዚሁ አካባቢም አባ አባይዶ የሚባል

(23) ሰዎች፤ በእግዚአብሔር ሕግ ፀንተው ሲኖሩ፤ ጸድቅ (ጸድቃን) ይባላሉ ለምሳሌ ኖህ ጸድቅ፤ ካህኑ ዘካርያስ እና ሚስቱ ኤልሳቤጥ ጸድቃን ተብለዋል ዘፍ.6.9፤ ሉቃ.1.1-20።

መነኩሴ ነበርና፤ የአባ አሞኒን እና የዮሐንስን የተጋድሎ ዜና ሰምቶ በገቢው ውስጥ ሲሆን፤ ዕረፍቱ ጎዳር (4) ቀን ነው (የቅዱሳን ታሪክ ረድእ (አገልጋይ) ለመሆን አብሯቸው ተጨመረ፤ ዮሐንስም (በ14) ሰዓት ለብርሃናት መርቆሬዎስ አረጋ 1998 ዓ.ም)።

ዓመቱ መነኩሴ፤ አባ አሞኒና አባ ዮሐንስም ከተራራ ላይ እየወጡ መጽሐፍ እየጻፉ፤ አባ አበይዶ መጽሐፍ እየሸጠ ራሳቸውን እየረዱ (ታሪክ) ዮሐንስ ወልደ ነጉድጓድ ምሥጢር ያልተከፈለበትና በብሕትውና ሲኖሩ፤ አባ አሞኒ በገዳሙ (40) ዓመት ኖሮ ዐረፈና ስቀድሞ ቃል ነበረ ብሎ የመለኮትን ምሥጢር የተናገረ ዘፍ 1.1፤ በገዳሙ ቀበሩት፤ ይህን ጊዜ አባ ዮሐንስ (20) ዓመቱ ነበር፤ ከዚህ በኋላ አ.1.1. የጌታ ባለሟል ነው፤ ከዕለታት አንድ ቀን ፀሐይን የለበሰች በጋላ አባ ዮሐንስ (12) ዓመት ኖሮ ጎዳር (5) ቀን ከቀኑ. (3) ሰዓት ለገን ሴትን አይቶ ሲተረጎም እንዲህ አለ፤ ሕፃኗ እመቤታችን እንደ ልማዱ ከተራራ ላይ ወጥቶ ሲጽፍ እናትና ልጅ በተለያዩት፤ ፀሐይም ልጅዋ ክርስቶስ ነው፤ በፍጥረት ሁሉ ስሟ (በ32) ዓመት ወላጅ እናቱ መጥታ እንደምን አደራችሁ አለች፤ አባ ሚጠራበትና የልጅዋ ምስጋና ከሚነገርበት ቦታ ሁሉ፤ በረድኤት ዮሐንስም በወንዶች ገዳም ስላደገ የሴት ድምጽን መለየት አይችልም ሆኖ የምትደርስባቸው ረቂቃን ከንፎች አሏት አለ፤ በለበሰችው ነበርና፤ አንተ ማነህ፤ አለ እናቱም በክርስትና ስሟ እኔ አመተ ፀሐይ ብርሃን ሙቀትም በኃጢአት ብርድ ውስጥ ያሉ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ ነኝ አለች። በዚህ ጊዜ አባቱ (አሳዳጊው) አባ አሞኒ ሙቀትን (ንስሐን) አገኙ ብሎ ያየውን ራእይ ጻፈ። ስለዚህ ሴት ስታይ ወደ ገደል ተወርወር ብሎ አስቀድሞ የነገረውን መቤታችንን ከንፍን ያወጣሽና ፀሐይን የለበሰሽ የሰማይ እመቤት አስታውሶ፤ አንገቱን አቅንቶ ከሩቅ አያትና መጽሐፉንና የቀለም ግርም አላት፤ (ራእ.12.1-7. እና 87-89 ተአምረ ማርያም)።

መጻፊያ ብዕሩን ጥሎ ወደ ገደሉ ተወረወረ። በመንገድህ ሁሉ ጅጁ-67 ተአምረ ግፍዕኪ ለአርእዮ እምገጸ ሂሮድስ መስቱማ፤ ይጠብቁህ ዘንድ፤ እግርህም እንዳትሰናከል መላእክቱን ስለ አንተ አመ ጎዳርም አላት፤ (ራእ.12.1-7. እና 87-89 ተአምረ ማርያም)።

ያገዛቸዋል እንደተባለም መዘ.90.11-13. ጓደኛው አባ አበይዶ እያየው በከንዶቹ ግራና ቀኝ ከንፍ አውጥቶ፤ የእግዚአብሔር መልአክ ከእርሱ ጋር ሆኖ በተወለደ (በ32) ዓመቱ በመቃብር ውስጥ ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. መፍረስና መበስበስ ሳይኖርበት ሄኖክና ኤልያስ፤ ዕዝራ ሱቱኤልና ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. ደጋግ ሰዎች ወዳሉበትና ብሔረ ሕያዋን ወደ ተባለው የቅዱሳን ቦታ ሰዓር ኖሮ ከለመለመ ከልጅሽ እግር ጋር መንገድን በመሄድ የደከሙ ዕዝራ-ቱ.13.49. በሕይወት ገባ፤ ድርሳነ ኤልያስ የተባለ መጽሐፍም ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. እባ ዮሐንስ፤ ወደ ገደል መወርወሩ እንደ ሞትና እንደ መቃብር፤ ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. ከንፍ አውጥቶ ብሔረ ሕያዋን መግባቱ እንደ ትንሣኤ ሙታን ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. ተቈጥሮለት፤ ሁለተኛ ሞት የለበትም ይላል፤ (ድርሳነ ኤልያስ ግእዝ እትም 1964 ዓ.ም ትንሣኤ ዘገባኤ። አንዳንድ ሊቃውንት ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. ደግሞ አባ ዮሐንስ፤ ወደ ገደል ተወርወሮ ዐርፎ ሰማዕትነትን ተቀበለ ይላሉ። በጻድቁ በአባ ዮሐንስ ስም የተሠራው ገዳምም ትግራይ

ንቤን ውስጥ ሲሆን፤ ዕረፍቱ ጎዳር (4) ቀን ነው (የቅዱሳን ታሪክ ረድእ (አገልጋይ) ለመሆን አብሯቸው ተጨመረ፤ ዮሐንስም (በ14) ሰዓት ለብርሃናት መርቆሬዎስ አረጋ 1998 ዓ.ም)።

ስለ እመቤታችን የከንፍ ምሥጢር፤

ዮሐንስ ወልደ ነጉድጓድ ምሥጢር ያልተከፈለበትና ስቀድሞ ቃል ነበረ ብሎ የመለኮትን ምሥጢር የተናገረ ዘፍ 1.1፤ ከዚህ በኋላ አ.1.1. የጌታ ባለሟል ነው፤ ከዕለታት አንድ ቀን ፀሐይን የለበሰች በጋላ አባ ዮሐንስ (12) ዓመት ኖሮ ጎዳር (5) ቀን ከቀኑ. (3) ሰዓት ለገን ሴትን አይቶ ሲተረጎም እንዲህ አለ፤ ሕፃኗ እመቤታችን እንደ ልማዱ ከተራራ ላይ ወጥቶ ሲጽፍ እናትና ልጅ በተለያዩት፤ ፀሐይም ልጅዋ ክርስቶስ ነው፤ በፍጥረት ሁሉ ስሟ (በ32) ዓመት ወላጅ እናቱ መጥታ እንደምን አደራችሁ አለች፤ አባ ሚጠራበትና የልጅዋ ምስጋና ከሚነገርበት ቦታ ሁሉ፤ በረድኤት ዮሐንስም በወንዶች ገዳም ስላደገ የሴት ድምጽን መለየት አይችልም ሆኖ የምትደርስባቸው ረቂቃን ከንፍች አሏት አለ፤ በለበሰችው ነበርና፤ አንተ ማነህ፤ አለ እናቱም በክርስትና ስሟ እኔ አመተ ፀሐይ ብርሃን ሙቀትም በኃጢአት ብርድ ውስጥ ያሉ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ ነኝ አለች። በዚህ ጊዜ አባቱ (አሳዳጊው) አባ አሞኒ ሙቀትን (ንስሐን) አገኙ ብሎ ያየውን ራእይ ጻፈ። ስለዚህ ሴት ስታይ ወደ ገደል ተወርወር ብሎ አስቀድሞ የነገረውን መቤታችንን ከንፍን ያወጣሽና ፀሐይን የለበሰሽ የሰማይ እመቤት አስታውሶ፤ አንገቱን አቅንቶ ከሩቅ አያትና መጽሐፉንና የቀለም ግርም አላት፤ (ራእ.12.1-7. እና 87-89 ተአምረ ማርያም)።

ጅጁ-67 ተአምረ ግፍዕኪ ለአርእዮ እምገጸ ሂሮድስ መስቱማ፤ አመ ጎዳርም አላት፤ (ራእ.12.1-7. እና 87-89 ተአምረ ማርያም)።

ያገዛቸዋል እንደተባለም መዘ.90.11-13. ጓደኛው አባ አበይዶ እያየው በከንዶቹ ግራና ቀኝ ከንፍ አውጥቶ፤ የእግዚአብሔር መልአክ ከእርሱ ጋር ሆኖ በተወለደ (በ32) ዓመቱ በመቃብር ውስጥ ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. መፍረስና መበስበስ ሳይኖርበት ሄኖክና ኤልያስ፤ ዕዝራ ሱቱኤልና ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. ደጋግ ሰዎች ወዳሉበትና ብሔረ ሕያዋን ወደ ተባለው የቅዱሳን ቦታ ሰዓር ኖሮ ከለመለመ ከልጅሽ እግር ጋር መንገድን በመሄድ የደከሙ ዕዝራ-ቱ.13.49. በሕይወት ገባ፤ ድርሳነ ኤልያስ የተባለ መጽሐፍም ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. እባ ዮሐንስ፤ ወደ ገደል መወርወሩ እንደ ሞትና እንደ መቃብር፤ ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. ከንፍ አውጥቶ ብሔረ ሕያዋን መግባቱ እንደ ትንሣኤ ሙታን ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. ተቈጥሮለት፤ ሁለተኛ ሞት የለበትም ይላል፤ (ድርሳነ ኤልያስ ግእዝ እትም 1964 ዓ.ም ትንሣኤ ዘገባኤ። አንዳንድ ሊቃውንት ግርም ሆይ ከጠላት ሄሮድስ ፈት በሸሸሺ ጊዜ፤ ማቴ. 2.13-18. ደግሞ አባ ዮሐንስ፤ ወደ ገደል ተወርወሮ ዐርፎ ሰማዕትነትን ተቀበለ ይላሉ። በጻድቁ በአባ ዮሐንስ ስም የተሠራው ገዳምም ትግራይ

(24) ሰዎች፤ የተጣሉን ሊያስታርቁ የእግዚአብሔር ልጃች ተብለው መንግሥተ ሰማያትን ይውርሳሉ፤ ማቴ. 5.3-11።

(25) በነቢይ፤ በጻድቅ፤ ስም ቀዝቃዛ ውሃን የሰጠ፤ ዋጋው እንደማይጠፋበት ጌታ ተናግሯል ማቴ.10.40-42።

፳፰-68 አፈወ አሮን (አፈወ ሮማን) ማርያም ጽጌ ቀናንም ወለበሜ፤
እስከ ተጸምሐየ በጸም ዘመልክእኪ ልምላሜ፤
ተአምረ ብካይ ወስደት ዘበጽሐኪ (ዘበጽሐኪ) ጊዜ ድክታሜ፤
እምተመነይኩ ተሳትፎ ከመ እጎትኪ ሰሎሜ፤

ወፍሥሐኪ ዘአልቦ ፍጻሜ። ወፍሥሐየ ዘአልቦ ፍጻሜ የሚሉ ሊቃውንትም አሉ። ቀናንምና አበሜ ከሚባሉ ሽቱዎች ይልቅ የተዋብሽ፣ የአሮን የክህነቱ ክብር (መዓዛ ክህነቱ) ዘጸ.28. 31-44 የሆንሽና ሮማን ከሚባል የተክል መዓዛም ፣ መዓዛ ረድኤት ያለሽ ማርያም ሆይ. የመልክሽ ልምላሜ (ደም ግባትሽ) በጸም እስከ ጠወለገ ድረስ በጭንቀትሽ ጊዜ ብኖር ኖሮ የደረሱብሽ መከራዎችን፤ (ያገሽን የሰደትና የልቅሶ ጊዜን) እንደ እጎትሽ እንደ ሰሎሜ ብሳተፍ ደስታሽ (ደስታዬ) ወሰን የለውም ነበር።

ስለ ሰሎሜ እጅ መፈወስ፤

(ታሪክ) ሰሎሜ፣ የምትባል አንዲት ሴት፣ ድንግል ማርያም በድንግልና ወለደች ሲባል ሰምታ ሄጀ ካላየሁ አላምንም ብላ በመጠራጠር የእመቤታችንን ማሕፀን ስትዳስስ፤ እጇ እሳት እንደገባ ጅማት (እንደ ፈትል) አርር ኩምትር አለ፤ በዚህ ጊዜ ሰሎሜ ስትጸልይ የጌታ መልአክ ሕፃኑን አንሥተሽ ታቀፈው አላት፤ እሷም በሰለለው እጇ አንሥታ ብትታቀፈው ወዲያው ተፈወሰች። እሷም ይህ ሕፃን የእስራኤል እውነተኛ አምላክ ነው ብላ አመነች። በጥርጥር የሰለለ እጅም መለኮታዊ እሳትን ዳሶ መዳኑ ልዩ ቸርነትና ተአምር ነው። (29 ተአምረ ማርያም)። ሰሎሜ፣ ከእመቤታችን ጋር አብራ ከመሰደዷ ባሻገር፣ ጌታ እስከ ተሰቀለበትና እስከ ተነሣበት ጊዜ ድረስ ስታገለግል ኖራ ማር.15. 40-42፣ 16.1-2 ግንቦት (25) ቀን ዐረፈች። (የግንቦት 25 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)

(26) ኃጢአትን በንስሐ ማስወገድ እንጂ፣ ለኃጢአት ምክንያት ማቅረብ ከፍርድ እንደማያድን ይመልከቱ →

፳፱-69 የበሰኩ እንከ (አንሳ) ተክለ ቤትኪ በነፋስ ሐሩር ዘኃጣውእ፤
ከመ ጽጌ መንግሥት የበሰኪ በዋዕየ ረጋብ ወጽምዕ፤
ማርያም ንዝጎኒ በዘዘአኪ አንብዕ፤
ወእጽግዪኒ ጽድቀ በተአምርኪ ቀውዕ፤
እንተ ቦቱ ይጸጊ ወይፈሪ ቆዕ።

የመንግሥት አበባ የሆንሺ ማርያም ሆይ በረሀብና በጽምዕ ሐሩር እንደጠወለግሽ፣ የቤትሽ ተክል የሆንኩ እኔ በኃጢአት ሐሩር ነፋስ ደርቄአለሁና፣ እንግዲህ ምሕረት ያለበት እንባሽን ረጭተሽ የንስሐ ፍሬን ገና ያላፈራ ቡቃያ ሥራዬ፣ አብዞ በሚያፈራበት በተአምርሽ አዝመራ እንዳብብና የጽድቅ ፍሬን እንዳፈራ አድርጊኝ።

(ሐታታ) ነፋስ የመታው እህል፣ ፍሬ እንደሌለው ሁሉ ኃጢአትም ሰውን ከፍሬ ጸጋ ይለያልና በኃጢአት የሐሩር ነፋስ ደረቅሁ አለ።

፷-70 ነጋድያነ ቊስቋም ለእንስሳ እለ ተጽዕንምሙ በፍኖት፤
ዘኢያስተትኪ እግሮሙ ትቅብዒዮሙ (ከመ ትቅብዒ)
ቅብዐ በረከት፤
ቅብዐ ጽጌኪ ቅብዕኒ ተአምረ ምሕረት መርዐት፤
አኮ ለሰብእ ባሕቲቱ ማርያም ሠናይት፤
እስመ ርኅርኅተ ልብ አንቲ ለኩሉ ፍጥረት።

የቊስቋም ነጋዴዎች በመንገድ የተጫኑባቸው እንስሶችን (ፈረስና በቅሎን)፣ የበረከት ቅባትን እግራቸውን ትቀቢ ዘንድ ያልናቅሽና አዲስ የምሕረት ምልክት የሆንሽ ማርያም ሆይ የልጅሽን መዓዛ በረከት ቀቢኝ፣ ደግነትሽ ለሰው ብቻ አይደለም፣ አንቺ ለፍጥረቱ ሁሉ የልብ አዛኝ ነሽና።

የእመቤታችን ርኅራኄ በእንስሳት ላይ፤

(ታሪክ) በየዓመቱ ደብረ ቊስቋምን ለማክበር ምእመናን በፈረስና በበቅሎ ተጭነው ሲሄዱ፣ (እንስሶች) ደክመው በአለንጋ እንዳይገረፉ

(27) አጸም በሌዋን፣ ዕፀ በለሰን እበላችኝ ፣ ሔዋን አባብ አሳተችኝ ብለው ለጌታ ያቀረቡት ምክንያት ከፍርድ አላጻፍቸውምና ዘፍ.2.10-20።

እመቤታችን የበረከት ሽቱን ስትቀባቸው እጅግ ይበረቱ ነበር፤ ስለዚህ መራራትሽ ለሰው ብቻ አይደለም ለፍጥረቱ ሁሉ ነው እንጅ አለ፤ (ግብረ ሕማማት ገጽ 171 ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት 1996 ዓ.ም)። (እንስሳት ሁሉ) አሁን የሚጠሩበት ስም የወጣላቸው ሚያዝያ (6) ቀን እሁድ ነው ዘፍ.2.19-21)። እንስሳ የጌታውን ቤት አወቀ፤ እስራኤል (ሰው) ግን ክቡር (ባለ አእምሮ) ሆኖ ሳለ አላወቀም ኢሳ.1.3-4፤ መዝ.48.12።

- ፩1-71 አመ አተውኪ ውስተ ታቦት ምስለ ቁጽለ ዘይት ሐመልሚል፤
- ከመ አብሠርኪዮ ለኖኅ ትእምርተ ጊዜሁ ለሣህል፤
- አብሥርኪ ጽድቀ በጸዊረ ጽጌ ጽዱል፤
- ማርያም ርግብ ቍስቋም ዘአክናፍኪ መስቀል፤
- ሃሌ ሉያ ፋሲካየ ማዕደት እምነጉል።

ክንፎችሽ መስቀል (4) የሆኑ የቍስቋም ርግብ ማርያም ሆይ ከለመለመ የወይራ ቅጠል ጋር ወደ መርከብ በገባሽ ጊዜና ለኖህ የይቅርታ ጊዜው የሆነ ምልክትን እንደ ነገርሽው ዘፍ. 8.8-12. ንጹሕ አበባን (የሚያበራ መስቀልን) ይዘሽ ጽድቅን አብሥሪኚ፤ ከጥፋትም የምድንብሽ የደስታዬ መሸጋገሪያ፤ ነሽና ምስጋና ይገባሻል። (ታሪኩ) ኖህ በመርከብ ውስጥ እያለ ርግብን ልከ፤ የወይራ ቅጠልን ይዛ ወደ ኖህ ስትመለስ፤ የጥፋት ውሃ መጉደሉን ኖህ እንደተረዳ ሁሉ፤ ጌታ ከእመቤታችን በነሣው ሥጋ ተሰቅሎ የዓለምን ሁሉ ኃጢአት ማንጸቱን የሚገልጽ ነው፤ የቍስቋም ርግብ ማርያም ሆይ ክንፎችሽ መስቀል ናቸው ማለቱም የርግብ ክንፍ (4) አቅጣጫ ሲሆን፤ የእመቤታችንም ንጹሕና ቅድስና (በ4ቱ) መዓዘን (በመላው ዓለም) መነገሩን የሚያስረዳ ነው። የርግብ ክንፍ አራትነትስ እንዴት ነው ቢሉ፤ ርግብ ስትበር ከክንፏ እስከ ክንፏ፤

(28) የሞተ ሰውን፤ ንስሐ እንደሚምንት (እንደዋዛ) አለፈው ሲራ.17.28-29።

(የጌታ ቀን ያለው ክንፏና ከእግር እስከ አፍ ያለው እኩል) አራት መገንጠያ ሆኖ የመስቀል ምልክትን ይሠራልና ነው።

የሃሌ ሉያ ትርጉም እና የሃሌታ፡ ምንነት?

ሃሌ ሉያ የሚለው ቃል፤ ሀለው ኖረ ከሚለው የግእዝ ቃል የተገኘ ሲሆን፤ ሃሌ ማለትም ዓለም ሳይፈጠር የነበረ አምላክ ማለት ነው፤ ሉያ ማለት ደግሞ እስከ ዘለዓለም የሚኖር አምላክ ማለት ሲሆን፤ ሃሌ፡ ሉያ ተብሎ በአንድ ሲነገርም ምስጋና፤ ማኅሌት ማለት ነው፤ እግዚአብሔርን አመስግኑ ተብሎም ይተረጎማል መዝ.105.1። በዚህ መሠረትም ሃሌ፡ ሉያ ሲል ከዓለም አስቀድሞ ለነበረ፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ላለ፤ ዓለምን አሻልፎ ለሚኖር አምላክ ምስጋና ይገባል ማለት ነው። በማንኛውም ምስጋና ጊዜ፤ ሃሌ፡ ሉያ ብለን የምንገኛለን፤ ከአንድ ሃሌ፡ ሉያ (ከአንድ ሃሌታ) እስከ 10 ሃሌ፡ ሉያ (እስከ 10 ሃሌታ) ብቻ ነው። የምክንያቱን ምሳሌ እና መጽሐፍ ቅዱስን ምሥጢሩን ደግሞ አሁን ይመልከቱ፡-

የሃሌ፡ ሉያ (የሃሌታ) ዝርዝር ምሥጢር፤

- ❖ ሃሌታ፤ በአንድ መሆኑ፤ የሰማይና የምድር ፈጣሪ አንድ እግዚአብሔር ብቻ ለመሆኑ ምሳሌ ሲሆን፤ ዘፍ.1.1.ዮሐ.1.2-4. ይህም በአንድ አምላክ እናምናለን ለማለት ነው፤
- ❖ ሃሌታ፤ በሁለት መሆኑ፤
  - 1ኛ. የአዳምና የሔዋን፤
  - 2ኛ. የመለከትና የትስብእት (አምላክ ሰው፤ ሰው አምላክ የመሆኑ)፤
  - 3ኛ. በዕለተ ዓርብ ከጌታ ቀኝ ጎን ለፈሰሰው ደምና ውሃ፤ ዮሐ.19.28-35 እንዲሁም የቅዱስ ሥጋው እና የክቡር ደሙ፤
  - 4ኛ. የብሉይ ኪዳንና የሐዲስ ኪዳን ምሳሌ ነው፤

(29) ለሰው ልጅ ንስሐ ያስፈለገው፤ ሰው በሕይወት እንዲኖር እንጂ፤ እንዲሞት ያልፈጠረውን ጌታ ስለበደለ ነው ጥቢ.1.13-14።

❖ ሃሌታ፣ በሦስት መሆኑ፤

- 1ኛ. የአብ፣ የወልድ፣ የመንፈስ ቅዱስ፤
- 2ኛ. የሦስቱ ዜማ (የግእዝ፣ የዕዝል፣ የዓራራይ ዜማ) ምሳሌ ነው፤

❖ ሃሌታ፣ በአራት መሆኑ፤

- 1ኛ. የአራቱ እንስሳ (የክ.ሩቤል)፤
- 2ኛ. ሰው የተፈጠረባቸው የአራቱ ባሕርያት ሥጋ፣ ማለትም የነፋስ፣ የእሳት፣ የመሬትና የውሃ፤
- 3ኛ. የማቴዎስ፣ የማርቆስ፣ የሉቃስ፣ የዮሐንስ፤
- 4ኛ. ወንጌል በአራት ክፍል ሆኖ ለመጻፍ ምሳሌ ነው፤

❖ ሃሌታ፣ በአምስት መሆኑ፤

- 1ኛ. የ5,500 ዘመን፤
- 2ኛ. የአምስቱ አዕማደ ምሥጢር፤
- 3ኛ. ጌታ እጁንና እግሩን የተቸነከረባቸው የአምስቱ ቅንዋት ምሳሌ ነው፤

❖ ሃሌታ፣ በስድስት መሆኑ፤

- 1ኛ. ጌታ በ6ኛው ሺህ ዘመን የመወለዱና የ6ቱ ቃላት ወንጌል ምሳሌ ነው ማቴ.25.3-45፤

❖ ሃሌታ፣ በሰባት መሆኑ፤

- 1ኛ. የ7ቱ ሰማያት ማለትም፤ የኢዮር፣ የራማ፣ የኤረር፣ 2ኛ. ቆር.12.1-3፣ የሰማይ ውዳድ፣ የሰማያዊት ኢየሩሳሌም፣ ገላ.4.26፣ ዕብ.12.22፣ ራእ.21.2-4፣ የመንበረ-መንግሥት፣ ኢሳ.6.1፣ ሕዝ.1.26፣ ራእ.4.2፣ የጽርሐ አርያም ምሳሌ ነው ዘዳ.10.14፣ 1ኛ.ነገ.8.27፤

(30) ጻድቃንን ከበጎ ሥራቸው የተነሳ ትምራቸዋለሁና፤ ጌታ ሆይ እኛን ኃጥአንን ይቅር በሰን አለ፤ ቅዱስ ኤጲፋንዮስ በቅዳሴው።

2ኛ. ሰው ማለት ከአራቱ ባሕርያት ሥጋ፣ ከሦስቱ ባሕርያት ነፍስ የተፈጠረና፣ (7) ነገር ያለው ማለት ነውና፣ የዚህ ምሳሌ ነው፤

3ኛ. ጌታ፣ ሙሴን ባዘዘው መሠረት አሮን እንደ ሊቀጳጳስ፣ የአሮን ልጆች አልዓዛር እና ኢታምር እንደ ጳጳስ፣ ናዳብና ኡብዩድ እንደ ቁስ ገበዝ፣ ዘጸ.28.1-6፣ ዘኁ.3.1-5፣ 1ኛ ዜና 24.1-4፣ የሌዊ ታላቅ ልጅ የሆነ የጌድሶን ልጆች እንደ አናጉንስጢስ፣ የሌዊ ታናሽ ልጅ የሆነ የሜራሪ ልጆች እንደ አጻዌ ፕላት (የቤተክርስቲያን በር እንደሚከፍት አገልጋይ) ሆነው፣ በደብተራ ኦሪት ሊያገለግሉ ስተሾሙ የእነዚህ (የ7ቱ) ልዑካን ምሳሌ ነው፤ ዘፍ. 46.11. ዘኁ.3.21-37፣ 7.7-8። ቅዱስ ያሬድም ድን በተባለ ድርሰቱ እምደቁቀ ሌዊ አርአሃ ጿተ (ሰብዓተ) ሥርዓታት፣ “ጌታ ከሌዊ ልጆች (ከሌዊ ነገድ) 7 ሹሞችን ሾመ” ያለው ይህንን ሲሆን ዘጸ.28.1-6 እንዲሁም (የ7ቱ) ዕለታት፣ (የ7ቱ) ሊቃነ መላእክትና (የ7ቱ) ኪዳናት ምሳሌ ነው።

(የ7ቱ) ኪዳናት ዝርዝርና ምሥጢር፤

(7ቱ) ኪዳናት የሚባሉ ማን ማን ናቸው ቢሉ?

1ኛ. ምእመናን ሥጋውንና ደሙን ከመቀበላቸው በፊት በቅዳሴ ጸሎት ጊዜ ኅብስቱ ተለውጦ የእግዚአብሔር ወልድ ሥጋ፣ ወይኑ ተለውጦ የእግዚአብሔር ወልድ ደም እንደሚሆን፣ ለምእመናን ተተርጉሞ ሊነገራቸው ስለሚገባ የሚናገርና ትምህርተ ኅቡዓት የሚባለው ጸሎት ነው፤

2ኛ. ጌታ ሞቶ ከተነሣ በኋላ ያስተማራቸውና እንደ አንድ ሆነው የተቆጠሩት ዘጠኙ ኪዳናት ናቸው።

(31) መናፍቃን፣ ቤተ መቅደስ መግባት የተፈቀደ ለወንዶች እንዲ፣ ለሴቶች አይደለምና፣ ማርያም (12) ዓመት በቤተ መቅደስ ኖረች ማለት አይቻልም ሲሉ ይጠራጠራሉ ይበሉ እንጂ? →

- 3ኛ. አዲስ አማኝ (ያልተጠመቀ) ሰው ከመጠመቁ በፊት ለሦስት ዓመት ያህል የሃይማኖት ትምህርትን ሲማር ቀይቶ በመጨረሻ፣ ይህ ጸሎት ሊጸለይለት የሚገባ መሆኑን የሚናገረውና እግዚአብሔር ዘብርሃናት (እግዚአብሔር የብርሃናት ፈጣሪ ነው) የሚለው ጸሎት ነው።
- 4ኛ. ስለ ሀገርና አጠቃላይ ስለ ፍጥረታት መጸላይ እንደሚገባ የሚናገረውና በእንተ ቅድሳት የሚባለው ጸሎት ነው።
- 5ኛ. ልቡናችሁ ሰማያዊ ነገርን በማሰብ ፀንቶ ይኑር የሚል ትርጉም ያለውና ዲያቆኑ በጌታ ቅዳሴ ጊዜ የሚያውጀው በሰማይ የሀሱ ልብክሙ የሚለው ጸሎት ነው።
- 6ኛ. ቅዳሴ እግዚእ (ጌታ ራሱ የተናገረው የራሱ ቅዳሴ) ነው።
- 7ኛ. ሥጋውን እና ደሙን የሚቀበል ሁሉ፣ ሥጋውንና ደሙን እንደተቀበለ ወዲያው በኅሊና ሊጸልየው እንደሚገባ የሚናገረውና ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ ፣ ስሉስ ዘኢይትነገር (ይህ የሥጋውና የደሙ ምሥጢር ልዩና የማይመረመር ነው) የሚለው ጸሎት ነው።
ሃሌታ፣ በስምንት መሆኑ፣
- 1ኛ. ሰው ፈጣሪውን በድሎ ጌታ ዓለምን በጥፋት ውሃ ሲመታትና ሲያጠፋት መጽሐፈ ምሥጢር በምዕ.17 ቍ.34 ላይ እንደተናገረው ስምንት ነፍሳት ማለትም ኖህ፣ ሚስቱ አሙዛራ (አምዛራ)፣ ሴም፣ ሚስቱ ሴዴቄቴልባብ፣ ካም፣ ሚስቱ ነኤለማዳክ፣ ያፌት፣ ሚስቱ አዴተነሶስ የሚባሉ (8) ሰዎች ድነው ነበርና የዚያ ምሳሌ ነው ዘፍ.7.13-22። 1ኛ.ጴጥ.3.20-21
- 2ኛ. ከኦሪት ዘፍጥረት እስከ መጽሐፈ ሩት ያሉ (የ8ቱ) ብሔረ ኦሪት መጻሕፍት ምሳሌ ነው ።

(32) ጌታ፣ በሐዲስ ኪዳን ሲያስተምር፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የነበረውን በምሳሌ እንዳስተማረ ሁሉ፣ ማቴ.13. 3-44. እመቤታችን፣ (12) ዓመት በቤተ መቅደስ እንደምትኖር እስቀድሞ የገለጸውን ምሥጢር ይመልከቱ →

- 3ኛ. ጌታ የሚመጣበትን ቀን ራሱ ብቻ የሚያውቅ ቢሆንም ማቴ.24.29-40፣ ይህን ዓለም (በ8) ሺህ ዘመን ወስኖታልና፣ የዚያ ምሳሌ ነው ዕዝ.ሉቱ.5.37።
ሃሌታ፣ በዘጠኝ መሆኑ፣ የዘጠኙ የቤተ ክርስቲያን መጻርጋት ማለትም
- 1ኛ. መላእክት የተባሉ አገልጋዮች፣ 1ኛ.ጴጥ.3.22 ምሳሌያቸው ለሆኑ የመዘምራን ምሳሌ፣
- 2ኛ. መኪንንት የተባሉ መላእክት፣ ምሳሌያቸው ለሆኑ የአናጉንጌሶች (የቅዱሳት መጻሕፍት አንባቢዎች) ምሳሌ፣
- 3ኛ. ሊቃናት የተባሉ መላእክት፣ ምሳሌያቸው ለሆኑ የንፍቀ ዲያቆናት ምሳሌ፣
- 4ኛ. ሥልጣናት የተባሉ መላእክት፣ 1ኛ.ጴጥ.3.22 ምሳሌያቸው ለሆኑ የዲያቆናት ምሳሌ፣
- 5ኛ. መናብርት የተባሉ መላእክት፣ ምሳሌያቸው ለሆኑ የቀሳውስት ምሳሌ፣
- 6ኛ. አርባብ የተባሉ መላእክት፣ ምሳሌያቸው ለሆኑ የቆሞሳት ምሳሌ፣
- 7ኛ. ኃይላት የተባሉ መላእክት፣ 1ኛ.ጴጥ.3.22. ምሳሌያቸው ለሆኑ የኤጲስ ቆጶሳት ምሳሌ፣
- 8ኛ. ሱራፌል የተባሉ መላእክት፣ ምሳሌያቸው ለሆኑ የጳጳሳት ምሳሌ፣
- 9ኛ. ኪሩቤል የተባሉ መላእክት፣ ምሳሌያቸው ለሆኑ የሊቃነ ጳጳሳት እና የሚያዘያ መጽሐፈ ስንክሳር እንደተናገረው፣(በ9) ሰዓት ከገነት ወጥቶ፣ በዚህ ዓለም 930 ዓመት ኖሮ (በ9) ሰዓት ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶ ወደ ሲኦል የወረደ አዳምን ወደ

(33) ቤተ መቅደስ ከገቡ ብትሮች ሁሉ፣ ያለ ውሃ በተለምዶ ለምልማና አፍርታ የተገኘች አንዲት የአሮን ብትር ናት ዘኑ.17.1-9. እሷም →

ገነት ለመመለስ፣ ጌታ በዕለተ ዓርብ (በ9) ሰዓት ነፍሱን ከሥጋው የመለየቱ፣ ማቴ.27.46-51፣ እንዲሁም ቅዱስ ያሬድ፣ (9) ሰዓት የሰው ሥራ ሁሉ ወደ ክርስቶስ የሚደርስበት ሰዓት መሆኑን፣ ጾመ ድን በተባለ ድርሰቱ፣ ጊዜ ፱ቱ (ተስዓቱ) ሰዓት የዐርጉ መላእክት ምግባሮ ለሰብእ ንበ ክርስቶስ «በዘጠነኛው ሰዓት መላእክት የሰው ሥራውን ወደ ክርስቶስ ያሳርጋሉ (ያደርሳሉ) የሚለው (የ9) ሰዓትን ምሥጢር የገለጸበት ምሳሌ ነው።

❖ ሃሌታ፣ በዐሥር መሆኑ፣

- 1ኛ. የዐሥሩ ቃላት አራት ምሳሌ፣ ዘጸ.20.3-18፣
- 2ኛ. ዐሥር አውታር ባለው መሰንቆ እና በገና እግዚአብሔርን ማመስገን መልካም ነው ተብሎ ተጽፏልና፣ የዚህ ምስጋና ምሳሌ ነው። መዝ.32.2-4፣91.1-4። ሃሌታ ማለትም መንፈሳዊ አልልታ፣ (ምስጋና) ማለት ነው። ቀጥሎ ግእዝ ኪዳን የሚደረሰባቸው ቀኖችን እንጽፋለን።

ግእዝ ኪዳን የሚደረሰባቸው ቀኖችና ምሥጢራቸው፣

ግእዝ ኪዳን የሚደረሰባቸው ቀኖች ስንት (ማን ማን) ናቸው ቢሉ (9) ናቸው እነሱም፡-

- 1ኛ. የአማኑኤል (ታኅሣሥ 28 ቀን)፣
- 2ኛ. ዘወረደ የሚባለው የዓቢይ ጾም መግቢያ እሑድ መነሻ ሆኖ ሲቈጠር የ6ኛው ሳምንት (ገብር ኄር የሚባለው) ሰኞ፣
- 3ኛ. የገብር ኄር ማክለኞ፣
- 4ኛ. የገብር ኄር ረቡዕ፣
- 5ኛ. የገብር ኄር ሐሙስ፣

(34) 1ኛ. የአሮን ብትር ወደ ምስክሩ ድንኳን ከገቡት (12) ብትሮች መካከል ወደ ምስክሩ ድንኳን በገባች (በ12ኛው) ሰዓት የበለለ የለውዝ ፍሬን እንዳስገኘች ዙጉ.17.1-9 ምሳሌዋ የሆነች ድንግል ማርያም በቤተመቅደስ (12) ዓመት ፍራ የሕይወት ፍሬ የሆነ ጌታን አስገኘች።

- 6ኛ. የገብር ኄር ዓርብ፣
- 7ኛ. የሆሣዕና ዋዜማ ቅዳሜ፣
- 8ኛ. የዕርገት፣
- 9ኛ. የደብረ ታቦር (ነሐሴ 13) ቀን ናቸው።

በእነዚህ ቀኖች ግእዝ ኪዳን የሚደረስበት ምክንያትም ጌታ በሰማይ ባሉ በ9 ከተሞች፣ (የ99ኙ) ነገደ መላእክትን ቃል ኪዳን በማዕድቱ እና በነዚህ ቀኖች እንደ ሌሎች በዓላት የዕዝሉ ሥርዓተ ዜማ፣ ዕዝል ዜማ መሆን ሲገባው ግእዝ ዜማ በመሆኑ ነው።

፳፪-72 እስመ ብዙኃን ድንግል ተአምረ ወልድኪ ዘነሠው፣

- ኢፈጸሙ ኩሎ እንዘ ይዌድሱ፣
- ትቤ በሜሮን ዘተገትመት ቤተ መቅደሱ፣
- ንበ ተተክሉ ወጸገዩ አብትረ ዮሴፍ ዘየብሱ፣
- (ንበ ተከለ ወአጽገዩ አብትረ ዮሴፍ ዘየብሱ)፣
- ወልድ እኑየ ወሪዶ በጊዜ ናእሱ፣
- አፈወ መዓዛ (አፈዋተ) አውገዝ እምልብሱ።

ድንግል ሆይ የልጅሽን ተአምር የፈለጉ እኮ ብዙዎች ናቸው፣ ነገር ግን ሁሉን አመስግነው አልጨረሱም፣ በሜሮን የተቀደሰች (ሜሮንን የተቀባች) የልጅሽ ቤተ መቅደሱም ልጅ ወንድሜ የተባለ ልጅሽ መኃ.6.1-2 በታናሽነቱ (የሁለት ዓመት ሕፃን ሳለ) የተሰበሩና የደረቁ የዮሴፍ ብትሮች ወደተተክሉበትና ወደአበቡበት (የተሰበሩና የደረቁ የዮሴፍ ብትሮችን ወደ ተከለበትና ወደ አሳበበት) ቦታ ወርዶ፣ መዓዛ ያለው ሽቱን ከልብሱ አፈሰሰ (አመነጨ) አለች።

(35) 2ኛ. እመቤታችን (12) ዓመት በቤተ መቅደስ እንደምትኖር ጌታምሥጢሩን ቀድሞ በምሳሌ የተናገረው፣ ሙሴን ለሚያምፁብኝ ልጆች ሁሉ ምልክት ሆኖ ትጠበቅ ዘንድ የአሮንን ብትር ወደ ቤተ መቅደስ መልሳት ማለቱ ነው ዙጉ.17.9-12።

አንዳንድ ሊቃውንት፣ ደግሞ እስመ ብዙኃን ድንግል የሚለውን ንባብ፣ እመ ብዙኃን ድንግል ይላሉ። ይህም ድንግል ሆይ የልጅሽን ተአምር የፈለጉ ብዙዎች ቢሆኑም፣ ሁሉን አመስግነው አልጨረሱም "ለማለት" ነው።

የተሰበረው ብትር ሜሮን ስለ መሆኑ፡፡

(ታሪክ) እመቤታችን፣ የሴፍ እና ሰሎሜ ጌታ በተወለደ (በ2) ዓመቱ ግንቦት (24) ቀን ጌታን ይዘው ወደ ግብጽ ሲሰላጹ፣ የሴፍ ስለ ሸመገል የሚመረከዘው የወይራ ብትርን ይዞ ነበር፤ ጌታም የዮሴፍን ብትር አንሥቶ (ከ7) ሰብሮ (7ቱን) ስብርባሪዎች ወደ ቦታ ተክሎ ጉድጓድ ቢቆፍር፣ መዓዛው ደስ የሚያሰኝና ጣዕሙ እጅግ የሚጣፍጥ ውሃ ፈልቆ ፈሰሰ። ከዚያም ውሃውን በመሐል እጅ እየዘገነ የተከላቸው (7) የብትር ስብርባሪዎችን አጠጣቸው። ወዲያውም በቅለውና አድገው ታላላቅ ዛፎች ሆኑ፣ ከእነርሱም ከሽቱ ሁሉ ይልቅ ደስ የሚል መዓዛ ወጣ፣ በለሳንም ብሎ ጠራቸው። እናቱንም እናቴ ሆይ የተከልኩት ይህ በለሳን እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ከዚህ ይኖራል፣ ከእርሱም የተቀደሰ ቅብዓት ይገኛል አላት። ሜሮን በዘመነ ብሉይ ካህናት ሲሾሙና ነገሥታት ሲነግሡ የሚቀቡት የነበረ ሲሆን፣ ዘፀ.29.7-10.1ኛ ሳሙ.16.11-14። በሐዲስ ኪዳን ደግሞ ምእመናን በአብ፣ በወል በመንፈስ ቅዱስ ስም፣ ማቴ. 28.-19. ተጠምቀው የጸጋ ልጅነትን የሚያገኙበት ነው የሐ.1-3። በሜሮን ሲታተሙም (ሲቀቡ) ሀብተ መንፈስ ቅዱስን ይቀበላሉ፣ ሜሮንም የተቀደሰ ቅብዓት ነው። ራእ.18.13. አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናትና ንዋየ ቅድሳትም፣ ይከብሩበታል። በለሳን ማለትም የሽቱ ዕንጨት ስም ሲሆን፣ መገኛውም በገሊላና በይሁዳ፤

(36) ጌታ፣ የሚያምቡብኝ ልጆች ያላቸው፣ ዘጉ.17.9-12። ስጊዜው የእስራኤል ልጆች ቢሆኑም ፍጻሜው ግን በየጊዜው የሚነሱ መናፍቃን ናቸው።

በኢያሪኮ አገር ነው፣ የዕጣን ዕንጨት ከሚባሉት ዕፀዋትም አንዱ ይህ በለሳን የተባለው ዕፅ ነው፣ የግንቦት 24 እና 25 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር (219 ተአምረ ማርያም)።

፪፫-73 ስፍነ ድንግል ለጽጌኪ ተአምራሁ እዜኑ፣
ወትሕትናሁ እኔሊ ሶበ ረፈቀ ለስምያን በውስተ
ሕፅኑ (ውስተ ሕፅኑ)፣
ከመ ቆመኑ ቅድመ የሐንስ ድኑኑ፣
ወሚመ ከመ በረቀ በደብረ ታቦር ብርሃኑ፣
ወከደነ ሰማያተ ሥኑ።

ድንግል ሆይ የልጅሽን ተአምር ስንቱን እናገራለሁ? ትሕትናውንስ ስንቱን አስባለሁ? በስምያን እቅፍ ሕሰጥ በተያዘ ጊዜ ነውን? ሉቃ 2፡27-29 ወይስ በየሐንስ ፊት አንገቱን ዘንበል አድርጎ እንደቆመ ነውን? ወይስ በደብረ ታቦር ብርሃነ መለኮቱን እንደገለጸ ነውን! ማቴ. 3. 13-17 ፣ 17. 1-3፣ ጌትነቱ (የእምላክነቱ ክብር) ሰማያትን እንደሞላ (ሥልጣኑ ሰማያትን እንደፈጠረ) ሳሰብ ነውን! ትን. ዕን. 3.3-5። (ታሪኩና ምሥጢሩ) ጌታ በተወለደ (በ40) ቀኑ በቤተ መቅደስ በካህኑ በስምያን እቅፍ መያዙን፣ (በ30) ዘመኑ በየሐንስ እጅ መጠመቱን፣ በደብረ ታቦር፣ ብርሃነ መለኮቱን መግለጹንና ትሕትናን ገንዘብ ማድረጉን የሚያስረዳ ነው፣ ሉቃ. 2.29-36፣ (የየካቲት (8) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና 215 ተአምረ ማርያም)።

፪፱-74 በላዕሌኪ ወበዮርዳኖስ ወበታቦር ሥልስ ጊዜያተ፣
ዘእልቦ ተውሳክ ወኢ ሕፀተ (ዘእልቦ ተውሳክ ወእልቦ ሕፀተ)፣
ለውሉደ ሰብእ ያርኢ ዘሥላሴሁ ገጸተ፣
ጽጌኪ ድንግል ተአምራሁ ከሠተ፣
ወበፀዳሉ አብርሀ ጽልመተ።

(37) መና፣ ማለት ጌታ ለእስራኤል ልጆች ከሰማይ ያወረደላቸው መና፣ (ምግብ) ማለት ነው ዘፀ.16.13-17።

ድንግል ሆይ ልጅሽ በአንቺ፣ በዮርዳኖስና በደብረ ታቦር ምንም ጭማሪና ጉድለት የሌለውን የሦስትነቱን አካላት ለሰው ልጆች ሦስት ጊዜ ይገልጽ ዘንድ ተአምሩን አሳየ፣ በብርሃኑም ጨለማን አራቀ።

ጌታ፣ 9ኙን ትቶ 3ቱን ይዞ፣ ወደ ደብረታቦር ለምን ወጣ?

ጌታ፣ ማቴዎስና ማርቆስ፣ ከ6 ቀን በኋላ ኢየሱስ፣ ጴጥሮስን፣ ያዕቆብንና ዮሐንስን ወደ ረጅም ተራራ ወሰዳቸው ማለታቸው፣ ማቴ.17.1-2፣ ማር.9.2-3. ቂሚርያ በሚባል አገር ጌታ እኔን ሰው ማን ይለኛል፣ እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ ብሎ ደቀመዛሙርቱን ከጠየቀ ከ6 ቀን በኋላ (በ7ኛው ቀን) ማለታቸው ሲሆን፣ ማቴ.16.13-18፣ ሉቃስ በበኩሉ፣ በ8 ቀን ወደ ተራራ ወጣ ማለቱ ሉቃ.9.27-29. እንደዚሁ ጌታ በዚህ ከሚቆሙ ሰዎች፣ የእግዚአብሔርን መንግሥት እስኪያዩ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንድ አሉ ብሎ ለደቀመዛሙርቱ በተናገረ (በ8ኛው) ቀን ማለቱ ነው ሉቃ. 9.27-28። ጌታ በጋብቻ የተወሰነ ሙሴን የነቢያት አለቃ፣ እንዲሁም በጋብቻ የተወሰነ ጴጥሮስን የሐዋርያት አለቃ ማድረጉ ስለምንድነው? የደናግልንስ ክብር አቅልሎ ነውን ቢሉ? በድንግልናው ከሚመካ ድንግል ይልቅ፣ ጌታ ስለ ኃጢአቱ በንስሐ የሚያለቅሰውን ዘማዊ (አመንዝራን) ይወዳልና ነው። ደናግልም በአገቡት ሰዎች ላይ እየተመከሩ ሞጋ እንዳያጡ ነው እንጂ፣ በክብርስ ደናግል ይበልጣሉ። ሁለቱን ከነቢያት፣ ሦስቱን ከሐዋርያት አድርጎ በደብረታቦር ላይ ብርሃን መለኮቱን መግለጹም የተራራ ምሳሌ በሆነች ቤተክርስቲያን፣ የብሉያትና የሐዲላት መጸሐፍት፣ እንዲነገሩባትና በዚህ ዓለም የተወሰኑ፣ ደናግልም መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ብሎ ለማስረዳት ነው። እነዚህ (5ቱ) የጌታ ባለሟሎችም፣ የዛሬ (የ5ቱ) ቀዳሽያን ምሳሌ ናቸው።

(38) እስራኤል፣ ከሰማይ የወረደላቸው ምግብ፣ አዲስ ነገር ስለሆነ ይህ፣ ነገር ምንድነው? ለማለት መና ብለው ጠሩት ዘ0.16.32።

ይሁዳን ጨምሮ ሌሎች (8) ሐዋርያት ወደ ተራራው እንዳይወጡ ያደረገበት ምሥጢርም፣ ያካትትም ለኃጥእ ከመ ኢይርአይ ስብሐተ እግዚአብሔር፣ ማለትም የእግዚአብሔርን ብርሃን (ክብሩን) እንዳያይ ኃጥእ ይሁዳን ከደብረታቦር ያርቁታል ተብሎ በይሁዳ ትንቢት ተነግሮ ነበርና ነው። ኢሳ.26.10-11። ጌታ፣ ወደፊት በሚመጣበት ጊዜም፣ እናንተ! የአባቴ ብሩካን ኑብሎ ጻድቃንን ወደ መንግሥተ ሰማያት፣ እናንተ! ርጉማን ሃዱ ብሎ ኃጥእንን ወደዘለዓለም አሳት፣ ፍርድ የሚሰጥበት ምሳሌ ነውና። ማቴ.25.31-46። ይሁዳን ትቶ ደቀመዛሙርቱን በሙሉ ወደ ተራራ ይዞ በወጣ ኖሮም፣ ይሁዳ ከመለኮቱ ምሥጢር ቢለየኝ፣ ከሞቱ ገባሁበት ይል ነበርና፣ (8ቱ) ሐዋርያት በይሁዳ ምክንያት፣ ወደ ተራራው ሳይወጡ ቀርተዋል። ነገር ግን ለሦስቱ ደቀመዛሙርት፣ በደብረ ታቦር የተገለጸው ምሥጢር (ለ8ቱም) ተገልጿል። ልክ! በደብረሲና (በድንኳን ውስጥ) በቍጥር (70) ሆነው በተሰበሰቡ በእስራኤል ሽማግሌዎች ላይ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ሲያድር፣ ወደ ደብረሲና ላልወጡት እና በከተማ ለነበሩ ኤልዳድ፣ ሞዳድ ለተባሉ ሁለት ሰዎች የእግዚአብሔር መንፈስ እንዳደረባቸው ማለት ነው። ዘኁ.11.24-27፣ ማቴ.17.1 ንባቡና ትርጓሜው። ከዚሁ ጋር በተያያዘ ታሪክም ጌታ፣ ሁለቱን (ማቴዎስንና ዮሐንስን) (ከ12ቱ) ሐዋርያት፣ ሁለቱን (ማርቆስንና ሉቃስን) (ከ72ቱ) አርድአት አድርጎ ወንጌልን ማስጻፉ ስለምንድነው ቢሉ?፣ ቍጥራቸው ከሐዋርያት የሆኑት ማቴዎስና ዮሐንስ ብቻ ቢጽፉ፣ ይህ (የ72ቱ) አርድአት ትምህርት አይደለምና፣ ትምህርታችሁን አንቀበልም ብለው አይሁድ፣ እንዳያሰናክሉ ነው። እንደዚሁም ቍጥራቸው (ከ72ቱ) አርድዕት የሆኑት ማርቆስና ሉቃስ ብቻ ቢጽፉ፣ ይህ የሐዋርያት ትምህርት አይደለምና፣ ትምህርታችሁን አንቀበልም ብለው አይሁድ፣ እንዳያሰናክሉ ነው።

(39) እስራኤል፣ ዓለም በተፈጠረ ከ3844 ዓመት፣ (ከሚያዝያ 21) ቀን ጀምሮ እስከ 3884 ዓመት ግንቦት 14 ቀን ድረስ (40) ዓመት መናን ተመገቡ ዘ0.16.17 17፣ መጽ.ኢያ.5.10-12።

መጽሐፍ፣ ሙሴና ኤልያስ፤ በደብረታቦር ከጌታ ጋር ተነጋገሩ ያለ! እነሱ መሆናቸው በምን ታወቀ?

መጽሐፍ፣ ሞቶ የነበረውና መቃብሩን ማንም የማያውቀው ሙሴ፤ ዘጸ.34.5-7፣ ከሞት ተሠውሮ ወደ ብሔረ ሕያዋን በሰረገላ ያረገው ኤልያስም፤ 2ኛ.ነገ.2.7-12. ከጌታ ጋር በደብረታቦር ተነጋገሩ ያለ! እነሱ መሆናቸው በምን ታወቀ ነው ቢሉ ማቴ.17.2-4. ሙሴ ቀድሞ ጌታን ፊትህን ላየው እወዳለሁ ቢለው ፊቱን ማየት አይቻልም። በኋላ ዘመን (ሥጋ ለብሼ) ግን እገለጽልሃለሁ ብሎ በሰጠው ተስፋ ዘጸ.33.17-23. ሙሴ ከመቃብር ተነሥቶ ወደ ደብረታቦር ተራራ መጥቶ ጌታ ሆይ በአንተ ኃይል ባህር ከፍቶ፤ እስራኤልን በደረቅ አሻገርኩ፤ ጠላት አጠፋሁ ዘጸ.14.21-31፤ ዕብ.15.21-26፤ ከሰማይ መናን (እንጀራን) አውርጄ መገብኩ፤ ከጭንፊ ድንጋይ ላይም ውሃን አፈለቅሁ! ዘጸ.16.4-19፤ ዘኁ.20.2-10፤ ኤልያስ በበኩሉ ከብሔረ ሕያዋን መጥቶ ጌታ ሆይ ሕግህን ያልጠበቁ ሰዎች ሕግህን ያውቁ ዘንድ (3) ዓመት (ከ6) ወር በጊዜ ኃይል ዝናብ ከሰማይ እንዳይወርድ ከለከልኩ፤ በኋላም ጌታም አገራዊርድ አደረግሁ 1ኛ.ነገ.17.1-9 እና 18.1-46፤ ዕብ.25-27፤ ሙሴ.ያዕ.9.17-19፤ እሳትንም ከሰማይ አውርጄ ሕግህን የዘነጉ ሰዎችን አስፈጀሁ 2ኛ.ነገ.1.5-15፤ እያሉ ከጌታ ጋር ተነጋገሩ ጴጥሮስ፤ ያዕቆብና ዮሐንስ ሰምተዋልና ነው። ለዚህም ነው ቅዱስ ጴጥሮስ እነሱ (ሙሴና ኤልያስ) መሆናቸውን አረጋግጦ በዚያው በደብረታቦር ጌታ ሆይ ብትወድስ ለአንተ አንድ ለሙሴ ለጌታ፤ ለኤልያስ አንድ ሦስት ዳስን እንሥራ ያለው። ማቴ.17.4-5

አራቱ ወንጌላውያን፤ ወንጌልን መቼና በምን ቋንቋ ጻፉ?

(ታሪክ) ማቴዎስ፤ ማርቆስ፤ ሉቃስ፤ ዮሐንስ ወንጌልን መቼና በምን ቋንቋ ጻፉ ቢሉ።

(41) እስራኤል፤ (40) ዓመት የተመጠቡት መና፤ ለምን ተቋረጠ? →

ማቴዎስ፤ ጌታ በዐረገ በ9ኛው ዓመት፤ ፍልስጥኤም በምትባል አገር በዕብራይስጥ ቋንቋ ጻፈ። እርሱ እና ዮሐንስም በኢየሩሳሌም ወደ ፅርዕ ቋንቋ ተረገሙ።

ማርቆስ፤ ጌታ በዐረገ በ12ኛው ዓመት አፍርንጊ ውስጥ በምትገኝ በሮም አገር በሮማይስጥ ቋንቋ ጻፈ። ጴጥሮስም በፅርዕ ቋንቋ ተረገሙ።

ሉቃስ፤ ጌታ በዐረገ በ22ኛው ዓመት መቄዶንያ በምትባል አገር ወንጌሉንና ዮሐዋርያትን ሥራ በዮናኒ ቋንቋ ጻፈ።

ዮሐንስ፤ ጌታ በዐረገ በ30ኛው (በ35ኛው) ዓመት ኤፌሶን በምትባል አገር በዮናኒ ቋንቋ ጻፈ። በፅርዕ ቋንቋም ተረገሙ። የእያንዳንዳቸው የወንጌል ትርጓሜ መጨረሻ እና መጽሐፈ ምሥጢር ምዕ.30.ቍ.32-35።

፳፮-75 እምትእምርተ ሞቱ ለጽጌኪ ዓለም ጽልመተ ድኅረ ተክድነ፤ ገይሠኪ በአስቆቅዎ ገበ ሥጋሁ ተደፍነ፤ አመ ርኢኪዮ ድንግል እንዘ ይትአጸፍ ብርሃነ፤ ወልድየ ብህልኪዮ ተንሣእከኩ እመኅ፤ ወሰዎምኪ በአፋኪ አፋሁ ቍርባነ።

ድንግል ሆይ ከልጅሽ ሞት ድንቅ ተአምር የተነሣ (በልጅሽ ስቅለት ጊዜ) ዓለም ጨለማን ከለበሰ በኋላ፤ ማቴ.27.45 ሥጋው ወደተቀበረበት መቃብር እያለቀሰሺ ገሰግሰሺ፤ በመሄድ፤ ብርሃንን ተጉናጸፎ ባየሽው ጊዜ ልጄ! በእውነት ተነሣህን? ብለሽ በአፍሽ፤ ቍርባንም አፉን ሳምሹ።

(ታሪክ) ጌታ፤ ከሙታን ተለይቶ በተነሣ ጊዜ እመቤታችን ከመቃብሩ ሄዳ ተነሥቶ ስለ አገኘችው ልጄ! ተነሣህን ያለችው ነው (98 ተአምረ ማርያም) ስለ መልክአ ቍርባን ደራሲም (3) አስተያየቶች አሉ። እነሱም

(41) ዓለም በተፈጠረ በ3884 ዓመት፤ ግንባት (14) ቀን የእስራኤል መና የተቋረጠበት ምክንያት፤ እስራኤል ጌታ ያልፈቀደላቸውን እህል (ሽንብራ) ጌልገላ (ፊንቆን) በምትባል ቦታ ሰርቀው ስለበሉ ነው መጽ. ኢያ.5.10-12 እና ትዳሌ ኢጲ.ፋንዮስ፤ ምዕ.2 ቍ.40 ንባቡና ትርጓሜው።

1ኛ. መጽሐፈ ምሥጢር እንደተናገረው፣ መልክአ ቍርባንን የደረሰ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሰጫ ነው።

2ኛ. አዬ በአደማርያም ነው የሚሉ ሊቃውንት ሲኖሩ፣

3ኛ. ደግሞ መምህር ወልደጊዮርጊስ ዘእንክበር ሚካኤል ነው የሚሉ ሊቃውንትም አሉ።

- ፪፮-76 ስፍነ (እስፍንተ) ነፍሳተ ሰብእ ኃይለ ተአምርኪ ዘመሠጠ፣
- እምአፈ ሲኦል ወሞት እለ ለመዱ ውኒጠ፣
- እንዘ ይብል አቡኪ አሜሃ መሰንቆ ትንሣኤ ዘበጠ፣
- እስመ ሰበረ ኖጋተ ብርት ወመንሠገ ሐሂን ቀጥቀጠ፣
- ጽጌኪ ማርያም ሄዋነ ዘሜጠ።

ማርያም ሆይ የተአምርሽ ኃይል (ልጅሽ) መዋጥን ከለመዱ ከሞትና ከሲኦል አፍ መዝ.88.48 ያወጣቸው የሰዎች ነፍስ መጠን ምን ያህል ነው? (ከሲኦል ያወጣቸው ስንቶችን የሰዎች ነፍሳት ነው?) ምርኪችንን የመለሰ ልጅሽም የብረቱን በር ሰብሮአልና፤ የነሐሴንም ቁልፍ ቀጥቅጠአልና፤ (መርገመ ሥጋ፣ መርገመ ነፍስ ዘፍ.3.10-20. በአንቺ ጠፋልን) እያለ ያን ጊዜ አባትሽ ዳዊት የትንሣኤ መሰንቆን መታ (ደስ ብሎት ዘመረ)፣ መዝ.106 ፣ 15-17 ።

- ፪፮-77 ለጽጌኪ ማርያም ከመ ይጠይቅ ትአምርቶ፣
- በድንግልና ልደቶ ወውስተ ሰማያት ዕርገቶ፣
- እመ ኢአምነ ሰሚያ እሙታን ተንሥኦቶ፣
- ነበ መቃብሩ ለለዓሙ ሰብርሃነ ሰማይ ርደቶ፣
- ይባእ ወይርአይ ዘይነብብ ከንቶ።

ማርያም ሆይ ከንቱ ነገርን የሚናገር ሰው የልጅሽን ተአምሩን ይረዳ ዘንድ ማለትም በድንግልና መወለዱን፣ ማቴ. 1.18 ከሙታን ተለይቶ መነሣቱንና ማር. 16. 6. ወደ ሰማይ ማረገጉን፣ ሉቃ.24.50-53 ሰምቶ፣ ካላመነ በየዓመቱ ወደሙቃብሩ የሚወርደውን ብርሃን ገብቶ ይመልከት።

(42) እስራኤል፣ (40) ዓመት በምድረ በዳ ከሰማይ የወረደላቸውና የበሉት መና፣ ከሞት አላዳናቸውም ዮሐ.6.48-50።

ስለ ኢትዮጵያዊው ሰው የወረደ ብርሃን፣

(ታሪክ) ከዓመታት በአንዱ ዓመት የጌታን ትንሣኤ በኢየሩሳሌም ሊያከብሩ ሰዎች ከየሀገሩ ተሰበሰቡ። ከኢትዮጵያም አንድ ሰው ብቻ ተገኝቶ ነበር፤ እሱንም አንተ ፊትህ የጠቆረ ነውና ከጉባኤያችን ተለይ ብለው ለዩት። እርሱም እመቤታችን በስቅለት ጊዜ ለልጇ ባለቀሰችበት በቀራንዮ ቆሞ እየጸለየ ሳለ፣ ብርሃን ከሰማይ ወርዶ ሲያርፍበት ሁሉም አዩ። በእውነትም የኢትዮጵያ ሰዎች ሃይማኖታቸው የቀና ነው ብለው ይቅርታ ጠየቁት። እሱም ይቅር ብሏቸው ሰላምና ፍቅር በመካከላቸው ሰፈነ። (133 ተአምረ ማርያም)። ፍጡርን መንቀፍ ፈጣሪን መንቀፍ ነውና፣ ፍጡርን መንቀፍ እንደማይገባ። “መጽሐፍ” በውኑ ሥራ ሠራውን አልሠራሽኝም ይለዋልን ኢሳ. 29.15-17. “ሽክላስ ሠራውን” እንዲህ አድርገህ አትሠራኝም ሊለው ይቻላልን ሲል ያስተምረናል ሮሜ 9.19-21።

- ፪፮-78 ጽጌ-ደመና ማርያም ሥጋኪ ዘገብረ ግልባቤ፣
- ትአምርተ-መዊዕ ምሕርካ ነሢኦ እምድረ-ምንዳቤ፣
- እመ ዐርገ ወልድ ውስተ ደብረ ስሂን
- (ውስተ ወግረ ስሂን) ወደብረ ክርቤ፣
- አርገዉ ኖጋተ መኳንንት ለንጉሠ ስብሐት ዘይቤ፣
- ተሰምዕ ቃለ ቀርን ወደምፀ ይባቤ።

የደመና አበባ ማርያም ሆይ ሥጋሽን የለበሰ ወልድ ከመከራ ቦታ (ከሲኦል) የድል መንሣት ምልክት የሆነ ምርኮን ይዞ ወደ ሰማያት ባረገ ጊዜ፣ መኳንንት! ለክብር ንጉሥ በርን ክፈቱ የሚል የመለከትና የዕልልታ ድምፅ ተሰማ። መዝ. 23.7-10፣ ሉቃ. 24. 50-51፣ የሐዋ 1.6-11።

(43) ሰው፣ ከእርሱ (ከመናው) በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ የወረደና አማናዊ መና የተባለ ጌታ የሰጠን ሥጋውና ደሙ የዘለዓለም ሕይወት ነው ዮሐ.6.49-52።

(ታሪኩ) ጌታ መላእክት አያመሰገኑት ወደ ሰማይ የማረጉ ታሪክ ሲሆን እመቤታችንን የደመና አበባ ማለቱም፣ አበባ በደመና ጊዜ ፈክቶና ጎልቶ ይታያል። ስለዚህ ነቢዩ ኤልያስና ነቢዩ ኢሳይያስ በደመና ከመሰላት ከእመቤታችን፣ 1ኛ.ነገ.18.41-46፣ ኢሳ.19.1. አበባ በምድራችን ተገለጸ ተብሎ ትንቢት የተነገረለት ልጁ፣ መኃ. 2.12. መወለዱን የሚያስረዳ ነው።

የጌታ፣ መግደላዊት ማርያምን የአትንኪኝ ምሥጢራት፣

(ከ12) ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈስሳትን (ደም መፍሰስ ከጀመራት (12) ዓመት የሆናትን ሴት) በእጁ ተዳሶ የፈወሰ፣ በተወለደች (በ12) ዓመቷ የሞተች የኢያኤርስን ልጅ በእጁ ዳስሶ ከሞት ያስነሣ፣ ማር.5.35.43፣ የዮሐንስ ወንጌል ትርጓሜ እንደገለጸውም፣ በሰንበት ቀን ፈውሶኛል ብሎ በዕለተ ዓርብ ከአይሁድ ጋር አብሮ፣ በጥፊ የሚመታውንና (የ38) ዓመት በሽተኛ የነበረውን ሰው ከደዌ ሥጋ ፈውሶ፣ ደዌ ነፍስ እንዳያገኘው ዳግመኛ ኃጢአትን አትሥራ በማለት ያስተማረ ዮሐ.5.5-15፣ በስቅለቱ ጊዜም ከጠዋቱ (3) ሰዓት ላይ የመለኮቱን ባሕርይ ለመግለጽ ከአይሁድ ሲሠወር እንዳትናገረ ቢላት እንኳ በዓይኗ ጠቅሳ የምታስይዘውን እና በአመንዛሪነቷ እንደ ሙሴ ሕግ ዘሌ.20.10-27. በድንጋይ ልትወገር የነበረች ሴትን እኔ አልፈርድብሽም። ነገር ግን ደግመሽ ኃጢአትን አትሥራ ያለ የምሕረት ጌታ፣ ዮሐ.8.5-12. (7) አጋንንትን ያወጣላትንና ታገለግለው የነበረች መግደላዊት ማርያምን ሉቃ.8.2. በትንሣኤው ቀን፣ ገና ወደ አባቴ ዐላረግሁምና አትንኪኝ ለምን አላት? ቢሉ ዮሐ.20.11-19፣

1ኛ. ጌታ፣ ትንሣኤውን ከሐዋርያት አስቀድሞ ለእርሷ በመግለጹ ምክንያት፣ ደንግጣ አትክልት ጠባቂ እንጂ ጌታ አልመሰላትም ነበርና፣ በፍጹም ልብ ገና ባለማመድ አትንኪኝ አላት።

(44) ጸድቁ ኢዮብ እና ቅዱስ ያሬድ፣ ጌታ በደመና ስለሚያደርገው ድንቅ ሥራ ምን አሉ? →

2ኛ. ትንሣኤውን ከተረዳች በኋላ ወዲያውኑ የሚያርግ (የመሰናበቻው ጊዜ የደረሰ) መስጊት፣ ወደ እርሱ ስትቀርብ ወደላክኝ ወደ አባቴ እዳገለሁ ብሎ ቀድሞ ለሐዋርያት ብቻ ተናግሮ የነበረውን የዕርገቱ ምሥጢር ዮሐ.16.1-12. ለመግለጽ እና በእርግጥ የሚያርግበት ጊዜ ገና መሆኑን ሲያስረዳት ነው።

3ኛ. በዮሐንስ የወንጌል ትርጉም ምዕ. 20.11-18 እና በመጽሐፈ ምሥጢር፣ ምዕ. 20.ቁ.61-67. እንደተገለጸው ካህናት፣ ልብሰተኮህና ሰብሰው ሳሉ ለነጋቸው እንደሚይገባ ለማስረዳት፣ እንዲሁም ካህናት እንጂ፣ ምስመናን ወደ ክህነት ምሥጢር ገብተው ሥጋዬንና ደሜን መንካት (መዳሰስ) አይችሉም ሲል፣ የምስመናንና የካህናትን ሥርዓት ለመለየት፣ አትንኪኝ አላት።

ይህም ይታወቅ ዘንድ እርሷን አሁን ጠየቅ አትንኪኝ ከአላት በኋላ፣ አሁን ማታ በተዘጋ ቤት ገብቶ ሐዋርያትን ሰላም ለእናንተ ይሁን፣ ባላቸው ጊዜ ሲደነግጡ አይቶ እኔ ራሴ እንደሆንሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ፣ ዳስሱኝም ብሎ የዛሬ ካህናት ምሳሌ የሆኑ ሐዋርያት እንዲዳስሱት መፍቀዱ ነው። ሉቃ.24.36-40፣ ዮሐ.20.18-21። ከሞት እንደተነሣ ወዲያው ዐለማረጉ እና በምድር (40) ቀን ቆይቶ ማረጉም መናፍቃን፣ ዕርገቱ ምትሐት (ውሸት) ነው እንዳይሉና ለዕርገቱ የጥርጥር ምክንያት እንዳያደርጉ ነው። ጥንተ ዕርገቱም ግንቦት (8) ቀን ሐሙስ ሲሆን፣ መንፈስ ቅዱስ ለሐዋርያት የወረደላቸውም ግንቦት (18) ቀን እሁድ ነው (ዮሐ.ጥ.2.1-5፣ የግንቦት 8 እና 18 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)

(45) ጸድቁ ኢዮብ እና ቅዱስ ያሬድ፣ የአኑሮ ለማይ ዲቦ ደመና፣ ወዲያውኑም ደመናው፣ ለውግውን በደመና ተጥሮ ከሰማይ የሚያመጣውና ደመናው እንዳይቀደደ የሚያደርግ ጌታ ሥራው ዕውቀት ድንቅ ነው አሉ መጽ.ኢዮ.26.8-10 እና የክረምት ዝማራ።

፳፱-79 መዓዛ፡ ጥዑም ዘኤርምያስ ጽጌ-ከርሥኪ ጽርስፎራ፣
አመ መሠጠኪ ድንግል በዓና ተአምር ነከራ፣ ዘነከራ የሚሉም አሉ
ተቀበሉ-ኪ በስብሐት ሥርግዋነ መብረቅ ሐራ፣
ቦ፡ ዘይዘብጥ ከበሮ ወቦ፡ ዘይነፍሕ እንዚራ፣
እስከ አብኡኪ ለንግሥት ዘብርሃን ደብተራ።

ድንግል ሆይ የሕይወት ኅብስት የተባለና ሥጋውን የሰጠን ዮሐ.
6.49-50. ደስ የሚያሰኝ የኤርምያስ መዓዛ የሆነ የማሕፀንሽ ፍሬ
ኢየሱስ ክርስቶስ፣ መዓዛ በአለውና በሚያስደንቅ ተአምር በዐላረገሽ
ጊዜ፣ ብርሃንን የለበሱ መላእክት በክብርና በምስጋና ተቀበሉሽ፣
ንግሥት! አንቺን ወደ ብርሃን ድንኳን እስከ አስገቡሽ ድረስም ከበሮን
የሚመታ ነበር፣ እንዚራንም የሚነፋ ነበር። (ታሪክ) ጌታ፣ ደስ
የሚያሰኝ የኤርምያስ መዓዛ ስለምን ተባለ ቢሉ ነቢዩ ኤርምያስ ጌታ
እንደገለጸለት፣ የኢየሩሳሌም ሰዎች በባቢሎን ንጉሥ ይማረካሉ፣
ኢየሩሳሌምም ትጠፋላች ብሎ ሲናገር በንጉሡ ትእዛዝ ቆሻሻ ካለበት
ጉድጓድ ተጣለ፣ የጉድጓዱ ቆሻሻም እንዳይሸተው የእግዚአብሔር
መልአክ ፊላሳን (ፒላሳን) የሚባል ዕንጨትን ከገነት አምጥቶ
ሰጥቶታል ኤርምያስም በዚህ ዕንጨት መዓዛ ደስ ተሰኝቶአል
የትንቢተ ኤርምያስ የትርጓሜ መቅደም እና ኤር.38.1-7።
ስለዚህም የማኅሌተ ጽጌ ደራሲ አባ ጽጌ ብርሃን (አባ ጽጌ ድንግል)
አመቤታችን፣ መዓዛሆሙ ለቅዱሳን (የቅዱሳን መዓዛ ረድኤታቸው)
የሚባል ጌታን በድንግልና ፀንሳ፣ በድንግልና ወልዳለችና፣ ጌታን
መዓዛ፡ ጥዑም ዘኤርምያስ (ደስ የሚያሰኝ የኤርምያስ መዓዛ) አለው።
፡ በሌላ በኩልም ነቢዩ ኤርምያስ ለሰው መዓዛ በረከት የምትሆን
ጌታ ሆይ ስለ ወገኖችህ እስራኤልና መዓዛ

(46) ዘኢተገብረ ለመላእክት ተገብረ ለካህናት፣ «ለመላእክት ያልተደረገ
(ያልተሰጠ ሥልጣን ከሆነት) «የአዳም ልጆች ለሆኑ ለሐዋርያት (ለካህናት)
ተሰጠ» ማቴ.18 እና18፣ ቅዳሴ አትናቴዎስ ምዕ.5.ቍ 29 ንባብና ትርጓሜው።

ስላለው ስለ ኪሩቤል ዕጣን እለምንሃለሁ እያለ የጸለየውን ጸሎት
የሚያስረዳ ምሥጢር ሲሆን፣ ተረ.ኤር.11.37-39. ሱራፌልና
ኪሩቤልም በማዕጠንት እያጠኑ ድንግል ማርያምን በምስጋና
ማሳረጋቸውን የሚገልጽ ኃይለ ቃል ነው። የኤርምያስ አባቱ
ኤልቅያስ፣ እናቱ ማርታ ይባላሉ፣ እናቶት በሚባል አገር ተወለደ
ኤር.1.1-2. ኤርምያስ ማለት ከእግዚአብሔር የተላከ ብርሃን
(እግዚአብሔር ከፍ ያደርጋል) ማለት ነው በነቢይነት የተጠራውም
ዓለም በተፈጠረ በ4874 ዓመት ነው።

አደራዋን ያልበላችና የማትበላ ታማኝ ፍጥረት፣

(ታሪክ) በኢየሩሳሌም ምርኮ ጊዜ፣ ኤርምያስ ስለ ንዋየ ቅድሳት ምን
ላድርግ ብሎ ጌታን ቢጠይቅ፣ ጌታ ለምድር አደራ ስጣት አለውና
ጌታ እንደነገረው አደረገ። ምድርም የፈጣሪዋን ቃል ተቀብላ ንዋየ
ቅድሳቱንም ውጣ (አደራዋን ሸሽጋ) ኖራ (በ46) ዓመት የታነጸውን
ቤተ መቅደስ አፍርሼ (በ3) ቀን እሠራዋለሁ እንዴት ይላል ብለው
አይሁድ ጌታን የተቃወሙበትን ቤተ መቅደስ፣ ንጉሥ ዘሩባቤል
ሠርቶ ሲጨርስ ዮሐ.2.19-20 ዘሩባቤል እስኪመጣ ድረስ ገንዘብሽን
ጠብቁ ተብሎ እንደተነገራት፣ ካህኑ ዮሴፅ (ኢያሱ) ልብሰተክህኖውን
ሰብሶ ሳለ፣ እስራኤል ከተማረከብት ጊዜ ጀምሮ ዘሩባቤል ቤተ
መቅደሱን ሠርቶ እስክጨረሰበት ጊዜ ድረስ የነበረው ዘመንም
(117) ዓመት ነበርና፣ (በ117) ዓመቱ ንዋየ ቅድሳቱ፣ ቀድሞ
ከነበረበት ቦታ በተአምር ተገኝቷል። ምድርም ከፈጣሪ የተቀበለችውን
አደራ አስረክባለች፣ ተረ.ኤር. 8.5-21. ጌታ በክብር ሲመጣም ዓለም
ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዕለተ ምጽአት ድረስ ያረፉትን ሰዎች ሁሉ፣

(47) ከዕዘራ ሱቱኤል እስከ መጽሐፈ ሄኖክ (በ81 መጽሐፍ ቅዱስ ከገጽ 723 እስከ
853) በአሉት ብሉይት መጻሕፍት፣ መልአክ (መላእክት) የሚል (305) ይገኛል።

ከሃይማኖቱ ለሌሎች አቅርቦት አደራዎን ትወጣላች፤ አ.ሳ.26.19-20፣ ዕብ.ሱ.ጳ.5.33።

ድንጋይ ማንን መሰብሰብ ተመታ?

(ታሪክ) ነገሩ ለሮሞዎች ሊያስተምር ፍር በመጨረሻ እስራኤል በድንጋይ ለወግሩት ሰለ፣ ጊዎቱ ሆይ የገለጸክልኝን ምሥጢር ሁሉ ሰይዶ መብራራዊ (ጸባርክና ልአቤሚሊክ) እስክነገራቸው ድረስ ድንጋይን እንደ ሰው ለድርግልኝ ብሎ ሲጸልይ፣ ድንጋይ ፍጹም ሰው (ኤርምያስን) ሙሉው ቆመ። በዚህ ጊዜም አሕዛብ ኤርምያስ መስጋቸው ድንጋይን ማንን ለወግሩ ኤርምያስ ከጌታ የተገለጸለትን ምሥጢር ለጸባርክና ልአቤሚሊክ ገልጸ፣ ከጨረሰና ሰማዕትነትን ለመቀበል ከተዘጋጀ ዘገላ፣ ሄዶ በሕዝቡ መካከል ቆመ፣ እነሱ የሚወግሩት ድንጋይም እናገተ ሰነፎች (አላዋቂዎች) ስለምን በድንጋይ ትወግሩኛላችሁ፣ ኤርምያስ አይተው በድንጋይ ወገሩት፣ እሱም ለማንነትን ተቀበለ። ያንን ድንጋይም የኤርምያስ ረዳቱና ምስክሩ ነው የሚል በውስጡ ጽፈው፣ በመቃብሩ አፍ እንደ መዝጊያ አድርገው አግሩት፣ ተረ. ኤር. 11. 53-62. ግንቦት (5) ቀን።

- ፪80 እግዚአብሔር ጽንፍ ትንቢት ለዚህ ሥጋዊ ሥጋ ዚአነ፣
- ከመ አስተርእዮ በምድር ወተአምረ ለነ፣
- ንዌድሳኪ እንዘ ንብል ምክሐ ዘመድነ፣
- ዮም በፍሥሐ ለማርያም እምነ፣
- አስተርእዮ በሰማይ ኮነ።

የባሕርያትን መመዘያ የሆነን አመቤታችን ማርያም ሆይ አበባ በምድራችን ተገለጸ (ታሃ) ተብሎ ትንቢት የተነገረለት ጌታ መኃ. 2.12. የእኛ ሥጋ የሆነ ሥጋሽን ለብሶ በምድር እንደታየና

(48) እንደ እባብ ብልህ፣ እንደ ርገብ የዋሀ ሁኑ አለ ጌታ ማቴ.10.16።

እንደታወቀለን ሁሉ፣ ዛሬ ለእናንተን ለማርያም በሰማይ የክብር መገለጽ (ፍጹም ደስታ) ሆነ እያልን እናመሰግናለን። (ታሪክና ምሥጢር) ነቢዩ ኢሳይያስ ከእሴይ ግንቦት ብቅሮ ይመጣል ከሥሩም ቍጥጭ (ደራራል) የተባለው ትንቢት ሲያገኘ፣ ብድር እመቤታችን፣ ጽንፍ (አበባ) ጌታ መሆኑ የተገለጸበት ነው። ዕ.ሩ. 11.12።

- ፹8- 81 በብሔር ስገብ ፈለሰኩ ገዳማ ብሔረ፣
- ስብሐተ አርባዕኪ ጽን (ስብሐተ ክርባዕኪ ድንገሳ) ይኒ መብራረ፣
- ተአምርኪ ድንገል በከመ ነገረ፣
- ጌቱ ሴማን (ሴማኒ) መቃብርኪ ከመ ትክክርኒ ልመረ፣
- ሥመሪ ታዕድውኒ ዘእሳት ባልረ።

ጽንፍ የተባልሽ ድንገል ሆይ አገሪን ትቺ በሄደኩበት አገር (የ40) ቀን ምስጋናሽ መዘመርን ሆነኝ፣ ተአምርሽ እንደተነገረ ጌቱ ሴማን (ጌቱ ሴማኒ) የምትባል መቃብርሽ መርከብን በሆነኝ ጊዜ፣ የእሳት ባሕርን ታቸግረኝ ዘንድ ውደጂ፣ (ፍቃጂ)። ስብሐተ አርባዕኪ ጽንፍ የሚለው ንብብም፣ ሲተረጎም ስብሐተ አርባዕኪ፣ “የ40 ቀን ምስጋናሽ መዘመርን ሆነኝ” ከሚለው ትርጉም የተለየ ትርጉም የለውም፣ ምክንያቱም አርባዕ ማለት አራት ማለት ነው። ስለሆነም በዚህ የትርጉም አነጋገር (አገላለጽ) አራቱን ዐሥር (40) ቀን ብሎ መቀጠሩ (መግለጹ) ነውና። እንዳንድ ሊቃውንት ደግሞ፣ ስብሐተ አርባብኪ ጽንፍ ኮነኪ መዘመረ ይላሉ፣ አርባብ ማለትም የመላእክት ስም ነው፣ ይህም መላእክት የሚያመሰግኑት ምስጋናሽ፣ መዘመርን ሆነኝ ለማለት ነው። የ40 ቀን ምስጋናሽ መዘመርን ሆነኝ ማለቱም፣ አባ ጽንፍ ብርሃንና ንደኛው አባ ገብረ ማርያም፣ ማኅሌተ ጽንፍ ሲደርሱ የመዘመር ሁለት በተሰጠው በዳዊት መዘመር መጠን (150) አድርገው ነበር የደረሱት። እንዲሁም በየዓመቱ ከየአገራቸው እየተዘዋወሩ ማለትም ከመስከረም (26) ቀን እስከ ኅዳር (5) ቀን ድረስ 40ውን ቀን በሰላምና በፍቅር በማኅሌት ይዘምሩ ነበርና ነው።

(49) እባብ፣ብልህ ነው የተባለባቸው ምክንያቶችን ይመልከቱ →

፹82 አመ ነሥሐኪ እምኤዶም አላላ ማኅሌት ጽታ (በበጸታ) እንዘ ይጻፈሉኪ ድንግል በእከናፈ መባርቅት ከመ ወልታ፤ ሰራዊተ ሰማይ ይቤሉ ለክብረ ፍልሰትኪ ግርማ ትእምርታ፤ መኑ ይእቲ ዛቲ ዘገዳመ ጽጌ (እምገዳመ ጽጌ) ዕርገታ፤ ከመ (ወከመ) ሠርፀ ቢስ ዘስሂን ይምዕዝ ዕጥነታ።

ድንግል ሆይ ንጉሥ ሰሎሞን፤ እስራኤል ከተማረኩ (ከ70) ዘመን በኋላ ከባቢሎን በዝተው ይወጣሉ ለማለት በሰማይ እንዳለ ደመና በዝታ የምትወጣና መዓዛዋ እንደ ክርቤና እንደ ዕጣን የሆነ ይህቺ ማናት? ብሎ እንደተናገረ፤ መጋ.3.6. የሰማይ ሰራዊት፤ የሆኑ ብዙ መላእክት፤ በየነገዳቸው በብርሃን ክንፎች እንደ ጋሻ ጋርደው እያመሰገኑ ኤዶም ከምትባል ገነት በተቀበሉሽ ጊዜ የሚያስደንቅ የባለሟልነት ክብር ለተገለጸባት ለዕርገትሽ ደስ የሚል የበረሃ መዓዛ ያላትና (አበባ ካለበት በረሃ የምትወጣና) መዓዛዋ፤ ከነጭ ዕጣን መዓዛ ይልቅ ደስ የሚያሰኝ ይህች ማናት? አሉ።

፹83 እንዘ ይጻውረኪ በሐቂፍ ወይስዕመኪ በአፍ፤ አመ ወልድኪ አፍላሰኪ (አመ አፍላሰኪ ወልድ) ውስተ የማኑ ለአሪፍ፤ ጽጌ-ተእምር (ጽጌ-ዕፅ ገነት) ማርያም ዘትጼንግ ለአንፍ፤ እንዘ ይትጓድኡ እከናፈ በከንፍ፤ ለቀበላኪ ወረዳ አእላፍ።

መዓዛ ረድኤትሽን ለሚሻ አፍንጫ ደስ የምታሰኚ የተእምር አበባ (የገነት ዛፍ አበባ) ማርያም ሆይ ልጅሽ በከንዱ አቅፎ በአፋ እየሳመ ከአንቺ የነሣውን ሥጋ በቀኙ ለማስቀመጥ በዐሳረገሽ ጊዜ፤ ስፍር ቍጥር የሌላቸው መላእክት ክንፍ ለክንፍ እየተማቱ አንቺን ለመቀበል ወረዱ። (ታሪኩ) አባቷ ዳዊት በመዝሙሩ ንግሥቷ በቀኝህ ትቆማለች (በሰጠሃት ክብር ጸንታ ትኖራለች) ብሎ የተናገረው ትንቢት መዝ.44.9 በዕርገቷ ጊዜ መፈጸሙን የሚያስረዳ ነው።

(50) 1ኛ እባብ፤ ከመንገድ ጻር ሲተኛ ከጠላት ለመጠበቅ ራሱን ከመሬት ቀብሮ ነውና ማቴ.10.16 ንባቡና ትርጓሜው።

፹84 ትእምርተ ፍልሰትኪ እምድረ ጽጌ ኦ፡ ድንግል በክልኤ፤ በደመና ሰማይ አርአየ ዘሐዋርያት ጉባኤ፤ ወእለ ሞቱ አንሥእ (አንቅሐ) እምከርሠ መቃብር በቀርነ ጽዋጼ (ቀርነ ጽዋጼ)፤ ለነሰ እስከ ይብሉ ሶበ ሰማዕነ ውዋጼ፤ መሰለነ ዘበጽሐ ትንሣኤ።

በሁለት ወገን (በነፍስና በሥጋ) ድንግል የሆንሽ ማርያም ሆይ አበባ ካለባት ምድር ወደ ሰማይ የሚረገሽ ተእምር፤ የሐዋርያት ጉባኤን በሰማይ ደመና አሳየ፤ ሐዋርያትም ለእኛስ የምስጋና ጩኸትን በሰማን ጊዜ ትንሣኤ ዘጉባኤ፤ ማለትም መታን በአንድነት ተነሥተው የሚሰበሰቡበት ጊዜ፤ ዮሐ.5.28-29. የደረሰ መሰለን እስኪሉ ድረስ፤ በመላእክት የምስጋና ድምጽ የሞቱትን ከመቃብር ውስጥ አስነሣ፤ ማቴ.24. 29-32፤ 1ኛ ተሰ .4. 16-18። እምድረ ጽጌ- የሚለውን ንባብ፤ ትእምርተ ፍልሰትኪ እምድረ ጽጌ የሚሉ ሲቃውንትም አሉ፤ ይህም ጽጌ የሚባል ልጅሽ ከዐረገ ከ14 ዓመት በኋላ የሆነ ዕርገትሽ የሐዋርያት ጉባኤን በሰማይ ደመና አሳየ ለማለት ነው።

ተጋቢአሙ በደመና ሰማይ (ሐዋርያት በሰማይ ተሰብስበው ምን አዩ?)

(ታሪክ) እመቤታችን ባረገችበት (በ49) ዓ.ም ሐዋርያት ዕርገቷን በአንድነት ባለማየታቸው ሲያዝኑ፤ ጌታ አይቶ በዓመቱ (በ50) ዓ.ም ከነሐሴ 1-14 ቀን፤ (2) ሰባዔን ከፈጸሙ በኋላ በነሐሴ (16) ቀን ጌታ ሐዋርያትን፤ በአንድነት፤ ወደ ሰማይ ዐሳርጎና እመቤታችንን ካላችበት ዕፅ ሕይወት ስር አምጥቶ እርሷን መንበር አድርጎ፤ ቀድሶ አቀርቦአቸዋል። ሐዋርያትም ንግሥቲቱ በቀኝህ ትቆማለች ተብሎ

(51) 2ኛ እባብ፤ በኖህ መርከብ ውስጥ እፋን ከፍቶ ሳለ፤ ርግብ ዋሻ መስጧት ከአፋ ገብታ ዕንቁላን ስትጥል፤ ኖህ ይጣላኛል ብሎ ሳይበላት ቀርቷልና ማቴ.10.16 ንባቡና ትርጓሜው።

ትንቢት እንደተነገረ መዘ.ሌ.፩.፱-፲፱ ነጻሳ ከሥጋዎ ተጥሎ ይራሱ በጌታ ቀኝ በክብር ተቀምጧ አይተው፤ ከሰማይ በእንደነተ ወደ ደብረ ዘይት ተመልሰዋል። አመቤታችን፤ ያረገት (በ49) ዓ.ም ሲሆን፤ ሐዋርያት የነሐሴን ጾዎ (ጾመ ፍልሰታን) የጀመሩ በዚህ (በ49) ዓ.ም ነሐሴ (1) ቀን ነው።

፹፩-85 ሰዊተ ሥርዓተ (ትእምርቱ) ለታዲያዎ ወለበርተሎሜዎስ ወይን፤
እንተ-ጸገይኪ አሰካላ በዕለተ-ተሰኝኪ እደ-የማት
ማርያም ለጴጥሮስ ጸላሎቱ ወላጃውሎስ ሰበኑ፤
ብኪ ምዕታን ሕያዎን ሆኑ፤
ወሐዋርያት መላእክተ ሰሎሜይ ኩነኑ።

የታዲያዎ የሥንዴው (የተእምር) እሸት፤ በቀኝ አጃ (በቅንነት) የተከለሸ የበርተሎሜዎስ ወይን፤ የጴጥሮስ ጥላውና የጳውሎስ ልብሱ የሆነሽ ማርያም ሆይ ሙታን በአንቺ ሕያዎን ሆኑ፤ ሐዋርያትም መላእክትን (የምድር መኪንነትን) በሰማይ ገዙ፤ ማቴ.18.18፤(1ኛ ቀር 6.3)።

አመቤታችን፤ የታዲያዎ የበንዴ እሸት እንዴት ተባለች?
(ታሪክ) የሐዋርያው ታዲያዎ ሀገረ ስብከቱ ሶርያ ነው፤ ቅዱስ ጴጥሮስ ታዲያዎን ወደሀገረ ስብከቱ ለማድረስ አብሮ ሲሄድ በከተማ አካባቢ ሲደርሱ በእርሻ ሥራ የተሠማራ አንድ ሽማግሌ ሰው አግኝተው፤ የምንበላው ስጠን አሉት አሉም ከቤት ሄዶ ምግብ አስኪያመጣላቸው ድረስ፤ በሬዎችን ጠብቄ አላቸው ታዲያዎም ሥራ መፍታት አይገባም ብሎ በተጠመዱ በሬዎች ሲያርስ ቅዱስ ጴጥሮስ ዘርን ይዘራ ጀመር፤ ገበሬውም ምግባቸውን ይዞ ቢመለስ የተዘራው ዘር (በንዴው) ወዲያው በቅሎ አፈራ፤ ይህን ታላቅ ተእምር ያየ ገበሬም አደነቀ። ጌታም አስቀድሞ

(52) 3ኛ. እባብ፣ውሃ ሲጠጣ መርዙ በሰውነቱ ተሰራጭቶ እንዳይገደለው፤ መርዙን ከየብስ ጥሎ ይጠጣልና ማቴ.10.16 ንባቡና ትርጓሜው።

በወንጌሉ እውነት አላችኋለሁ የበንዴ ቅንጣት (ፍሬ) በምድር ወድቃ ብትሞት (በምድር ላይ ብትዘራ) ፍሬ እንደምታፈራ፤ እኔም ሞቼ ብነሣ ነፍሳት ከሲኦል ወጥተው ገነት ይገባሉ ሲል ከድንግል ማርያም የነሣውን ሥጋ፤ በበንዴ ቅንጣት መስሎ ተናግሮ ነበር፤ ዮሐ. 12.24-27. ስለዚህ የጌታ ደቀ መዝሙር የሆነ ታዲያዎ፤ ይህንን ተእምር ሠርቷልና፤ አመቤታችንን የታዲያዎ የበንዴው እሸት አላት፤ የሐምሌ (2) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር።

አመቤታችን፤ የበርተሎሜዎስ ወይን እንዴት ተባለች?
(ታሪክ) ሐዋርያው በርተሎሜዎስ እልጃህ ወደሚባል አገር ከቅዱስ ጴጥሮስ ጋር አብረው በሚሄዱ ጊዜ፤ በመንገድ አንድ ነጋዴ አግኝተው፤ ይህን አገልጋዩን (በርተሎሜዎስን) ልሽጠው ነበር ብሎ ቅዱስ ጴጥሮስ ነጋዴውን አማክረው። ነጋዴውም የበርተሎሜዎስ ሙያ ምን እንደሆነ፤ ጴጥሮስን ጠየቀው፤ ጴጥሮስም ወይን ጠባቂ ነው ብሎ፤ በርተሎሜዎስን ሸጠለት። ነጋዴውም በርተሎሜዎስን የወይን ጠባቂዎች አለቃ አድርጎ ሾመው፤ በቅንነት ወይን እየጠበቀና እየተንከባከበ (ለ40) ቀን ያህል ከቆየ በኋላ፤ የወይኑ ባለቤት ወይኑን ለመጎብኘት ሄዶ ሳለ፤ በእባብ ተነድፎ ሞተ። በኋላም በርተሎሜዎስ አስነሣው፤ ስለዚህ ክርስቶስ ሞትን ድል አድርጎ ከአመቤታችን በነሣው ሥጋ ተገልጿልና።አመቤታችንም ከእርሱ በረድኤት ሳትለይ በርተሎሜዎስ የወይኑ ባለቤት የሆነውንና ሞቶ የነበረውን ይህን ሰው አስነሥቷልና የበርተሎሜዎስ ወይን አላት። መናፍቃንም ጴጥሮስ በርተሎሜዎስን ሸጠው ማለት አይቻልም ለሚሉት ኑፋቄ፤ መልሱ የሚሆነን ቅዱስ ጳውሎስ፤ በክርስቶስ አምኖ ሳለ እንዳላመነ ሆኖ፤ ጤነኛ ሳለ በሽተኛ መስለው፤

(53) በአጠቃላይ ጌታ፤ እንደ እባብ ብልህ ሁኑ ማለቱ፤ እባብ ያን ጊዜ ርግብን እንዳልተበቀላት ሁሉ እናንተም በቀለኞች አትሁኑ ማለቱ ነው ማቴ.10.16 ንባቡና ትርጓሜው።

(በሁሉም ነገር አሕዛብን መስሎ) በጥበብ አስተምሮ እንዳሳመናቸው ሁሉ፤ 1ኛ ቆሮ.9.19-24፤ ቅዱስ ጴጥሮስም በርተሎሜዎስን ለነጋዴው የሸጠውና ነጋዴው በርተሎሜዎስን የወይን ጠባቂዎች አለቃ አድርጎ የሸመበት ምክንያት፤ ወይን በተተክሎ (በ3) ዓመት ያፈራል፤ ጌታም (3) ዓመት (ከ3) ወር ሲያስተምር ያለምሳሌ አላስተማረም ነበር ማቴ. 13.35 ። በዚህ መሠረት ጌታ እኔ የወይን ግንድ ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ ብሎ ከድንግል ማርያም የነግሠውን ደም በወይን መስሎ ተናግሮ ነበርና ነው ዮሐ. 15.1-5። ስለዚህ ቅዱስ በርተሎሜዎስ በሥራ ጌታውን ለመምሰልና አሕዛብን በጥበብ ለማስተማር በራሱ ፈቃድ በብር ተሸጧል፤ ጴጥሮስም በርተሎሜዎስን የሸጠበትን ገንዘብ በሥውር ለበርተሎሜዎስ መልሶላት፤ በርተሎሜዎስ ለነዳያን (ለኔቢጢ) መጽውቶታል። በመጨረሻም አሕዛብ በርተሎሜዎስን አሸዋ በተሞላ ከረጢት ውስጥ ከነሕይወቱ ባሕር ጥለውት፤ መስክረም (1) ቀን ለማዕትነትን ተቀበለ፤ (ገድል ሐዋርያት ግእዝና አማርኛ አዘጋጅ ገብረ ዮሐንስ ገብረ ማርያም፤ 2ኛ እትም 1998 ዓ.ም)። ማርያም የጴጥሮስ ጥላው እንዴት ተባለች? ለሚሉት ኑፋቄም መልሱ፤ ጽላሎት (ጥላ) ማለት በፀሐይ (በብርሃን) ጊዜ የሚታይ የአንድ ነገር ግርዶሽ ማለት ሲሆን፤ ይህም በብርሃን ጊዜ ብቻ የሚታይና አካል ለአለው ነገር ሁሉ፤ የምሳሌነት መገለጫ ነው። ስለሆነም ቅዱስ ጳውሎስ፤ እስመ ጽላሎታ ይእቲ ለእንተ-ትመጽእ ሠናይት «አሪት ለወንጌል አምሳልና መርገፍ (የምሥጢር ጌጥ) «ሆና» መቆየቷንና ዕብ. 10.1-5 ጎሰፈት ሌሊት ወመጽአት መዓልት፤ «በጨለማ የተመሰለችው አሪት አልፋ፤9 በብርሃን የተመሰለችው ወንጌል ተሠራች » ብሎ እንደተናገረ፤ ሮሜ.13.12. እንዲሁም በሞት ጥላ ስር ይኖር የነበረ ሕዝብ ብርሃንን አየ የተባለው ትንቢት የተፈጸመና ኢሳ.9.2-3፤ ማቴ.4.15-17. እመቤታችን የዓለም ብርሃን

(54) ጌታ፤ እንደ ርግብ የዋህ ሁኑ ያለበት ምክንያት ምንድነው?

የሆነ ጌታን ዮሐ.1.4-9. በመውለዷ፤ ልጇም እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ ከአላቸው ደቀ መዛሙርት አንዱ ከሆነው ከጴጥሮስ በረድኤት ሳትለይ ሕሙማን በቅዱስ ጴጥሮስ ጥላ ተፈውሰዋልና ነው፤ ዮሐዋ 5.15-17። ጴጥሮስ ማለት ዓለት (ጠንካራ መሠረት) ማለት ሲሆን በመጨረሻ (በ64) ዓ.ም፤ ሁለቱን መልእክታት ጽፎ (ከ64) እስከ (67) ባለው ዓ.ም ሐምሌ (5) ቀን በሮም ከተማ ቊልቊል ተሰቅሎ በሰማዕትነት ዐረፈ። ተአምረ ኢየሱስ የተባለው መጽሐፍ ግን፤ በ60ዎቹ ዓ.ም ውስጥ ማረፉን ለማስረዳት (በ60) ዓ.ም ዐረፈ ይላል የሐምሌ (5) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና 174 ተአምረ ኢየሱስ። ማርያም የጳውሎስ ልብስ እንዴት ተባለች ለሚሉትም ኑፋቄ መልሱ፤ ጌታ፤ ከድንግል ማርያም ተወልዶ ያመነ፤ የተጠመቀ ይድናል፤ ያላመነ፤ ያልተጠመቀ ግን ይፈረድበታል ብሎ ወንጌልን ባያስተምርና ማር.16.16-17. ጳውሎስ አምኖ ባይጠመቅ ኖሮ፤ ዮሐዋ. 9.18. ጌታ ከዳዊት ዘር በሥጋ ተወለደ ብሎ ባልሰበከ ሮሜ.1.2፤ በልብሱ ጫፍም ሕሙማንን ባልፈወሰ ነበር። ስለዚህ ቅዱስ ጳውሎስ በልብሱ ጫፍ ሕሙማንን በመፈወስ ዮሐዋ.19.11-13. የዓለም መድኃኒት የሆነች እመቤታችንም የጳውሎስ ልብሱ ተባለች። ቅዱስ ጳውሎስም እንደ ቅዱስ ጴጥሮስ ሐምሌ (5) ቀን በዚሁ ዓ.ም በሮም ከተማ በሰይፍ ተቆርጦ ለማዕትነትን ተቀበለ። የሐምሌ (5) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር፤

ከሞት የተነሡ ወንድማማች፤

እመቤታችንን፤ የሞቱት በአንቺ ዳኑ ያሰኘው ቃል፤ ዓለም ከተፈጠረ ከ5,533 ዓ.ም ድረስ በሲኦል የነበሩ ነፍሳትን ጌታ ከእርሷ በነግሠው ሥጋ ተሰቅሎ ስለአዳነ እና ቅዱስ ጴጥሮስ፤ ወደ ሮሜ ከተማ ገብቶ የሚራፋ ብፁዓን ናቸው፤ ለእነርሱም ይራፋላቸዋልና የሚለውን የወንጌል ቃል ማቴ.5.7. ሲያስተምር የሰሙ ሰዎች፤ በዚያም ያሉ የድንጋይ ምሰሶዎች አሜን ይሉ ነበር፤ እናታቸው አክሮስያ፤ አባታቸው ቀውስጦስ የሚባሉና፤ የተመረዘ ውሃ ጠጥተው የሞቱ (2) ወንድማማች ልጆችም ነበሩ፤ እናታቸው አክሮስያና አባታቸው ቀውስጦስም የጴጥሮስን ፈጣሪ

(55) ርግብ ለጳጳሳት ለየሁ (ቅን) ናት፤ ስለ የዋህነቷ መጽሐፍ ምን ይላል?

(ከድንግል ተወልዶ ዓለምን ለማስተማር ሐዋርያትን የመረጠ ኢየሱስ ክርስቶስን) እንደምነው ተባብለው፤ ጸሎት በጀመሩ ጊዜ ቀውስጦስና እክሮስያ ሆይ የደቀ መዝሙራ የጴጥሮስን ቃል ስለሰማችሁና ስለተቀበላችሁ ልጆቻችሁን በሕይወት እስጣችኋለሁ የሚል ቃልን ከሰማይ ሲሰሙ፤ ወዲያው ልጆቻቸው ስለተነሡ ነው። የሐዋርያት ሞገሳቸው የሆነች እመቤታችንም፤ ከእነርሱ በረድኤት አትለይምና ሞተው የነበሩ በእንቺ ዳኑ አለ። እነዚህ ከሞት የተነሡ ልጆችም ለቅዱስ ጴጥሮስ ደቀ መዛሙርት ሆኑ፤ ከሁለቱም አንዱ ቀሌምንጦስ ሲሆን፤ ፊልጵ.4.3-4፤ ቀሌምንጦስ ከቅዱስ ጴጥሮስ ተምሮ፤ የተጠመቀና አሕዛብ በሐዋርያት ላይ ያደረሱትን መከራ ገድል ጽፎ፤ ከሐዋርያትም (81) የብሉይትንና የሐዲሳትን መጻሕፍት ተረክቦ፤ የሮም ኤጲስቆስጥ ሆኖ (10) ዓመት ከአገላገል በኋላ ጠራብሎስ በሚባል ከሐዲ ንጉሥ አማካኝነት ታላቅ ብረት በአንገቱ ታስሮ በጥቁር ባሕር የተጣለና ጎዳር (29) ቀን (በ110) ዓ.ም ገደማ በሰማዕትነት ያረፈ የመጻሕፍት ሊቅ ነው። (የጎዳር 29 ቀን መጽሐፈ ሰንክሳር)

የሥልጣን ክህነት ኃይል፤

(ታሪክ) ሐዋርያት፤ መላእክትን በሰማይ ገዙ ለሚለው ገጸ ንባብ (ኃይለ ቃል፤ ለዮሐንስ አፈወርቅ (2) ወዳጆች ነበሩት፤ እነሱም ንጉሡ አርቃድዮስና ንግሥቱቱ አውደክስያ ናቸው ልጅ እየወለዱ ይሞትባቸው ነበር በምን ምክንያት ልጅ ይሞትብናል ብለው ራሳቸውንና መሰሎቻቸውን ጠየቁ። ያማከሯቸው ሰዎችም ልጆቻችሁን ደግ ሰው ክርስትና ባያነሣላችሁ ይሆናል የሚሞቱ አሏቸው፤ ከዚህ የተነሣም ከዮሐንስ አፈወርቅ የበለጠ ደግ ሰው አለን? ብለው፤ ሴት ልጅ በወለዱ ጊዜ መጥተህ አጥምቅልን ብለው ላኩበት። ዮሐንስ አፈወርቅም መልእክታቸውን ተቀብሎ ሲሄድ፤ መልእክ ሞትን በመንገድ አገኘው ወዴት ትሄዳለህ አለው፤ አሁን አንተ የምትሄድላትን ሕፃን ነፍሷን ከሥጋዋ ልለይ እሄዳለሁ አለው፤ ዮሐንስም ገና አልተጠመቀችምና፤ ቆየኝ ላጥምቃት ብሎት ሕፃኗን አጥምቆ በሌላ መንገድ ተመለሰ።

(56) እንደ ርግብ የዋህ ሆና የተፈጠረች ሔዋንን፤ ዲዮብሎስ አሳታት 3ኛ.መጽ.መቃ.2.17-19።

የካህናት መዓርጋቸው (ሥልጣን ክህነታቸው) ደግ እንደሆነ ይታወቅ ዘንድ መልእክ ሞት ወደላይና ወደታች ሳይል (10) ዓመት ከዚያው ካለበት ቦታ ቆሞ ኖረ። ሕፃኗም (10) ዓመት ሲሆናት ለባል ታጨች ልጃችን ሀብትን አግኝታለችና (ባል ልታገባ ነውና) መጥተህ መርቃት ብለው ላኩበት፤ እሱም እሺ ብሎ በዚያ መንገድ ሲሄድ መልእክ ሞትን ቆሞ አገኘው፤ ምነው ከዚህ ቆመሃል? አለው አንተ ቆይ ካልከኝ ጀምሮ ወዲያና ወዲህ ብዬ አላውቅም አለው፤ ዮሐንስም አጥፍቻለሁ ሂድ የታዘዘከውን አድርግ አለውና ቢሄድ በእንድ ጊዜ ነፍሷን ከሥጋዋ ለይቶ ሞታ ሲያለቅሱ አገኛቸው፤ ተውት ነገሩ ከእግዚአብሔር የታዘዘ ነው ብሎ ታሪኩን አስረድቶ አጽናንቷቸዋል። ጌታም በምድር የምታስሩት በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድር የምትፈቱትም በሰማይ የተፈታ ይሆናል፤ የሚል ሥልጣን ክህነትን ለሐዋርያት በመስጠቱና ሐዋርያት፤ በዕለተ ምጽአት ጊዜ በ12ቱ ነገደ እስራኤል ላይ ስለሚፈርዱ፤ ሐዋርያት መላእክትን ገዙ አለ፤ ማቴ.18.18 እና ዮሐ.19.21-24።

፲፮86 ጽጌኪ ማርያም ኮነኒ ሲሳየ ወአራዘ፤
ወጸገወኒ እምትካዝ ተአምረኪ መናዝዘ፤
ቶማስ ሎቱ አመ ገበሁ አጎዘ፤
እንዘ ይብል ከርቤ እምእዴየ ውሕዘ፤

ረከበ (ረከቦ) በውስተ ቊስሎ (ውስተ ቊስሎ) አፈወ ምዑዘ።
ማርያም ሆይ ልጅሽ ምግብንና ልብስን ሆነኝ፤ ከጭንቅ የሚያረጋጋ ተአምርሽንም ሰጠኝ፤ ንጉሥ ሰሎሞን ስለ ጌታ መዓዛ ትምህርት እጆቼ ከርቤን አፈሰሱ (ሸቱ፤ ሸቱ ይሸታሉ) ብሎ እንደተናገረ መኃ.5.5-6. ቶማስ የጌታን ጎን በዳሰሰ ጊዜ በቊስሎ ውስጥ ልዩ መዓዛን አግኝቶ ከርቤ (ሸቱ) ከእጄ ፈሰሰ አለ። ከርቤ፤ ማለትም የሸቱ ዕንጨት ስም ሲሆን፤ ከርቤ የተሰበረውን ይጠግናል (የተለያየውን አንድ ያደርጋል። ስለዚህ ቶማስ ከርቤ (ሸቱ) ከእጄ ፈሰሰ ማለቱ፤ የጌታን ትንሣኤ ተጠራጥሮ ጎኑን ሲዳስስ እጁ እሳት እንደገባ ፈትል ተኮማተረ። ጌታዬ፤ አምላኬ ብሎ ሲያምን ግን እጁ ድኖለታልና ነው። ከዚህ የተነሣም ጌታ

(57) እመቤታችን፤ በርግብ መመሰሏ ከፍጥረት ሁሉ ቅድስት (የተለየች) ርገርጎት ስለሆነች ነው።

ሳያዩኝ የሚያምኑ ብፁዓን ናቸው አለ የሐ. 20.21-30 ንባቡና ትርጓሜው። በመጨረሻም አሕዛብ የቶማስን ቆዳ ገፈው፣ ስልቻም አውጥተውና፣ በሰውነቱ ላይ ጨው ጨምረው ግንቦት (26) ቀን ሰማዕትነትን ተቀበለ። (የሚያዝያ 6 ቀን እና የግንቦት 26 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)

፲፯-87 ክብር-ጌራ-ወርቅ ጽፋይ እምዕንቁ ባሕርይ ዘየጎቱ፤
ዘተጽሕፈ ብኪ ትእምርተ ስሙ ወተዝካረ ሞቱ፤
አክሊለ ጽጌ ማርያም ለጊዮርጊስ ቀጻላ መንግሥቱ፤
አንቲ ኩሎ ታሰግዲ ሎቱ፤
ወለኪኒ ይሰግድ ውኦቱ።

የጊዮርጊስ የስሙ (የሰማዕትነቱ) ምልክትና የሞቱ መታሰቢያ የተጻፈብኸ፤ ባሕርይ ከሚባል፣ ከሚያበራ ዕንቁ ይልቅ፣ የጠራ የክብር ጌጥ የሆንኸለትና በክብር የነገሠብኸ የክብር አክሊለ ማርያም ሆይ አንች ለጊዮርጊስ ሁሉን ታሰግዲለታለኸ፤ እሱ ግን፣ ለአንች ይሰግዳል። (ታሪክ) የቅዱስ ጊዮርጊስ መጽሐፈ ገድል እንደተናገረው ቅዱስ ጊዮርጊስ ከአባቱ ከዘሮንቶስና ከእናቱ ከቴዎብስታ (በ277) ዓ.ም በፍልስጥኤም ውስጥ በምትገኝና ልዳ በምትባል አገር ጥር (2) ቀን ተወለደ፤ ጊዮርጊስም ፈረስ መጋሰብንና ቀስት መወርወርን፣ አውሬ ማደንንም ዐወቀ፣ በተወለደ (በ20) ዓመቱም በጋብቻ እንዲወለን ሴትን አጨለት፣ ጊዮርጊስ ግን የምድር መሽራነትን ንቅ መጽሐፍ፣ የበጉ ሰርግ (ጌታ ለቅዱሳን የሚሰጠው የጽድቅ ክብር ስለደረሰ ደስ ይበለን ብሎ እንደተናገረ) በሰማይ የጌታ መሽራ ለመሆን መረጠ ራእ.19.7-9. ጣዖትን የሚያመልኩ ጋላስና ጋሪስ የሚባሉ የሮም ነገሥታትንም አሸንፎ ሥልጣን የያዘው ንጉሥ ዱድያኖስ፣ ክርስቲያኖችን ሁሉ የሚያሠቃይበትና የሚያሳድድበት ጊዜ ነበርና፤

(58) ቀደም ሲል የርግብ የሞህነት እንደተገለጸው፣ ከእባቡ አፍ ገብታ ዕንቁላላን ብትጥልም፣ በየሞህነቷ እግዚአብሔር ጠብቋታል ማቴ.10.16 ንባቡና ትርጓሜው።

ሰዎችን ሁሉ ለጣዖት ሲያሰግዳቸው፣ ጊዮርጊስ አይቶ ገንዘቡን ሁሉ ለድሆች መጽውቶ በ20 ዓመቱ ተጋድሎውን ጀመረ። ዱድያኖስም ጊዮርጊስን በተለያዩ ሥቃዮች ማሠቃየቱን ጀመረ፤ ጌታ ግን ጊዮርጊስ (3) ጊዜ እንደሚሞትና (3) ጊዜ እንደሚያስነሣው፣ በ4ኛው ዓመት የምስክርነትን አክሊል እንደሚቀበል ነግሮት (3) ጊዜ ሞቶ ተነሥቷል። በ4ኛው ግን (በ304) ዓ.ም በተወለደ (በ27) ዓመቱ፣ ጌታ ባረፈባት ዓርብ ቀን (በ9) ሰዓት ሚያዝያ (23) ቀን በክብር ዐርፎ የክብር አክሊልን ተቀዳጅቷል። ይህ ታሪክ ሲሆን፣ ሐተታውንም ምሥጢሩን ደግሞ ይመልከቱ።

እመቤታችን፣ የጊዮርጊስ ምልክትና የሞቱ መታሰቢያ ለምን ተባለች?

(ሐተታ) ዘተጽሕፈ ብኪ ትእምርተ ስሙ፤ ወተዝካረ ሞቱ፤ «እመቤታችን፣ የጊዮርጊስ የስሙ (የሰማዕትነቱ) ምልክት እና የሞቱ መታሰቢያ» የተጻፈብኸ ለምን ተባለች ቢሉ? ታሪኩን ከላይ እንደተመለከትነው ጊዮርጊስ፣ (3) ጊዜ ሞቶ፣ (3) ጊዜ ተነሥቶ በ4ኛው ዓመት ዐርፎአልና። ይህም ማለት ማርያም የሚለው (4) ፊደል የጊዮርጊስ (4) ጊዜ የመሞቱ ምሥጢር ምሳሌ ነውና። አንቲ ኩሎ ታሰግዲ ሎቱ፤ “እመቤታችንን አንች ለጊዮርጊስ ሁሉን ታሰግዲለታለኸ” ማለቱም፣ መኳንንቱና መሳፍንቱ ሁሉ ይሰግዱላት የነበረች የንጉሡ የዱድያኖስ ሚስት ንግሥት አለእስክንድርያ፣ በቅዱስ ጊዮርጊስ ትምህርት አምና፣ ለቅዱስ ጊዮርጊስ፣ የጸጋ (የአክብሮት) ስግደትን፣ ለፈጣሪ የአምልኮ ስግደትን ሰግዳ በንጉሡ (በባለቤቷ በዱድያኖስ) ትእዛዝ ሚያዝያ (15) ቀን አንገቷን በሰይፍ እንድትቆረጥ በመደረጓና በሰማዕትነት ዐርፋ የክብርን አክሊል በመቀዳጅቷ ሲሆን፣ ቅዱስ ጊዮርጊስም፣ በእንደ ጊዜ ሠላሳ ሺህ

(59) በብሉይ ኪዳን፣ ገብርኤል የሚል (2) ይገኛል።

አሕዛብን አሳምኗል። አጽሎን በሚባለው ጣዖት ላይ ያደረገው ርኩስ መንፈስንም፣ በቅዱስ ጊዮርጊስ ጸሎት ከጣዖቱ ወጥቶ ምድር ተከፍታ ውጠዋለች።

- ፲፰-88 ጽጌ ረዳሁ ለእስጢፋኖስ እምሥነ ጽጌያት ዘትጸድሊ፤
- ተአምረ ፈውስ አንቲ ማርያም ዕብነ ናብሊስ ተጸንጸሊ፤
- ወአለ ምስሌሁ ሰማዕታት ማኅበራን ፊቅጦር ወአቦሊ፤
- ለጸንጸሌ ፍቅርኪ እሙ በሰሚዐ ቃሉ መጥለሊ፤
- ኢያእመርዎ ለሕማም ቀታሊ።

ከአባባዎች መልክ ይልቅ የምታበሪ የእስጢፋኖስ ጽጌረዳው እና የጌታ እናቱ የሆንሺ ማርያም ሆይ የሚያቃጭልና የመድኃኒትነት ድምጽ ያለው ናብሊስ የሚባል ድንጋይ አንቺ ነሽ፤ ከእርሱ (ከእስጢፋኖስ) ጋር የነበሩ ብዙ (985) የፊቅጦርና የአቦሊ ማኅበር የሆኑ ሰማዕታት፣ የሚያለመልም የፍቅርሽ ጸናጽል ድምጽን በመስማት ገዳይ የሆነ ሕማምን አላወቁትም።

ሁለት እስጢፋኖሶች የመጀመሪያ ሰማዕታት እንዴት ተባሉ?

(ታሪክ) “የ” 9.ም አቁጣጠርን የቤተክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ እንደገለጸው በ296 ዓ.ም ገደማ የአንጾኪያ የመጀመሪያ ሰማዕት የሆነው ይህ እስጢፋኖስ፣ ንጉሡ ዲዮቅልጥያኖስ ቤተ ክርስቲያን እንድትዘጋና የጣዖት ቤት እንዲሰፋፋ ሕዝቡን ሰብስቦ የአዋጁን ደብዳቤ በጉባኤ ሲያስነብብ፣ ሰምቶ ስለ ሃይማኖት ልቡ በክርስቶስ ፍቅር እሳት ነደደና፣ ያችን ደብዳቤ ከአንባቢው ወታደር ነጥቆ ቀደዳት፣ በዚህ ምክንያትም ዲዮቅልጥያኖስ ሰይፉን መዝዞ እስጢፋኖስን መትቶ ለሁለት ከፈለው፣ የቅዱስ እስጢፋኖስ ራስም ወደ ፊት የንጉሡ ዓይኖች እንደሚጠፋና ፍጹም ደሀ ሆኖ ምጽዋትን እንደሚለምን እየጮኸች ትዘልፈው ነበር፤ በኋላም ንጉሡ የእስጢፋኖስን ራስ እንዲቀብሯት አዝዞ ቀበሯት፣ እንደገና (ለ3) ቀን

(60) ከዕዝራ ሱቱኤል እስከ መጽሐፈ ሄኖክ (በ81 መጽሐፍ፣ ቅዱስ ከገጽ 723 እስከ 853) በእሉት ብሉያት መጻሕፍት፣ ገብርኤል የሚል (10) ይገኛል።

ያህል ንጉሡን ስትዘልፍ በብረት ሳጥን ውስጥ ጨምረው ከባሕር እንዲጥሏት አደረገ፤ ከጌታ የታዘዘ መልአክም ከባሕር ውስጥ ሳጥኑን አውጥቶ ከባሕሩ ዳር አኖረው፣ የቅዱስ እስጢፋኖስ እናትም መጥታ ሳጥኑን ወደ ቤቷ ወስዳ የመከራው ዘመን እስኪያልፍ ድረስ በሥውር ቦታ፣ አኑራ መብራትን ታበራለት ነበር፤ የመከራው ዘመን ሲያልፍ ግን፣ ቤተ ክርስቲያን ተሠርቶለት ብዙ ተአምር ተደርጓል። ይህ እስጢፋኖስም፣ የኢየሩሳሌም የመጀመሪያው ሰማዕት ከሆነው ከሊቀ ዲያቆናት እስጢፋኖስ በኋላ፣ የአንጾኪያ የመጀመሪያ ሰማዕት ተብሏል፤ የጥቅምት (9) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር።

ሰውንና ወፍን ስለሚያስወልድ ተአምረኛው ድንጋይ፣

(ታሪክ) ድምጹ እንደ ብረት የሚጮህ፤ እንደ መስታወት ሰተት ያለና እንደ ዕንቁ የሚያበራ ናብሊስ የሚባል ድንጋይ አለ፤ መልኩ ዕብነ በረድን ይመስላል፤ የታመመ ሰው ጭንቅ ሲበዛበት ይህን ድንጋይ በጀርድ አጠገብ የመቱለት እንደ ሆነ ቶሎ ያለ ጭንቅ ያርፋል፤ ሌትም ምጥ በፀናባት ጊዜ እሱን ስትነካ በፍጥነት ትወልዳለች፤ ወፍም እንደዚሁ ምጥ ሲፀናባት በእግሯ ስትቆምበት ፣ፈጥና ትወልዳለች፤ ስለዚህ ናብሊስ የተባለ ይህ ድንጋይ፣ መድኃኒትነት ያለው የምሕረት ድንጋይ ነው። እመቤታችንም፣ ለነፍስና ለሥጋ፣ መድኃኒት ናትና፣ የምሕረት ድንጋይ (የምሕረት ማዕድን) አንቺ ነሺ አለ፤ መጽሐፈ ጉልቄ አዕባን፣ (የከበሩ የድንጋዮችን፣ የዕንቁዎችን (የማዕድናትን) አይነት የሚገልጽ የእጅ ጽሑፍ (ያልታተመ)።

ስለ ሰማዕቱ ፊቅጦር፣

(ታሪክ) “የ” 9.ም አቁጣጠር፣ ቀደም ሲል በገጽ 64 ላይ እንደተገለጸው ሰማዕቱ ቅዱስ ፊቅጦር፣ እንደ አንጾኪያዊው እስጢፋኖስ በዲዮቅልጥያኖስ ዘመነ መንግሥት በ296 ዓ.ም ገደማ የተነሣ (የተጋደለ) ሰማዕት ነው፤

(61) በሐዲስ ኪዳን፣ ገብርኤል የሚል (2) ይገኛል።

አባቱ ገርማኖስ፤ እናቱ ማርታ ይባላሉ በተወለደ (በ20) ዓመቱ በዲዮቅልጥያኖስ ቤተ መንግሥት (የ3ተኛ) የሹመት ደረጃ የነበረው ነው። ሥጋን አይበላም ወይንንም አይጠጣም ነበር፤ ንጉሠ-የሚያመልከውን ጣዖት አላመልክም ብሎ እንደ ወርቅ በእሳት የተፈተነ ሰማዕት ነው ላሜዳዎችን (የአውድማ እህል መገልገያዎችን) እየሸጠ ራሱንና ነዳያንን ይረዳ ነበር፤ ዘቅዝቀው ሲሰቅሉትም ታይ የነበረች አንዲት (የ15) ዓመት ብላቴና መላእክት በፊቅጦር ራስ ላይ አክሊልን ሲያስቀምጡ አይታ ለአሕዛብ ነገረቻቸው። ብዙዎችም አምነው ሚያዝያ (27) ቀን በሰማዕትነት ዐርፈዋል። የሚያዝያ 27 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር።

በተገፈፈ ቆዳው ሙት ስላስነሣው ሰማዕት፤

(ታሪክ) ሰማዕቱ ቅዱስ አቦሊ፤ አባቱ ዮስጦስ እናቱ ታውክልያ ይባላሉ፤ ከነገሥታትም ወገን ነበር፤ ዓላውያንን ወግቶ ሲመለስ ዲዮቅልጥያኖስ ፈጣሪን ከዶ ቢያገኘው ከሌሎች የመንግሥት ልጆች ጋር የዲዮቅልጥያኖስን ሥልጣን ለመቀማት አስበው፤ ከዚህ ከሚያልፈው ዓለምስ አዲሲቱንና የማታልፈው ሰማያዊት ኢየሩሳሌምን ራእ. 21.1-3. መውረስ ይሻላል ብለው፤ በሰማዕትነት ለመጋደል ወሰኑ። አቦሊም እንደ ሐዋርያው ቶማስ ቆዳው እስኪገፈፍ ድረስ ተጋድሏል፤ የአንድ ባለጸጋ ቤት ሲሠራም የቤቱ ግድግዳ ፈርሶ የባለጸጋው (2) ልጆችና በቤቱ ሥራ ላይ የተሰማሩ (16) ሰዎች ሞቱ፤ አቦሊም የተገፈፈ ቆዳውን ወስዶ በሞቱ ሰዎች ላይ ዘርግቶ፤ በሕያው በእግዚአብሔር ስም ተነሡ ቢላቸው (18ቱ) ሰዎችም ሁሉ ተነሥተዋል፤ ጌታም አቦሊን የገድልህን መጽሐፍ የሚጽፈውንና የሚያነብበውን፤ የሚሰማውንም ሁሉ ስሙን በኪሩቤል ክንፍ ላይ እጽፈዋለሁ ብሎ ቃል ኪዳን የሰጠውና ነሐሴ (1) ቀን ያረፈ ሰማዕት ነው። የነሐሴ (1) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር።

(62) በአጠቃላይ (በ81) መጽሐፍ ቅዱስ ገብርኤል የሚል (14) ይገኛል።

፲፱-89 ተለምረ ፍቅርኪ ማርያም ይገብር መንክረ፤

እንዘ ባዕረ ሞት ያረሰዕ ወያህተጥዕም መሪረ፤

በመዓዛ ጽንኪሰ (አመዓዛ ጽንኪሰ) ለዘበዓውደ ስምዕ ሰክረ፤
ውግረተ አዕባን ይመስሎ ኅሠረ፤

እሳትኒ ማየ ባሕር ቆሪረ።

ማርያም ሆይ የፍቅርሽ ተለምረ የሞት ጣርን አስረስቶ፤ መራራውንም አጣፍጠ ድንቅ ተለምረን ያደርጋል፤ በልጅሽ መዓዛ (ከልጅሽ መዓዛ የተነሣ) በሰማዕትነት አደባባይ ለተመሰጠ ሰው፤ በድንጋይ መወገር ገለባን፤ እሳትም የቀዘቀዘ የባሕር ውሃን ይመስለዋል። ሰማዕቱ እስጢፋኖስ፤ (ከ7ቱ) አገልጋይ ዲያቆናት አንዱ ሆኖ፤ ጥቅምት (17) ቀን የተሾመኖ ከጌታ ዕርገት በኋላ (2) ዓመት ክርስትናን አስተምሮ በተወለደባት ጥር (1) ቀን (በ35) ዓ.ም በወጣትነት እድሜው ከጌታ ቀጥሎ፤ ከሐዋርያት ቀድሞ ሰማዕትነትን የተቀበለና በኢየሩሳሌም የክርስቶስ የመጀመሪያው ሰማዕት ነው፤ የሐዋ.7.54-60. እስጢፋኖስ ማለት፤ በግሪክ ቋንቋ አክሊል ማለት ነው አባቱ ስምዖን፤ እናቱ ሐና ይባላሉ (ቤተ ክርስቲያንን እወቅ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የሰ/ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ ማኅበረ ቅዱሳን 1988 ዓ.ም እና የቅዱሳን ታሪክ በሊቀ ብርሃናት መርቆሬዎስ አረጋ 1988 ዓ.ም።

፲-90 አንብርኒ ማርያም ውስተ ልብኪ ከመ ኅልቀት፤

ወከመ ማዕተብ ዘትእምርት (ወከመ ማዕተብ ፀርኒ) በመዝራዕትኪ ልዕልት፤
በእንተ ርስሐትየሰ ኢትመንንኒ ንግሥት፤

እስመ ወሀብኩ ንብረትየ ለፍቅርኪ ሞት፤
በእሠርገዎሙ ለሰማዕት በጽጌሁ ሕይወት።

የሰማይ ንግሥት የሆነሽ ማርያም ሆይ መዝ.44.9. ቀለበትን በጣት፤ አይክልን (መስቀልን) በደረት እንዲይዙ ምልክት እንዳለው ቀለበት (እንደ መስቀል) በልቡናሽ ጻፈኝ፤ ስለ ኃጢአቴም አትናቂኝ፤ ሰማዕታትን በሕይወት አበባው (ደስ በሚያሰኛቸው ሕይወት) ለአስጊጣቸው ለፍቅርሽ፤ እስከ ሞት ድረስ ሕይወቴን ሰጥቻለሁና።

(63) በብሉይ ኪዳን፤ ማኅኪል የሚል (3) ይገኛል።

፲፩-91 ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም በማኅበረ ጳውሎስ ተወደለ፤
 ወፊድፋደስ በላዕላ ጌታን ነገሠ፤
 እስመ አንጦስ (አሕየወ) ሙታነ ወሕሙማነ ፈወሰ፤
 ቦ፡ ዘይቤ አጽገዮ ዘዮብሰ፤
 ወቦ፡ ዘይቤ አድባረ አፍለሱ።

ማርያም ሆይ የፍቅርሽ ተአምር በብዙ ጳውሎስ ዘንድ ተመሰገነ፤
 ይልቁንም በጌታን ላይ ከፍ ከፍ አለ፤ ሙታንን አስነሥቷልና
 ሕሙማንንም ፈውሷልና፤ የደረቀውን አለመለመ (አሳበበ) ያለ፡ አለ፤
 (ነበረ)፤ ተራራንም አፈለሰ ያለ፡ አለ (ነበረ)። (ሐተታ) ተአምርሽ
 በጌታን ላይ ከፍ ከፍ አለ ማለቱ፤ ጳውሎስን በመልካም ሥራቸው
 ዋጋ ያገኛሉ፤ ጌታን ግን በጎ ሥራ ስለሌላቸው ለእመቤታችን
 በተሰጣት ቃል ኪዳን በመማፀንና በስሟ በጎ ነገር በማድረግ፤
 የመዳን ተስፋ ስላላቸው ነው። ቦ፡ ዘይቤ አጽገዮ ዘዮብሰ «የደረቀውን
 አለመለመ ያለ፤ (ነበረ)» የሚለው ምሥጢርም የቅዱስ ጊዮርጊስ
 መጽሐፈ ገድል እና የኅዳር 7 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እንደተናገረው
 ቅዱስ ጊዮርጊስ በጸሎቱ (70) ነገሥታት የተቀመጡበትን ወንበርንና
 የመበለቷን (የደሃዋን) የደረቀ የቤት ምሰሶን ያለመለመውን ተሪክ
 ያስረዳል።

በሃይማኖት ተራራን ስለማፍለስ፤

(ታሪክ) ወቦ፡ ዘይቤ አድባረ አፍለሱ፤ (ተራራን አፈለሰ) ስለሚለው ጌታ
 ቃል ደግሞ በሊቀ ጳጳሱ በአባ አብርሃም ዘመን በግብጽ አገር የነገሠ ስሙ
 ለማዘ የሚባል የአሕዛብ ንጉሥ፤ አባ አብርሃምን በወንጌላችሁ የሰናፍጭ
 ቅንጣት ያህል ሃይማኖት ቢኖራችሁ፤ ይህን ተራራ ተነሥተህ ሂድና ወደ
 ባሕር ግባ ብትሉት ይደረግላችኋል ይላል። ይህ እንዴት ይሆናል? ብሎ
 ቢጠይቀው፤ አባ አብርሃምም ቃሉ ትክክል ነው አለው፤ ማቴ. 17.20-21፤
 ንጉሡም ይህ ከሆነስ

(64) ከዕገራ ሱቱኤል እስከ መጽሐፈ ሄኖክ (በ81 መጽሐፍ ቅዱስ ከገጽ 723
 እስከ 853) በአሉት ብሉያት መጻሕፍት፤ ሚካኤል የሚል (30) ይገኛል።

ምልክትን አሳዩኝ አለ፤ አባ አብርሃምም ንጉሡን (3) ቀን
 እንዲሰጠው ለመነውና (3) ቀን ሰጠው አባ አብርሃምም
 መነኩሳቱንና ኤጲስቆጶስቱን ሰብሰቦ (3) ቀንና (3) ሌሊት እንዲጸልዩ
 ነግሯቸው ሲጸልዩ፤ በ3ተኛው ቀን ከእመቤታችን ሥዕል ተማፀነ።
 እመቤታችንም፤ አንዲት ሴት መጥታ በዝሙት ልታሰናክለው
 በቀረበች ጊዜ፤ ቀኝ ዐይንህ ብታሰናክልህ፤ (የሰህተት ምክንያት
 ብትሆንብህ)፤ ከአንተ አውጥተህ ጣላት ሁለት ዐይን ኖሮህ በገሃነም
 ከምትጣል ከአካላትህ አንዱ አካል ቢጠፋ ይሻልሃል የሚለውን
 የወንጌል ቃል ለመፈጸም፤ ማቴ.5.28-31. አንድ ዐይንን በጫማ
 መስፈያው አውጥቶ የሰጠ፤ ውሃም በመቅዳት ደካሞችን የሚረዳ፤
 ጫማ ሰፊው ስምዖንን ጠይቀው አሰኙ። አባ አብርሃምም
 እመቤታችን እንደነገረችው አደረገ፤ ስምዖንም ለአባ አብርሃም አንተ
 እኔን፤ ሕዝቡ አንተን እያዩ ኪርያላይሶን (አቤቱ ጌታ ሆይ ይቅር
 በሰን) እያላችሁ (40) ጊዜ ጸልዩ አለው፤ አባ አብርሃምም ስምዖን
 እንደነገረው አድርጎ ንጉሡና ሕዝቡ በተሰበሰቡበት አደባባይ (3) ጊዜ
 ሰግደው ተራራውን በመስቀል ምልክት ቢባርከው፤ ተራራው በሰው
 ሁሉ ፊት ተነሥቶ ወደ ሰማይ ከፍ ከፍ አለ፤ ሊቀጳጳሱና
 ምእመናንም ሲሰግዱ “ያ” ተራራ (3) ጊዜ ወደ ቦታው ተመለሰ
 ሕዝቡና ንጉሡም ይህን ተአምር አይተው እጅግ አድንቀው አመኑ።
 (የታኅሣሥ 6 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና 150 ተአምረ ማርያም።)

፲፪-92 ሃይማኖት የ ማርያም ዘአጥረይኩኪ እምኬፋ፤
 አፍለስኪ ደብረ ወሣረርኪ ለሊያሪኮ በጽንፋ፤
 እንዘ ያቴክዘኒ ሊተ ዘጌጋይዮ ዘለፋ፤
 ለእምየ መርዓተ ጽጌ ተአምርኪ መጽሐፋ፤
 ያብሥረኒ ሊተ ኑዛዜ ወተስፋ።

(65) በላይኛው ገጽ የሚል (2) ይገኛል።

ከጴጥሮስ የተማርኩሽ ሃይማኖት ማርያም ሆይ ተራራን ነቅለሽ በኢያሪኮ ዳርቻ ላይ ተከልሽ፤ (ሠራሽ)፤ በበደሌ የሚመጣብኝ ዘለፋ እኔን ባሳዘነኝ ጊዜ፤ ደስ የሚያሰኝ የአንቺ የእናቴ ተአምርሽ፤ መጽናናትንና ተስፋን ያብሥረኝ። (ሐተታ) እመቤታችንን ከጴጥሮስ የተማርኩሽ ሃይማኖት ማለቱ፤ ጌታ የሰውን ልጅ ማን ይሉታል ብሎ ደቀ መዛሙርቱን በጠየቀ ጊዜ፤ ቅዱስ ጴጥሮስ አንተ ክርስቶስ የሕይወት እግዚአብሔር ልጅ ነህ ሲል፤ ከሥጋዎ ሥጋን፤ ከነፍሷ ነፍስን የነሣ ጌታም ጴጥሮስን ብፁዕ (የተመሰገንህ) ነህ፤ በዚህች ዓለት ላይም ሃይማኖት የምትፀናባት ቤተ-ክርስቲያኔን እሠራለሁ ያለውን መናገር ነው፤ ማቴ.16፡15-21. ሃይማኖት፤ አንዲት ብቻ ስትሆን ይህችም ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጁ መሆኑን አምኖ በአብ፤ በወልድ፤ በመንፈስ ቅዱስ (በአንድ አምላክ) ስም መጠመቅ ናት ማቴ.28.18፤ ኤፌ.4-5።

እመቤታችን፤ በኢያሪኮ ስላደረገችው ተአምር፤

(ታሪክ) በጽርዕ አገር (ልዩ ስሟ ዕቆና በምትባል ሰፈር) ባለና ርቀቱ ከኢያሪኮ ግማሽ ኪሎ ሜትር በሚሆነው በአንድ ተራራ፤ በእመቤታችን ስም የተሠራች ቤተ ክርስቲያን ነበረች። እመቤታችንም ለአንድ ቁስ በኢያሪኮ ዳርቻ ሌላ ተጨማሪ ቤተ ክርስቲያን ሥራልኝ ብላ በሕልሙ በተደጋጋሚ ነገረችው ካሁንም ይህን ነገር ለሕዝቡ ነገራቸው፤ ሕዝቡም ለብዙ ዓመታት የቤተ ክርስቲያኒቱን ሥራ ችላ በማለታቸው እና የመነኩሳቱ ቤት ከነአጥፍ ነሐሴ (23) ቀን ፈልሶ፤ ምንም ጉዳት ሳይደርስበት ኢያሪኮ ወደ ምትባል አገር ዳርቻ በእመቤታችን ተአምር እንደሄደ ተነገረ፤ (234 ተአምረ ማርያም)።

(66) በአጠቃላይ (በ81) መጽሐፍ ቅዱስ፤ ሚካኤል የሚል (35) ይገኛል።

ገዢ-93 ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም ውስተ አጽናፈ ምድር ያደ፤ እንዘ ሞገደ ባሕር ያዘነን ወያጠፍዕ ነደ፤ በፍርሀተ ሂመት ዘምሥጢር (አምፍርሀተ ሂመት ዘክሀነት) ተመሊያሙ ረዓደ፤ ካህናት ክልኤቱ ድኅረ መተፋ ገሀደ፤ ጸገዩ እምኒኪ ልሳነ ወእደ።

ማርያም ሆይ የፍቅርሽ ተአምር በምድር ዳርቻ ሁሉ የባሕር ኅርፍን ጸጥ እያደረገና እሳትን እያጠፋ ተገሰጸ፤ (ታወቀ) ምሥጢር ያለበት ሹመትን በመፍራት (ክህነት ካለበት ሹመት መፍራት የተነሣ) ድንጋጼን ተመልተው፤ ሁለቱ ካህናት አካላቸውን በግልጽ ከቆረጡ በኋላ ከአንቺ በተገኘ ተአምር ምላስንና እጅን አገኙ። (የተቆረጡ አካሎቻቸው በተአምር ቀድሞ እንደነበሩ ሆኑላቸው)። ይህ ኃይለ ቃልም ቀኝ እጅህ ብታሰናክልህ ቆርጠህ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንዱ ቢጠፋ ይሻልሃልና የሚለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል የፈለመ፤ ነው ማቴ.5 30-31።

በብርሃን ስለታደበው ልጅ፤

(ታሪክ) ክርስቲያን ያልሆነ አንድ ልጅ፤ ከክርስቲያን ልጆች ጋር ላሞችን እየጠበቀ ሳለ፤ እረኞቹ ምሳቸውን ሲበሉ አይቶ አብሯቸው በቀረበ ጊዜ፤ እስከምትጠመቅ ድረስ ከእኛ ጋር አትበላም አሉት እሱም ከእናንተ ጋር እንድሆን ወደ ክርስትና ሃይማኖት አስገቡኝ አላቸው፤ በዚህ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ከእረኞች አንዱን ክርስቲያን ልጅ አነሳስቶት ከሚጠጡበት ምንጭ ውሃ ጠልቆ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠምቅሃለሁ ማቴ.28. 18-20. ስምህም “ገሪዛን” ይሁን ብሎ አጠመቀው፤ ገሪዛን ማለትም የቡራኬ ቃል የሚነገርበት የተራራ ስም ሲሆን፤ ዘዳ.11.29. የተባረከህ ልጅ ሁን ለማለት ስሙን ገሪዛን ብሎ ጠራው፤ ይህ ልጅም ከተጠመቀ በኋላ

(67) ኢትዮጵያዊው ጳጳስ አባ ዮሐንደ (በ526) ዓ.ም ሚያዝያ (5) ቀን ተወለደ፤ (ከ145-147 ያለ ተአምረ ኢየሱስ እና የቅዱሳን ታሪክ በሊቀ ብርሃናት መርቆራዎስ አረጋ 1998 ዓ.ም)።

በመካከላቸው ጉብቶ በላ፣ ማታ ወ፣ ቤቱ በገዳ ጊዜም አባቱ፣ ፊቱ ብርሃን የተሞላ ሆኖ እና መጻፈው ከሸቱ ሁሉ በልጦ ስላገኘው፣ ይህን መጻፈ ከየት አገኘኸው? አለው፣ ልጁም የክርስቲያን ልጆች እንዳጠመቁት ነገረው፣ ከዚህም የተነሣ አባቱ ልጁን በእሳት ውስጥ ጣለው፣ ነገር ግን የጌታ መልአክ (3) ልጆችን ከእሳት እንዳዳናቸው ዳን.3.9-32 እመቤታችን በተለምዶ አሳቱን አጥፍታለት ዳነ፣ እናትና አባቱም የልጆቻቸውን ከእሳት መዳን ከተረዱ በኋላ አምነው ተጠምቀዋል (171 ተለምረ ማርያም)።

የተቆረጠች እጅ በቅዳሴ ጊዜ ስለማብራቷ፣

(ታሪክ) አትናቴዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘአንጾኪያ፣ ቀድሞ አረማዊ (ያላመነ) ነበር፣ ኋላ ግን አምኖ ተጠምቆ ተሾሟል፣ በሀገራቸውም የተሾመ ሁሉ አንድ ሳምንት ቀድሶ ያቁርባል። በዚህ ልማድ በመስቀል እየባረከ ሲዞር፣ ቀድሞ በአረማዊነት ሳለ፣ የምታውቀው እንዲት ሴት መለያ ይሁነኝ ብላ እጅን ነክሳችው። በዚህ ጊዜ ጸር (የዝመት መንፈስ) ተነሳበት፣ ከዚህ ሁሉ ያደረሰችን ይህች እጅ አይደለችምን ብሎ ከዕቃ ቤት ጉብቶ ቀኝ እጅን በሰይፍ ቆርጦ በልብስ ጠቅልሎ ከመኝታው በታች አኖራት። በነጋውም ምእመናን መጥተው አባታችን! ገብተህ ቀድስልን አሉት፣ አይቻለኝም አላቸው ሁለተኛም ገብተህ ቀድስልን አሉት እንደዚሁ አይቻለኝም አላቸው። ምእመናኑም ይህ ሰው፣ ወደ ቀደመ ግብሩ ተመለሰን? ሲሉ፣ እርሱ ወደ እመቤታችን ቢያመለክት እንደ ፀሐይ የምታበራ እጅ ቀጠለችለት፣ ጉብቶም ሲቀድስ የእጅ ብርሃን ዐይን እየበዘበዘ የማያሳያቸው ቢሆን፣ ወጥተው አባታችን! ነገሩ ምንድነው? ግለጽልን አሉት። እሱም ምንጣፉን ግለጠት አላቸውና ቢገልጡት፣ እጅ ከዚያ ወድቃ አይደለም፣ ያቺ የእኔ እጅ ናት፣ የምታበራዎ ይህቺ እጅ ግን፣ እመቤታችን የሰጠችን እጅ ናት ሲላቸው፣ ሁሉም ተደንቀዋል፣ (104 ተለምረ ማርያም ትንሣኤ ዘጉባኤ 1989 ዓ.ም)።

(68) በሕፃንነቱ አራዊት የሰገዳለት አባ ዮሐንስ በተወለደ (በ14) ዓመቱ መነኩሰ፣ ድርሳነ ኤልያስ ግእዝ እትም 1964 ዓ.ም ትንሣኤ ዘጉባኤ።

ሁለቱ ካህናት፣ አካላቸውን ቆረጡ ለሚለው ኃይለቃል አንዱ ታሪክ ይህ ሲሆን፣ ሁለተኛው ታሪክ ደግሞ ከሮሜ ጳጳሳት ውስጥ ጌታን የሚፈራ ስሙ አባስ የሚባል አንድ ካህን ነበር፣ ከታላላቅ በዓላት ውስጥ በአንዲት ቀንም ሥርዓተ ቅዳሴውን ከፈጸመ ፣ በኋላ እንደ ሥርዓቱ አንዲት ሴት የካህኑን እጅ ስትሳለም፣ በልቡናው ውስጥ የሥጋ ፍትወት አደረበትና ልቡናው በዝመት ጸር ተወጋ፣ ሥርዓቱንም ፈጽሞ ወደ ቤቱ ሄዶ ሰይፍ አንሥቶ እጅን ቆርጦ እመቤቱ ማርያም ሆይ ኃጢአቴን ይቅር በዪኝ እያለ ሲያለቅስ፣ የተቆረጠች እጅ እንደ ቀድሞ ሆናለታለች። ስለዚህ (2ቱ) ካህናት በተለምዶ ምላስንና እጅን አገኙ አለ። እጅን ምላስ ማለቱም ስለምን ነው? ቢሉ የሰው አንዱ አካል፣ ከታመመና ከተቆረጠ፣ ሁሉም አካል ታማሚ ነውና። 1ኛ.ቆር. 12.14-27. (223 ተለምረ ማርያም)።

፩-94 ተለምርኪ ጽጌ ሐና በገጸ ከሲፋ አመ ተዐውቀ፣
ሠረረ ያፍ ነሚኦ ዘመጽሐፈ መልእክት ረቀ፣
በትእዛዝ ጽጌኪ (ዚእኪ) ያብጽሕ ብሔረ ርኑቀ፣
ዓሣ ባሕርኒ እንዝ ይጸውር ወርቀ፣
ይጸብት ቀላያተ ወየዐርግ ሐይቀ።

የሐና አበባዎ የሆንሽ ማርያም ሆይ ተለምርሽ በከሲፋ ፊት በታወቀ ጊዜ፣ በልጅሽ (በአንቺ) ትእዛዝ ወፍ መልእክት ያለበትን ደብዳቤ ይዞ ያደርስ ዘንድ ወደ ሩቅ አገር በረረ፣ የባሕር ዓሣም ወርቅን ተሸክሞ በባሕር ላይ ይዞኛል፣ ወደወደቡም ይወጣል።

ስለ መልእክተኛው ወፍ፣

(ታሪክ) በመቄዶንያ አገር የነገሠና ቤተ ክርስቲያንን የሚዘርፍ ከሊፋ የሚባል ንጉሥ ነበር፣ ሰራዊቱ አትራብ በምትባል አገር በእመቤታችን ስም የተሠራች ቤተ ክርስቲያንን ሊያቃጥሉ ሲሉ፣ ቀረብ ዮሐንስ የሚባል የገዳሙ አስተዳዳሪ እስከ (3) ቀን ድረስ ጊዜ እንዲሰጡት ሰራዊቱን ለመነና በእመቤታችን ሥዕል ፊት ቆሞ ጸለየ፣ (ከ3) ቀን በኋላም በጥቁር ቀለም የተጻፈች ደብዳቤ ወደ ከሊፋ

(69) አባ ዮሐንስ (በ558) ዓ.ም በተወለደ (በ32) ዓመቱ ገዳር (5) ቀን ከገፍ አውጥቶ ብሔረ ሕያዎን ገባ፣ ድርሳነ ኤልያስ ግእዝ እትም 1964 ዓ.ም ትንሣኤ ዘጉባኤ።

ደርሳላች የሚል ቃል ሰማና ተደሰተ። ይህንን መልእክትም ያደረሰ፤ የነቢዩ ኤርምያስ ደቀ መዝሙር የነበረ የባሮክን የጽሑፍ መልእክት ይዞ ከኢየሩሳሌም ወደ ባቢሎን እንደ በረረውና የሞተ ሰውን እንዳስነሣው ንስር ሁሉ፤ ተረ.ኤር.11.1-7. ነጭ ወፍ ነበር። መስፍኑም በድንኳን ውስጥ ከአልጋው ላይ ተኝቶ ሳለ የፋና መብራት ሲበራ አይቶ ተደነቀ፤ ወፉ የጣለሉትን ደብዳቤም አንብቦ ተረዳ፤ በዚህ ምክንያት ቤተ ክርስቲያኒቱ ሳትቃጠል ቀርታለች፤ (ከ271-275 ተአምረ ማርያም)።

ወርቅን የያዘ ዓሣ፤

(ታሪክ) በንግድ ሥራ ከሚተዳደርና ስሙ ሚካኤል ከሚባል ዲያቆን፤ ክርስቲያን ያልሆነ አንድ ሰው የጣቱ የወርቅ ቀለበትን አስይዞ ዕቃ ገዛ፤ ዲያቆኑም የእመቤታችንን ሰላምታ በዚህ በሥራ ቦታው ጸልዮ እስኪመለስ ድረስ፤ ሰውዬው ወርቁን ወስዶ ማንም እንዳያገኘው ከባሕር ጨመረው፤ ቀኑም እመቤታችን ያረፈችበት ጥር (21) ቀን ነበር፤ ዲያቆኑም ከቤቱ ገብቶ ከቤተሰቡ ጋር ምግብ ሲበላ፤ ታናሽ ልጁ ከዓሣ በቀር ሌላ ምግብ አልበላም ብሎ ሲያለቅስ፤ አባቱ ዓሣ ገዝቶ እንደተለመደው ዓሣውን ለምግብነት ለማዘጋጀት ሆዱን ሲቀዳ፤ ሌባው ሰውዬ ወስዶ ከባሕር የጣለው የወርቅ ቀለበት ተገኘ፤ በዚህ ጊዜ ዲያቆኑና ሌባው ሰውዬ እጅግ ተገረሙ፤ ሌባውም ከዲያቆኑ እግር ሥር ወድቆ ይቅር በለኝ፤ የክርስትና ሃይማኖትም እውነተኛ (ትክክለኛ) ሃይማኖት ነው ብሎ አምኖ ተጠመቀ፤ መንኲሶም ቤተ ክርስቲያንን ሲያገለግል ኖሮ በክብር ዐረፈ (ከ307- 308 ተአምረ ማርያም)።

- ጳጅ-95 ጽጌኪ ማርያም ገቢረ ተአምር አመ ወጠነ፤
- በትእዛዝኪ አኮኑ ማየ መሳብክት አውየነ፤
- ምንተ ገቢረ ቃለ ዚአኪ ዘሰዕነ፤
- ሶበሰ ትፈቅዲ ከመ ታርእዪ ሥልጣነ፤
- ዕብንኒ ኅብስተ እምኮነ።

(70) ቅዱስ ያሬድ፤ ስለ አባ ዮሐን ክብር፤ ገጽ (5) ቀን በሚዘመሩ ድጓ፤ ዝማራ መዋሥዕት በተባሉ ድርሰቶቹ ብዙ ተናግሯል።

ማርያም ሆይ ልጅሽ ተአምር መሥራትን በጀመረ (ባሰበ) ጊዜ፤ በአማላጅነትሽ የጋኖችን ውሃ ወይን አድርጎ የለምን? ዮሐ. 2.12. የእንቺ ተአምር (ኃይልሽ) ምንም ከማድረግ የሚሳነው የለም። (የተሳነው! ምን ነገር አለ?) ተአምርሽን ልታሳዩ ብትወጁለ፤ ድንጋዩ ዳቦ በሆነ ነበር። (ሐተታ) ተአምርሽን ልታሳዩ ብትወጁለ፤ ድንጋዩ ዳቦ በሆነ ነበር ማለቱ፤ ማድረግ ትችያለሽ ማለቱ ነው።

እመቤታችን፤ በቃና ሰርግ፤ ወይን እኮ! አልቆባቸዋል

ያለችበት ምሥጢር

(ታሪክ) የገሊላ አውራጃ በምትሆንና ቃኒ በምትባል መንደር (ባቲለስ በምትባል ቀበሌ) ሰርግ ተደረገ፤ ጌታና እናቱ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሰርጉ ተጠርተው ሄዱ፤ የሙሽራውም አባት ስሙ ዮካን ሲሆን፤ የሙሽራው ስም ደግሞ ዶኪማስ ይባላል፤ ለሰርጉ የተጠሩትም ሁሉ ምሳ እየተጋበዙ ሳለ፤ የወይን ጠጅ አለቀ፤ እመቤታችንም ልጇንና ፈጣሪዋን ወይን እኮ! አልቆባቸዋል አለችው፤ ጌታም ጊዜዬ ገና አልደረሰም አላት። ጌታ፤ ጊዜዬ ገና አልደረሰም ያለበት ምክንያትም አምነው የሚቀበሉትና በእውነት የሕወይት መጠጥ የሚሆን ዮሐ.6.53-57. ወይን በደሜ ተለውጦ የሚሰጥበት ጊዜ (የምስቀልበት ቀን) ገና አልደረሰም ብሎ ከማስረዳቱ ባሻገር፤ ጊዜው ሲደርስ ወይን፤ የደሙ ምሳሌ እንደሚሆን ምሥጢሩን ለመግለጽ ነው፤ ከዚህ በኋላም እመቤታችን አሳላፊዎቹን ልጅ የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ አለቻቸውና (በ6) ጋኖች ውሃን ሞሉ፤ ጌታም በጋን የሞላችሁትን ውሃ ለጠጅ አሳላፊዎች (ለአስተናጋጆች) አለቃ ስጡት አለ፤ የአስተናጋጆች አለቃም ወይኑን ቀምሶ አደነቀ። እንዲሁም እመቤታችን፤ ልጇን ወይን እኮ! አልቆባቸዋል ያለችው ምሥጢር፤ መጽሐፈ ምሥጢር እንደገለጸው ለጊዜው የሰዎችን ምድራዊ ችግር

(71) ቅዱስ ጊዮርጊስ ከአባቱ ከዘርንተስና ከእናቱ ከቴምብስታ (በ277) ዓ.ም በፍልስጥኤም ውስጥ ልዳ በምትባል አገር ጥር (2) ቀን ተወለደ፤ ዝክረ ቅዱሳን ዘተዋሕዶ በእዚብ በርሄ 1ኛ መጽሐፍ ሚያዝያ 2000 ዓ.ም ሜጋ ቤተ መጻሕፍት።

ለመፍታት ነው ፍጻሜው ገን ይህ የቃና ሰርግ የሆነው በእላመኑት ዘንድ ጌታ ከነቢያት አንዱ ነው በሚባለበት ጊዜ እና ቅዱስ ጴጥሮስ፣ አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ ብሎ የልጇን አምላክነት ከመመስከሩ በፊት ነውና። ማቴ.16.13-21. አይሁድና ደቀመዛሙርቱም፣ አምላክነቱን በፍጹም ልብ ገና አላመኑም ነበር። ስለዚህ ልጁ፣ ተአምሩን ይገልጽላቸውና ያምኑበት ዘንድ አስባ ነው። ለዚህ ነው፤ የምሥጢር ባለቤት የሆኑ ቅዱስ ዮሐንስ እና ቅዱስ ያሬድ፣ ጥር (11) ቀን (የቃና ዋዜማ) ከሚዘመረው፣ በክሬል እንመልከትና፤ አርአዮሙ ስብሐቲሁ አምኑ ቡቱ አርዳሊሁ፣ “የአምላክነቱን ክብር ገለጸላቸው፣ ደቀመዛሙርቱም አመኑበት” ያሉ። ዮሐ.2.11-12 እና መጽሐፈ ድዓ። በዚህም አ.የሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያውን ተአምር በአደባባይ አደረገ። የእመቤታችንም አማላጅነቷ በአደባባይ ታወቀ፣ በምን ቢሉ ሰዎች ጌታን ለበዓል ወደ ይሁዳ ሂድ ብለው ቢለምኑት ፈቃዱ ስላልሆነ ጊዜዬ ገና አልደረሰምና፣ ዛሬ አልወጣም ብሎ በገሊላ ቀርቶ ሰዎች ወደ በዓሉ ከወጡ በኋላ ተሠውሮ እንደሄደው ሳይሆን ዮሐ.7.2-11. እናቱ ያለችውን በዚያው ሰዓት በግልጽ ፈጽሟልና ዮሐ.2.1-12፣ ጌታ በቃና ሰርግ የመጀመሪያውን ተአምር አደረገ መባሉም ስለ ምን ነው ቢሉ? በዮርዳኖስ ከተጠመቀና ከገዳመ ቆሮንቶስ ከወጣ በኋላ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ በግልጽ ያደረገው ተአምር በቃና ሰርግ ስለነበረ ነው። ሰርጉም የተደረገው በዘመነ ሉቃስ (በ30) ዓ.ም የካቲት (23) ቀን ማክሰኞ ነው። ይህም ጌታ ጥር (11) ቀን ክሊሊቱ (10) ሰዓት

(72) የፊቅጦር እናት ማርታ፣ ጌታ ገዘጌን አስረሳኝ፣ አስወገደልኝ ለማለት ልጇን ፊቅጦር ብላ ጠራችው (የሚያዝያ 27 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)።

ተጠምቆ ሉቃ.4.1-3. ዕለቱን ገዳም ገብቶ (የ40) ቀንን ሱባዔ የካቲት (20)፣ ቅዳሜ ፈጽሞ ማለት ነው፣ ሆኖም የውሃ በዓል ከውሃ በዓል (ከጥምቀት በዓል) ጋር ይከበር ብለው የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ስለ ወሰኑ ጥር (12) ቀን በቃና ሰርግ ሆነ እየተባለ ይተረካል፣ (ይዘመራል)።

፲፮-96 ሰበ አተቦ ለማይ በቅዳሴኪ እንዘ ይጸሊ፣
 ረሰዮ ኅብስተ ጸጌ ሃይማኖት ዘሐቅሰ ዋሊ፣
 (ረሰዮ ኅብስተ ጸጌ ሃይማኖት ሳሙኤል ዘሐቅሰ ዋሊ)፣
 ምሕረተ ወፍትሐ ስተአምርኪ እገሊ፣
 ሥረዬ ኃጢአትዮ ወዕሀብዮ አትልሊ፣
 እስመ ኩሎ ገቢረ ማርያም ትክለ።

ማርያም ሆይ ዋሊ በሚባል በረሃ ያለና የሃይማኖት አበባ (ምሰሶ) የሆነ ሳሙኤል፣ በቅዳሴሽ እየጸለየ (ቅዳሴሽን እየጸለየ ውሃውን በባረከው ጊዜ ኅብስት አደረገው፣ ምሕረትና ፍትሕ ያለበት ተአምርሽን አስብ ዘንድ ኃጢአቱን አስተሥርዬልኝ፣ ችግራንም አቅልሊልኝ፣ አንቺ ሁሉን ማድረግ ትችያለሽና።

ውሃውን ባርኮ ኅብስት ስላደረገው ጻድቅ፣

(ታሪክ) ሳሙኤል ከአባቱ ከእስጢፋኖስና ከእናቱ ከአመተ ማርያም በ1295 ዓ.ም መጋቢት (12) ቀን በአክሱም ተወለደ፣ ሳሙኤል ማለትም ልመናዬን ጌታ ሰማኝ ማለት ነው፣ 1ኛ.ሳሙ.1.19-21. የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት እየተማረ ሳል፣ አባትና እናቱ ሲሞቱ፣ መድኃኒነ እግዚአ ወደሚባለው ባሕታዊ ሄዶ (በ18) ዓመቱ መንኮሶ በጸምና በጸሎት እየተጋደለ ከቆየ በኋላ፣ ዋልድባ ወደሚባል ገዳም ገባ። የእመቤታችንን ቅዳሴም ሲጸልይ ከንድ ከስንዝር ያህል ከምድር ወደ ላይ ከፍ ይል ነበር። እመቤታችንም በረድኤት ወደ እርሱ

(73) የበለጸገም አሁያ፣ እፍ አውጥታ በሰው እንደበት እንደተናገረኝ ሁሉ፣ ዙጉ.22.21-35፣ 2ኛ.ጴጥ.2.15-17 በነቢዩ ኤርምያስ የተመሰለ ድንጋይ፣ በሰው እንደበት (ሠዕ.1.15) ሆኖ በሠዕ.1.15-32 እና የግንቦት (5) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)።

መጥታ የሚያበራ ዕንቁንና ንጹሕ ዕጣንን ሰጠችው፤ ቅዳሴዋንም ደግሞ ውሃውን ቢባርከው ጎብስት ሆኖላቸው ደቀ መዛሙርቱ ተመግበዋል፤ እባ ሳሙኤል፤ ዘዋልድባ እንዲህ ሲያገለግል ኖሮ (በ100) ዓመቱ ታኅሣሥ (12) ቀን ዐረፈ (324 ተአምረ ማርያም እና የቅዱሳን ታሪክ፤ በሊቀ ብርሃናት መርቆሬዎስ አረጋ 1998 ዓ.ም)።

፲፯-97 ቅዳሴኪ ማርያም ጸገዩ መለኮተ፤

ወፈረዩ ብኪ ለቅዱሳን ቅድሳተ፤

ለላዕካኒሁ እምግዘት ከመ የሀቡ ፍትሐተ፤

አርአዮሙ ለመምህራን ዓበይተ ኃይላተ፤

እንዘ ይገብር ተአምረ ወመንክረ በጎበ ተአኩተ፤

ወለማይኒ ረሰዩ ጎብስተ።

ማርያም ሆይ ቅድስናሽ አምላክን ለመውለድ አበቃሽ፤ አምላክ ከአንቺ በነሣው ባሕርይም ክብርን አስገኘ። (ከኃጢአት ለነጹ ሁሉ ሥጋውንና ደሙን ሰጠ) ለሐዋርያትም የታሰሩትን ይፈቱ ዘንድ ሥልጣንን ሰጠ፤ ማቴ.18.18. ለመምህራንም ድንቅ ድንቅ ተአምርን እየሠራ በሚመሰገንበት ሥራ፤ ታላላቅ ተአምራትን አሳያቸው፤ ውሃውንም ወደ ወይን ጠጅ ለወጠ።

፲፰ :-98 ለተአምርኪ ማርያም ኅጥእ ውኔቱ ዘለስተቶ፤

ከመ ስብሐቲሁ ኢይርአይ እስመ ጽጌኪ አእተቶ፤

ለተአምርኪሰ እንዘ ይነገር ረድኤቶ፤

ቦ፡ ዘፈለሰ ኅዲጎ ብእሲቶ፤

ወቦ፡ ገዳመ ዘተግጎሠ (ዘወፈረ) መኒኖ መንግሥቶ።

ድንግል ሆይ ሃይማኖቱን የካደ አንድ ደሃ ሰው፤ በአሳተው በሰይጣን ፊት፤ አንቺን መካድ እንቢ ባለ ጊዜ፤ አንቺን ማመኑ ነፍሱን

(74) ጸድቃን፤ ድል ባደረጉ ጊዜ ብዙ ክብር አለ (በጸድቃን ጸሎት ብዙ ተአምራት ይደረጋል)፤ ኃጥእን ከፍ ከፍ ባሉ ጊዜ ግን ሰው ይሸሽጋል (በኃጥእን ኃጢአት ብዙ ሰዎች ይጠፋሉ ምሳ. 28.12)።

ለማዳን ጠቀመችው፤ (ረዳችው) ተአምርሽንና የልጅሽን ቸርነቱንም እየነገረ ከእንቅልፉ ነቅቶ ወደ ቤቱ ገባ።

ድንጋይ፤ ወርቅ መስሎት ሃይማኖቱን ስለካደ ሰው፤

(ታሪክ) መጽሐፍ፤ ቀናተኛ ሰው ባለጸጋ ለመሆን ይቸኩላል፤ ቸግር እንደሚመጣበትም አያውቅም፤ ምሳ.28.22.. ምግብና ልብስ ካለን እርሱ ይበቃናል፤ ዘፍ.28.18-22 ያለአግባብ ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ስር ነው፤ አንዳንዶችም ማለት የሰርያ ንጉሥ አለቃ የነበረ ንዕማንን እና መምህሩ ኤልሳዕን የዋሽ ግያዝ፤ 2ኛ.ነገ.5.20-27 ፈጣሪንም የሸጠ ይሁዳ ገንዘብን ሲመኙ ከሃይማኖት ተሳሳቱ የሚለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል ማቴ.26.14. 1ኛ.ጢሞ.6.6-11. ያልተገነዘበ አንድ ዓለጸጋ ሰው፤ ገንዘቡ ቢያልቅበት ተከብሬ በኖርኩበት አገር ተዋርጆ አልኖርም ብሎ አገር ጥሎ ሲሄድ፤ ሰይጣን ከጎዳና ቆይቶ ድንጋይን ወርቅ አስመስሎ ሰጥቶ፤ አብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስን ካድልኝ አለው፤ ካደለት፤ መላእክት፤ ጸድቃን፤ ሰማዕታትም አያማልዱም በል አለው፤ እሱም አያማልዱም አለ። በኋላም ሰይጣን ማርያም፤ ወላዲተ አምላክ መሆኗን ካድልጅ ሲለው፤ እሷንስ አልክድም አለው። በዚህ ጊዜ ሰይጣን ወርቅ አስመስሎ የሰጠውን ድንጋይ ተቀብሎ መትቶ ገደለው። ይህ ሰውም በእመቤታችን አማላጅነትና በጌታ ፈቃድ፤ ነፍሱ ከሥጋው ተዋሕዳ የአንድ ባለጸጋ ልጅ አግብቶ የእመቤታችንን ስሟን እየጠራና ገዘኛን እየዘከረ ሲያገለግል ኖሮ በክብር ዐርፎ መንግሥተ ሰማያትን ወረሰ። ይህ ታሪክ በቅዳሴ ማርያም ትርጓሜ. ምዕ. 2.ቀ. 9. ወስሎጥ ስምኪ በጎበ እግዚአብሔር “ስምሽ በእግዚአብሔር ዘንድ በማማለድ የሰለጠነ ነው” ከሚለው እና ከ380- 381 ድረስ ከአለው ተአምረ ማርያም የተወሰደ ነው። በተመሳሳይ ታሪክም ቅፍጥ በሚባል አገር በሀብት እጅግ የከበረና ስሙ ጥብርያደስ የሚባል አንድ ነጋዴ ነበር፤ ክብሮ (ገኖ) ብዙ ዘመን ከኖረ በኋላ፤ ዘመን ተለወጠበትና ገንዘቡ ሁሉ አለቀ፤ አኗኗሩም ጎሰቆለ፤ ስለዚህ ወደ

(75) በደብረ ዘይት ተራራ ላይ የቆመ እና ስሙ ከዋኒት (ከዋኒት) የሚባል ድንጋይ፤ ጌታ ተንቀሳቅሶ ምን ተናገረ? →

ሌላ አገር ሄጄ እየነገድኩ እኖራለሁ ብሎ እያዘነ ሲሄድ፣ ሰይጣንበመንገድ አገኘውና ወንድሜ ሆይ ለምን ታዝናለህ? ለምንስ ታለቅሳለህ አለው። ጥብርያዶስም ያገኘኝን እነግርህ ዘንድ አንተ ማነህ? አለው። እኔ ሰይጣን ነኝ አለው። ጥብርያዶስም አንተ ሰይጣን ስትሆን ልትረዳኝ ይቻልሃልን? አለው። ሰይጣንም አዎን ብሎ ለጥብርያዶስ ሁለት ዕንቁፋዎችን ሰጠውና ክርስቶስን፣ መላእክትን፣ ማርያምን፣ ጳውሎስን፣ ሰማዕታትን ሁሉ ካድልኝ አለው። ጥብርያዶስም የነገሩን ፍጻሜ በሰማ ጊዜ፣ እመቤታችን! የሰማይና የምድር ንግሥት ናትና፣ እሷን አልክድም እንጂ ሁሉንም እክዳለሁ አለው። ሰይጣንም ማርያምን ካልካድካትስ የምትሠራው ሁሉ አይረባህም ብሎ ከእሱ ተሠወረ፣ ሰይጣን የሰጠውን ዕንቁፋም ቢያይ፣ ወዲያው ተለውጦ የድንጋይ ጠጠር ሆነበት፣ ገንዘቤን አጥፍቼ፣ ፈጣሪዬንና ሃይማኖቴን ክጀ፣ ወድታ አሰብኝ እያለና እያዘነ ሲሄድ፣ በእመቤታችን ስም የታነጸች ቤተ ክርስቲያንን አግኝቶ በሥዕሏ ፊት እያለቀሰ ከልጅሽ አማልጅኝ አለ፣ በእንቅልፍ ላይም እያለ እመቤታችን ጥብርያዶስን እንዲምርላት (በደሉን ይቅር እንዲልለት) ልጅዋንና ፈጣሪዋን ተማፀነችው፣ ጌታም ይህ ሰው ተጸጽቶ በመመለሱ ምሬዋለሁ አላት፣ እመቤታችንም ሁለተኛ አትበድል አለችውና ከእርሱ ተሠወረች፣ እርሱም (ጥብርያዶስ) ወደ ገዳም ሄዶ መንክሶ ሲያገለግል ኖረ፣ (211 ተአምረ ማርያም)።

፲፱-99 ለብእሲት ብዙኃ ዘአፍቀረቶ ወቀብዐቶ ዕፍረተ በእዴሃ፣
 ከመ ኃጢአታ ኅደገ በከመ ጽጌኪ ፈትሐ፣
 ኅደገ ሊተ ማርያም ኃጢአትየ ብዙኃ፣
 ፀረ ተአምርኪስ እመኒ ነስሐ፣
 እምኃጢአቱ ኢይረከብ ንጽሐ።

ማርያም ሆይ እጅግ ለወደደችውና በእጅዋ ሽቱን ለቀባችው ሴት ልጅሽ ኃጢአቷን ይቅር ብሎ እንደፈረደላት ሁሉ ማቴ. 26. 6 -14.

ብዙ ኃጢአቱን ይቅር በደኝ፣ የተአምርሽ ጠላት የሆነ ግን ንስሐ ቢገባም ሥርየትን አያገኝም። (ሐተታ) የተአምርሽ ጠላት የሆነ ንስሐ ቢገባም ሥርየትን አያገኝም ማለቱ።

1. በመጀመሪያ ቃል ነበረ፣ በሰማይና በምድር ያሉ ሁሉ በእርሱ (በኢየሱስ ክርስቶስ) ተፈጠሩ፣ ከሆነውም ሁሉ አንዳች ስንኳ ያለ እርሱ አልሆነም ዘፍ.1.1፣ ዮሐ.1.1-6፣ ቁላ.1.15-22፣ እኛ አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለመውረስ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን፣ ኤፌ.2.10-11፣ ወልድን የሚክድ ሁሉ አብ እንኳ የለውም፣ በወልድ የሚያምን ደግሞ አብ አለው፣ የዘለዓለም ሕይወትም አለው። የማያምን ግን፣ ሕይወትን አያይም፣ 1ኛ.ዮሐ.2.21-22፣ ዮሐ.3.35፣ - እናንተ ከታች (ፍጡራን) ናችሁ እኔ ከላይ (ፈጣሪ) ነኝ ብሎ እርሱ ራሱ ፈጣሪ እንደሆነ ለአይሁድ ማስረዳቱን መጻሕፍት እየመለከሩ ዮሐ.8.21-24 አርዮስ፣ ወልድ ፍጡር ነው በማለት፣
2. የእግዚአብሔር (የአብ) ቸርነት ምድርን ሞላ፣ በእግዚአብሔር (በወልድ) ቃል፣ በአፋ እስትንፋስ (በመንፈስ ቅዱስ) ሰማዮችና ሠራዊቶቻቸው ሁሉ ፀኑ (ተፈጠሩ)፣ ዘፍ.1.1-3፣ መዝ.32.4-7. አንድ ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ የሚችል በእብ፣ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምኖ ሲጠመቅ ብቻ መሆኑ (መንፈስ ቅዱስ አምላክ እንደሆነ) እንዲህ እየታወቀ፣ ዮሐ.3.3-8፣ ማቴ.28.19፣ መቅደንዮስ፣ መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ ያንሳል በማለት፣
3. በነቢይ፣ ድንግል ትፀንሳለች የተባለላትን፣ ወንድ ልጅ ተወለደልን፣ ስሙም ድንቅና ኃያል አምላክ ነው የተባለለትን፣ ኢሳ.7.14-9፣9.6-9 ዘርሽን አበዛዋለሁ፣ ከብዛቱ የተነሣም አይቁጠርም እንደተባለችው እንደ ግብዓዊቷ አጋር ያይደለችውን፣ ዘፍ.16.5-12. በሰማይ እናት፣ በምድር አባት፣

(76) ከዋኒት (ከዋኒት) የሚባል ድንጋይ፣ በይሁዳ ራስ ላይ እየተሽከረከረና ጌታን አሳልፈህ የምትሰጥ ይሁዳ ሆይ ወድላህ እያለ አንደ በላዓም... (ደብ.22.21)፣ ለጌታ እንደበት መሰከረ ማቴ.26.14 ገብቡና ትርጓሜው (82ኛ ተአምረ ሊገብቡ እና

(77) ድንጋዮች፣ ሆላዕና በእርያም (በሰማይ ላለ ጌታ ምስጋና ይሁን) እያሉ ከኢየሩሳሌም ስዳናት ጋር በሰው አንደበት ዘመሩ ሱቃ. 19.28-41 (78ኛ ተአምረ ኢየሱስ 1998

ተቀዳሚና ተከታይ (ታላቅ፣ ታናሽ ወንድምና እናት) ለሌለውና በዘር (በሰው ልማድ) ላልበዛና ለማይባዛ፣ ነገር ግን ምሕረቱ ለሚበዛኛ ቸርነቱ ለማይቁጠር አምላክ የድንግልና እናቱ ልትሆን የተመረጠችውን፣ አራት ልጆችን ወልዳ መውለድ ከአቋረጠች በኋላ በልጆቿ ተመክታ ሴቶች ያመሰግኑኛል እንዳለች እንደ ልያ እና ልጅ ካልሰጠሽኝ እሞታለሁ ብላ ባሏ ያዕቆብን እንዳስጨነቀች እንደ ራህሌ፣ ዘፍ.29.31-35 እና 30.1-14፣ ልጅ ስጠኝ ብላ የሴፍን ያላስጨነቀችውን፣ (የዚህ ዓለም ሐሳብ የሌላትን)፣ በቅዱስ ገብርኤል እና በቅድስት ኤልሳቤጥ፣ አንች ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ የተባለላትን፣ ከእርሷ የተፀንሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና፣ የሴፍ ሆይ እጮኛህ ማርያምን ለመውለድ (በመንፈስ ቅዱስ የሆነውን ነገር ለመቀበል) አትፍራ ተብሎ አምላክነቱ የተረጋገጠለትን፣ በእናቱ ማህሀን ያለ የ6 ወር ፅንሰ እንኳ ሳይቀር የሰገደለትን ጌታ በማህሀኗ ተሸክማ፣ ታሪኩን ከላይ እንደተመለከትነው እንደልያ ሳትመካ (ሴቶች ብቻ ብዕዕት ይሉኛል ሳትል) በማህሀኔ ያለው የትውልዱ ሁሉ ፈጣሪ ነው ለማለት፣ ትውልድ ሁሉ ብዕዕት ይሉኛል ብላ አቢዳራ በሚባለው ሰው ቤት (3) ወር ለቆየችው ታባተ ሕግ 2ኛ.ሳሙ.6.1. ምሳሌ ሆና በዘካርያስ ቤት (3) ወር ቆይታ ሉቃ.1.26-57. ትንቢቱ ሁሉ ተፈጽሞላት አምላክን የወለደች ድንግል ማርያምን ማቴ.1.18-25. ንስጥሮስ፣ ሰውን እንጂ አምላክን አልወለደችም ብሎ የአምላክ እናት መሆንዋን ክደዋልና ነው።

(1) ሎቱ ስብሐት (ለእግዚአብሔር ወልድ ምስጋና ይግባውና) ቄስ የነበረው እና በ318 ዓ.ም ወልድ ፍጡር ነው ብሎ የተነሳው አርዮስ፣ አባታችን አብርሃም፣ አሕዛብን ድል አድርጎ ምርኮን በመለሰባቸው በ318 ቤተሰቦቹ ዘፍ.14.10-17 በተመሰሉ፣ በ318

(78) በምድር የምታስሩት ሁሉ፣ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፣ በምድር የምትፈቱትም ሁሉ፣ በሰማይ የተፈታ ይሆናል ሲል፣ ጌታ ለሐዋርያት (ለካህናት) ሥልጣን ከህነትን ሰጠ ማቴ.18.18።

ኤጲስቆጶሳት (በሊቃውንት) በ325 ዓ.ም ኅዳር (9) ቀን፣
 (2) ሎቱ ስብሐት (ለእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ምስጋና ይግባውና) የቀስጥንጥንያ ሊቀ ጳጳስ የነበረው መቅደንዮስ፣ መንፈስ ቅዱስ አምላክ አይደለም ብሎ የመንፈስ ቅዱስን አምላክነት በመካዱ፣ በቀስጥንጥንያ ጉባኤ በ150 ኤጲስቆጶሳት በ381 ዓ.ም የካቲት (1) ቀን፣
 (3) ላቲ ስብሐት (ለቅድስት ድንግል ማርያም ምስጋና ይግባትና) ሊቀ ጳጳስ የነበረው ንስጥሮስ፣ ድንግል ማርያም ሰው እንጅ አምላክን አልወለደችም ብሎ እመቤታችን ወላዲተ አምላክ መሆኗን በመካዱ፣ በኤፌሶን ጉባኤ በ200 ኤጲስቆጶሳት በ431 ዓ.ም መስከረም (12) ቀን ተወግዘው ከቅድስት ቤተክርስቲያን መለየታቸውም ይታወቃል።(የቤተክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ አዘጋጅ አባ ጎርጎርዮስ ሊቀ ጳጳስ፣ 1978 ዓ.ም)።

ጌታ ሴቲቱ ሽቱውን ለመቃብሬ ጠበቀች ለምን አለ?

(ታሪክ) ብዙ ጊዜዎን በዝሙት ያሳለፈች፣ የአልዓዛር እናት የሆነችና ስሟ ማርያም የምትባል አንዲት ሴት ነበረች፣ ከዕለታት አንድ ቀን መልካን በመስተዋት አይታ ይህ መልክ እንደ ጧት ጤዛ ጠፊና ረጋፊ መሆኑን ተገንዝባ፣ ወደ ንስሐ መመለስ አሰበችና ጌታ ወዳለበት ሄዳ በብዙ ገንዘብ የተገዛ ሽቱን ወስዳ እግሩን እየቀባች ስታለቅስ፣ አንቺ ሴት ኃጢአትሽ ተሠርዮልሻል እምነትሽ አዳነሽ ብሎ ከበደሷ አነጻት። (ማቴ.26.6-14፣ የካቲት (6) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)። ይህች ሴትም የጌታን እግር የቀባችው (በ33) ዓ.ም መጋቢት (21) ቀን ቅዳሜ ሲሆን፣ ጌታ ይህች ሴት ሽቱውን ለመቃብሬ ቀን ጠበቀችው ማለቱም ማቴ.26.12 (ከ6) ቀን በኋላ እንደሚሞትና እነ መግደላዊት ማርያም ሽቱን ይዘው ወደ መቃብሩ የሚገሰግሱበትን ምሥጢር መግለጹ ነው።

(79) ከእግዚአብሔር ባለሟሎች (ከቅዱሳን) ክብር የተነሣ፣ ንስር የሞተ ሰውን አስነሣ ተረ.ኤር.11.1-7።

፫-100 ዮሳ፤ ወልደ-ዮሴፍ ምንተ ገብረ ኃጢአተ፤
ዘዩደነግጸኪ ዜና በእንተ ዘእምጽእ (እንበለ ዘእምጽእ) ግብተ፤
እኩነ ጸድቅ በትእዛዘ ጽጌኪ ሞተ፣
ለምንት ድንግል ታረምሚ ወታብዝኒ ትዕግሥተ፤
ፀረ ተአምርኪ ለአውዕዮ አዝንሚ እሳተ።

ድንግል ሆይ ዮሳ የተባለው የዮሴፍ ልጅ የሚያስደነግጥሽን ዜና
በድንግት ስለ አመጣ ነው እንጂ፤ (ከማምጣቱ በቀር)፤ ምን
ኃጢአትን ሠራ? ጳድቁ (አውነተኛው) ዮሳ እንኳ ስልጅሽ ፍርድ
ሞቶ የለምን? ለምን ዝም ትያለሽ? ትዕግሥትን ለምን ታብዛለሽ?
የተአምርሽ ጠላት የሆነውን ለማጥፋት እሳትን አዝንሚ እንጂ።

ከእነጋገር ጉድለት የመጣ መቅሠፍት፤

(ታሪክ) ንጉሥ ሄሮድስ (በ2) ዓ.ም ሕፃናትን ለመግደል በተነሳ ጊዜ፤
ዮሴፍና እመቤታችን፤ ጌታን ይዘው ወደ ግብፅ ሲሸሹ፤ ጋር
በሚባለው ሰው ቤት ሰነበቱ፤ የዮሴፍ ልጅ ዮሳም ታሞ ከጋር ቤት
ነበረና፤ የጋር ቤተሰቦች በሄሮድስ ሰራዊት ሲፈለጉ ለምቶ፤ ወደእነ
ዮሴፍ ሄዶ የሄሮድስ ሰራዊት ወደእነሱ እየገሠገሡ መሆኑን
ሲነግራቸው፤ እመቤታችን ደንግጣ ምርር ብላ ብታለቅስ፤ ጌታ
«ዮሳ» አመጣጥህ ዋጋ የሚያሰጥ መልካም ነው። ነገር ግን እናቴን
ስለ አስደነግጥካት በምጽአት ጊዜ መጥቼ መልካም ዋጋህን
እስክከፍልህ ድረስ ይህችን ድንጋይ ተንተርሰህ ተኛ ብሎት ከዚያው
አርፏል፤ (ነገረ ማርያም የተባለ መጽሐፍ ግእዝና አማርኛ ተስፋ
ገ/ሥላሴ 1991 ዓ.ም)። የዮሳ ሞትም (በዮሳ ላይ የተሰጠው ፍርድ)
ከመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ጋር የተነጻጸረ ነው፤ ይህም ከዕለታት
አንድ ቀን እስራኤል ውሃ ተጠምተው ሙሴ! ውሃ፤ ሙሴ! ውሃ
እያሉ ሲዘበዝቡት፤ ሙሴ ደክሞት ቀድሞ መናውንና ውሃውን
ሲሰጣቸው ይጸልዮው የነበረውን ንሴብሐ (እግዚአብሔርን
እናመሰግናለን) የሚለውን ምስጋና ዘጸ.15.1-20. ሳይጸልይ (ጌታን
ሳያመሰግን) ምግባቸውን በመስጠቱ፤ ጌታ ተቈጥቶ ወዳጆቹ የሆኑ

ሙሴንና አሮንን ምድረ ርስት (ከነፃን) አትገቡም እንዳላቸውና
ዘኁ.20.1-14. ሳይገቡ እንደቀሩት ያለ ታሪክ ነው፤ (መዝ. 105.32-
33. ንባቡና ትርጓሜው)። ጌታም በኋላ ከቃልህ የተነሳ
ይፈረድልሃል፤ ከቃልህ የተነሣም ይፈረድብሃል የምትል ሕገ
ወንጌልን የሚያስተምር ነውና፤ እርሱ ባወቀ በዮሳ ላይ ፍርድ
ሰጥቷል። ማቴ.12.36። ዮሳ፤ የተባለው ሰውም፤ አባቱ ዮሴፍ
ከሞተች ሚስቱ ቀድሞ ከወለዳቸው ልጆች አንዱ ሲሆን፤
(ማቴ.13.55-57 እና 18 ተአምረ ማርያም)። ልጅ ሆይ
የእግዚአብሔርን ተግሣጽ አትናቅ፤ በገሠጸህም ጊዜ አትማረር
እግዚአብሔር የወደደውን ይገሥጻልና ተብሎ እንደተጻፈ (ምሳ.
3.11-15)፤ ዕብ. 12.5-7. እነሆ ዋጋው (ለጸድቃን የሚሰጠው ክብር)
በፊቱ የሆነ ጌታ ኢሳ. 40.10. ዮሳን በሥጋ ቢቀጣው በነፍስ ዋጋን
(የጸድቅን ተስፋ) እንደሰጠው ከላይ ታሪኩን ተመልክተናል።

፫፩-101 ዘያስተሐቅር ተአምረኪ ወኢይፈርህ መርገመ፤
ሰይጣን (ሰይጣን) ወልዶ መስተቃርነ አቀመ፤
ጸግዮ አሥዋክ ከመ ኢይፍረይ ዳግመ፤
ፈንዌ ድንግል (ላዕሌሁ) ጉድበ ሞት ግሩመ፤
ምስለ አዕፁቂሁ ዘይገዝም ፀላዳኪ የመ።

ድንግል ሆይ ተአምርሽን የሚያቃልል እና ርግማንን የማይፈራን ሰው፤
ሰይጣን፤ የበጎ ሥራ ተቃራኒ የሆነ ልጅን አድርጎ ሾመ፤ (ተአምርሽን
የሚያቃልል እና ርግማንን የማይፈራ ሰው፤ ሰይጣንን እንደ ልጅ
አድርጎ ተካ)፤ እሾህንም አብቦ ዳግመኛ እንዳያፈራ ከቅርንጫፎቹ
ከእጋንንት ጋር ጠላትሽ ዛፍን የሚቆርጥና የሚያስፈራ ገጀሞ
(መጥረቢያ) ሞትን ሳኪበት።

የክፍል ሁለት ማኅሌተ ጽጌ ትርጉምና ታሪክ
በእግዚአብሔር ቸርነት ተፈጸመ።

(ዋቢ መጻሕፍት)

- ማኅሌተ ጽጌ፣ ግእዝ ትንሣኤ ዘጉባኤ 1941 ዓ.ም አዲስ አበባ፣
- መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ፣ ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ ኪዳነ-ወልድ ክፍሌ 1948 ዓ.ም፣
- ድርሳነ ኤልያስ፣ ግእዝ እትም ትንሣኤ ዘጉባኤ 1964 ዓ.ም አዲስ አበባ፣
- የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት አማርኛ 1974 ዓ.ም፣
- ገድለ አቡነ ዜና ማርቆስ የብራና፣
- የቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ በዓለም መድረክ አዘጋጅ አባ ጎርጎርዮስ ሲቀ ጳጳስ 1978 ዓ.ም፣
- በተለያዩ አድባራትና ገዳማት የሚገኙ የብራና ተለምረ ማርያም፣
- መጽሐፍ ቅዱስ፣ 81 አማርኛ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ 1980 ዓ.ም፣
- መዝሙረ ዳዊት፣ ንባቡና ትርጓሜው ተስፋ ገ/ሥላሴ 1980 ዓ.ም አዲስ አበባ፣
- መኃልየ ሰሎሞን ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘጉባኤ 1988 ዓ.ም፣
- ባለ 402 ተለምሮ፣ ተለምረ ማርያም ግእዝና አማርኛ ተስፋ ገ/ሥላሴ 1988 ዓ.ም፣
- መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት 1988 ዓ.ም አዲስ አበባ፣
- ቅዱስ ወንጌል ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት 1988 ዓ.ም አዲስ አበባ ፣
- የቅዱስ ጳውሎስ መልእክት ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት 1988 ዓ.ም አዲስ አበባ፣
- መጽሐፈ ሕዝቅኤል ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት 1990 ዓ.ም አዲስ አበባ፣
- መጽሐፈ ስንክሳር ግእዝ እና አማርኛ፣ ትንሣኤ ዘጉባኤ 1993 እና 1994 ዓ.ም፣
- የትንቢተ ኤርምያስ ትርጓሜ አሳታሚ ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት 1997 ዓ.ም አዲስ አበባ፣

(82) አባ ሳሙኤል፣ ዘዋልድባ (በ100) ዓመቱ ታኅሣሥ (12) ቀን ዐረፈ (324 ተለምረ ማርያም እና የቅዱሳን ታሪክ፣ በሲቀ ብርሃናት መርቆሬዎስ አረጋ 1998 ዓ.ም)።

- የመጽሐፈ ዳንኤል እና የ12ቱ ደቂቀ ነቢያት ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘጉባኤ 1998 ዓ.ም፣
- ገድለ ሐዋርያት ግእዝ እና አማርኛ አዘጋጅ ገብረ ዮሐንስ ገብረ ማርያም 2ኛ እትም 1998 ዓ.ም፣
- የነቢያትን ታሪክ በተመለከተ የዓመተ ዓለም አቋጣጠር የ12ቱ ደቂቀ ነቢያት ትርጓሜ መግለጫ (መግቢያ) 1998 ዓ.ም ትንሣኤ ዘጉባኤ፣
- የቅዱሳን ታሪክ፣ በሲቀ ብርሃናት መርቆሬዎስ አረጋ 1998 ዓ.ም፣
- ቤተ ክርስቲያንን እወቅ በኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክርስቲያን በሰ/ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ ማኅበረ ቅዱሳን 1998 ዓ.ም፣
- መጽሐፈ አክሲማሮስ ግእዝና አማርኛ 1999 ዓ.ም አዘጋጅ እና አሳታሚ አባ ሠናይ ምስክር ባሕር ዳር ማተሚያ ቤት፣
- ዝክረ ቅዱሳን፣ ዘተዋሕዶ በአዜብ በርሄ (1ኛ) መጽሐፍ ሚያዝያ 2000 ዓ.ም ሜጋ ቤተ መጻሕፍት፣
- መጽሐፈ ምሥጢር፣ ግእዝ እና አማርኛ ትርጉም መምህር ኅሩይ ኤርምያስ እትም መጋቢት 2001 ዓ.ም አሳታሚ የአባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ እና የአባ በጸሎተ ሚካኤል አንድነት ገዳም፣
- መልክክ ጉባኤ (ግእዝ፣ ማኅሌተ ጽጌ)፣ አዘጋጅ መጋቢ አእላፍ ሄኖክ ወልደ ሚካኤል በጎንደር የደብረ ኃይልና የደብረ ጥበብ በአታ ለማርያም የአቋቋም ምስክር ጉባኤ ቤት መምህር 2002 ዓ.ም ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት፣
- ገድለ አዳም አማርኛ አሳታሚ በኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክርስቲያን በሰ/ት/ቤቶች፣ ማደራጃ መምሪያ ማኅበረ ቅዱሳን 2002 ዓ.ም አዲስ አበባ፣
- የቅዱስ ያሬድ የድጓ ባህል የእጅ ጽሑፍ (ያልታተመ)።

(83) ንስሐ የሚለው ቃል ነስሐ ተጽጽተ፣ ተመለሰ ከሚለው ግእዝ የተገኘ ሲሆን ንስሐ ማለት ጸጸት፣ መመለስ፣ መቀጣት ማለት ነው።

ምስጋና

- ❖ ይህ መጽሐፍ፣ ለቤተ-ክርስቲያን አስፈላጊ መሆኑን አምናበት ለሥራው ቅድሚያ በመስጠት፣ በሊቃውንት ጉባኤ እንዲመረመር ላደረገ ለመንበረ ፓትርያርክ ጠቅላይ ጽ/ቤት፣
- ❖ ይህን መጽሐፍ፣ በተደጋጋሚ መርምሮና አስተካክሎ ለጎትመት እንዲበቃ ላደረገ፣ ለኢ/አ/ተ/ቤ/ክርስቲያን ሊቃውንት ጉባኤ፣
- ❖ ይህን መጽሐፍ፣ በግል ተመልክተውና ሊያዩትም ይገባል፣ ብለው ላመኑባቸው ሊቃውንት፣ ላስመረመሩ፣ ለዶ/ር አባ ኃይለ ማርያም መለሰ በኢ/አ/ተ/ቤ/ክርስቲያን የስብከተ ወንጌል መምሪያ ዋና ኃላፊ፣
- ❖ ጊዜውን መሥዋዕት አድርጎ፣ ይህን መጽሐፍ መርምሮ ለጎትመት እንዲበቃ ላደረገ በኢ/አ/ተ/ቤ/ክርስቲያን በሰ/ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ ለማኅበረ ቅዱሳን፣ መጻሕፍት ምርመራ ክፍል፣

በኮምፒዩተር ጽሑፍ ለተባበሩን እናቶች፡-

- ❖ ለወ/ሮ አቡና ታክለ (ወለተ ማርያም) ከወሎ ላስታ ላሊበላ፣
- ❖ ለወ/ሪት የሺህ ሐረግ ይመር በምሥራቅ ኢትዮጵያ በኦሮሚያ ክልል ከሚገኘው ከደብረ ኃይል ጭናክሰን ቅዱስ ገብርኤል፣
- ❖ ለወጣት ትርሐስ ሺሻይ (ወለተ መስቀል) ከምዕራብ ትግራይ ሽሬ እንዳሥላሴ ከተማ፣ ይህ መጽሐፍም፣ ለጎትመት እስከበቃበት ድረስ የኮምፒዩተር ሙሉ እገዛ ላደረጉልን ለአቶ አካሉ ቢረዳ (ወልደ ጊዮርጊስ) እና ለባለቤታቸው ለወ/ሮ ፀሐይ ወልደ ሐዋርያት (ወለተ መስቀል) ከጉራጌ ምሁር፣ ደጠቅላላ ሰረዳን ሁሉ እግዚአብሔር አምላክ መልካም ጤናንና ረጅም ዕድሜን ይስጥልን።

ትርጉም፡ ሊቀ ጠቡብት አስራደ ባያብል፣
አዘጋጅ፡ ደርጋለም ወሰን።